

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. rugpjūčio 12 d.

Turinys

II *Ne teisėkūros procedūra priimami aktai*

SPRENDIMAI

- ★ 2016 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1351 dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2004/676/EB 1
- ★ 2016 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1352 dėl EGA taisyklių dėl nacionalinių ekspertų, deleguotų į Europos gynybos agentūrą, ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2004/677/EB 82
- ★ 2016 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1353 dėl Europos gynybos agentūros finansinių taisyklių, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2007/463/BUSP 98

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1351

2016 m. rugpjūčio 4 d.

dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2004/676/EB

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 2015 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1835, kuriuo apibrėžiamas Europos gynybos agentūros statusas, būstinė ir veiklos nuostatai ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 3 dalies a punktą,

kadangi:

- (1) Taryba, veikdama vieningai, turėtų nustatyti darbuotojų, kuriuos Europos gynybos agentūra (toliau – Agentūra) tiesiogiai įdarbina pagal terminuotas sutartis ir kurie atrenkami iš dalyvaujančių valstybių narių piliečių, tarnybos nuostatus;
- (2) Tarnybos nuostatai turėtų būti tokie, kad būtų užtikrinta, jog Agentūroje bus įdarbinti darbuotojai, atitinkantys aukščiausius gebėjimų ir veiksmingumo standartus bei parinkti iš visų dalyvaujančių valstybių narių kandidatų, užtikrinant kuo platesnį geografinį atstovavimą, ir iš Sąjungos institucijų;
- (3) kadangi šiuo sprendimu nustatytos taisyklės turėtų pakeisti nustatytąsias Tarybos sprendimu 2004/676/EB ⁽²⁾, tas sprendimas turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šie Tarnybos nuostatai taikomi darbuotojams, kuriuos pagal sutartį įdarbino Europos gynybos agentūra (toliau – darbuotojas).

Tokie darbuotojai yra:

- laikinieji darbuotojai,
- sutartininkai,
- specialieji patarėjai.

⁽¹⁾ O L L 266, 2015 10 13, p. 55.

⁽²⁾ 2004 m. rugsėjo 24 d. Tarybos sprendimas 2004/676/EB dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų (O L L 310, 2004 10 7, p. 9).

2. Šiuose Tarnybos nuostatuose, vadovaujantis atitinkamomis Sprendimo (BUSP) 2015/1835 nuostatomis, nustatoma darbo sutartis sudaryti įgaliota institucija (toliau – DSSI).

3. Šiuose Tarnybos nuostatuose pateikiamos nuorodos į vyriškos lyties asmenį taip pat laikomos nuorodomis į moteriškos lyties asmenį ir priešingai, išskyrus atvejus, kai iš konteksto aiškiai matyti, kad yra kitaip.

2 straipsnis

Darbuotojas, kurio sutartis sudaryta ilgesniam nei vienu metų laikotarpiui, turi teisę rinkti ir būti renkamas į 138 straipsnyje numatytą Personalo komitetą.

Darbuotojas, sudaręs sutartį trumpesniam nei vienu metų laikotarpiui, taip pat turi teisę balsuoti, jei jis dirbo ne trumpiau kaip šešis mėnesius.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIKINIEJI DARBUOTOJAI

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

3 straipsnis

Šiuose Tarnybos nuostatuose „laikinieji darbuotojai“ – darbuotojai, įdarbinti laikinai užimti pareigybę, įtrauktą į maksimalų pagal Agentūros biudžetą leidžiamą pareigybių skaičių.

Šiuose Tarnybos nuostatuose „specialusis patarėjas“ – asmuo, kuris dėl jo specialios kvalifikacijos ir nepaisant mokamo darbo einant kitas pareigas yra įdarbinamas, kad reguliariai arba nurodytą laikotarpį padėtų Agentūrai, ir kuriam mokama iš bendrųjų tam tikslui skirtų asignavimų pagal atitinkamą biudžeto skirsnį.

4 straipsnis

Išskyrus Agentūros vyriausiąjį pareigūną ir jo pavaduotoją, kuriems taikomos Sprendimo (BUSP) 2015/1835 10 straipsnio 1 dalies nuostatos, laikinieji darbuotojai nėra įdarbinami ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui, tačiau jie gali būti įdarbinami bet kokiam trumpesniam laikotarpiui.

Jų sutartys gali būti pratęstos tik vieną kartą ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui. Valdančioji taryba priima bendrąsias šio straipsnio įgyvendinimo nuostatas.

5 straipsnis

Laikinieji darbuotojai įdarbinami tik tam, kad pagal šiuos Tarnybos nuostatus užimtų laisvas pareigynes, įtrauktas į maksimalų pagal Agentūros biudžetą leidžiamą laikinųjų pareigybių skaičių.

6 straipsnis

1. Taikant šiuos Tarnybos nuostatus draudžiama bet kokia diskriminacija bet kokių pagrindu, pavyzdžiui, dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitų pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo aplinkybių, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.

Šiuose Tarnybos nuostatuose nesantuokinės partnerystės laikomos santuoka, jeigu tenkinamos visos sąlygos, išvardytos IV priedo 1 straipsnio 2 dalies c punkte.

2. Siekiant praktiškai užtikrinti visišką vyrų ir moterų lygybę profesiniame gyvenime – tai yra vienas iš esminių dalykų, į kuriuos būtina atsižvelgti įgyvendinant šiuos Tarnybos nuostatus visais aspektais, – vienodo požiūrio principas nekliaudo Agentūrai toliau taikyti ar patvirtinti priemones, kuriomis būtų numatytos specialios lengvatos siekiant užtikrinti, kad nepakankamai atstovaujamos lyties asmenims būtų lengviau užsiimti profesine veikla, arba siekiant užkirsti kelią profesinės karjeros atžvilgiu nepalankioms sąlygoms ar jas kompensuoti.

3. Agentūra, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, nustato priemones ir veiksmus siekiant skatinti lygias vyrų ir moterų galimybes tose srityse, kurioms taikomi šie Tarnybos nuostatai, ir priima atitinkamas nuostatas siekiant visų pirma ištaisyti tokią *de facto* nelygybę, kuri tose srityse varžo moterų galimybes.

4. Taikant 1 dalį asmuo yra neįgalus, jei jis turi ilgalaikių fizinių, psichikos, intelekto ar jutimo sutrikimų, kurie kartu su įvairiomis kliūtėmis gali sutrukdyti šiam asmeniui visapusiškai ir veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime tokiais pačiomis sąlygomis kaip kiti asmenys. Sutrikimas nustatomas 38 straipsnyje nustatyta tvarka.

Neįgalusis atitinka 37 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytas sąlygas, jeigu, sudarius priimtinas sąlygas, jis gali atlikti esmines darbo funkcijas.

Tinkamai pritaikytos sąlygos, kiek tai susiję su esminėmis darbo funkcijomis, yra tinkamos reikiamos priemonės, kad neįgalusis galėtų įsidarbinti, dirbti arba kilti tarnyboje, arba dalyvauti mokymuose, nebent tokios priemonės būtų neproporcinga našta darbdaviui.

Vienodo požiūrio principas nekliaudo DSSĮI toliau taikyti arba patvirtinti priemones, kuriomis būtų numatytos specialios lengvatos siekiant užtikrinti, kad neįgaliesiems būtų lengviau užsiimti profesine veikla, arba siekiant užkirsti kelią jų profesinės karjeros atžvilgiu nepalankioms sąlygoms ar jas kompensuoti.

5. Jeigu asmenys, kuriems taikomi šie Tarnybos nuostatai ir kurie mano, kad nukentėjo, nes jiems nebuvo taikomas šiame straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas, nustato faktų, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad buvo tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos atvejais, prievolė įrodyti, kad vienodo požiūrio principas nebuvo pažeistas, tenka Agentūrai. Ši nuostata netaikoma drausminei procedūrai.

6. Laikantis nediskriminavimo principo ir proporcingumo principo, bet koks jų taikymo apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis bei pagrįstomis priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais įgyvendinant personalo politiką. Tokie tikslai visų pirma gali pateisinti privalomo pensinio amžiaus ir minimalaus amžiaus, nuo kurio gaunama iš tarnauto laiko pensija, nustatymą.

7 straipsnis

1. Faktiškai dirbantiems laikiniams darbuotojams suteikiama galimybė naudotis Agentūros patvirtintomis socialinio pobūdžio priemonėmis, įskaitant specialias priemones, kuriomis siekiama suderinti profesinį ir šeimos gyvenimą, ir paslaugomis, kurias teikia Personalo komitetas. Buvę laikinieji darbuotojai gali naudotis ribotomis specialiomis socialinio pobūdžio priemonėmis.

2. Faktiškai dirbantiems laikiniams darbuotojams sudaromos darbo sąlygos, atitinkančios tinkamus sveikatos ir saugos standartus, kurie turi būti bent lygiaverčiai būtiniausiems reikalavimams, taikomiems pagal tose srityse vadovaujantis Sutartimis patvirtintas priemones.

8 straipsnis

1. Šiuose Tarnybos nuostatuose numatytos pareigybės pagal užduočių, su kuriomis jos susijusios, pobūdį ir svarbą skirstomos į administratorių pareigų grupę (toliau – AD), padėjėjų pareigų grupę (toliau – AST) ir sekretorių bei raštinės darbuotojų pareigų grupę (toliau – AST/SC).

2. AD pareigų grupę sudaro dvylika lygių, atitinkančių administracines, patariamąsias, lingvistines ir mokslines užduotis. AST pareigų grupę sudaro vienuolika lygių, atitinkančių vykdomąsias, technines ir raštinės užduotis. AST/SC pareigų grupę sudaro šeši lygiai, atitinkantys raštinės ir sekretoriato užduotis.

3. Į pareigas skiriamas asmuo turi turėti bent:

a) AST ir AST/SC pareigų grupėse:

- i) diplomu patvirtintą aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą,
- ii) diplomu patvirtintą vidurinį išsilavinimą, suteikiantį galimybę siekti aukštesniojo arba aukštojo išsilavinimo, ir ne mažesnę kaip trejų metų atitinkamą profesinę patirtį, arba
- iii) lygiavertį profesinį pasirengimą arba profesinę patirtį, kai tai pagrįsta tarnybos interesais;

b) AD pareigų grupės 5 ir 6 lygiuose:

- i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas ne trumpesnes kaip trejų metų universitetines studijas, arba
- ii) lygiavertį profesinį pasirengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais;

c) AD pareigų grupės 7–16 lygiuose:

- i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas universitetines studijas, kai įprastinis universitetinių studijų laikotarpis yra ketveri metai ar daugiau,
- ii) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas universitetines studijas, ir ne mažiau kaip vienus metų atitinkamą profesinę patirtį, kai įprastinis universitetinių studijų laikotarpis yra ne mažiau kaip treji metai, arba
- iii) lygiavertį profesinį pasirengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais.

4. Pareigybių rūšių lentelė pateikta VI priede. Remdamasi ta lentele, DSSĮ, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, gali apibrėžti pareigas ir įgaliojimus, priskiriamus kiekvienos rūšies pareigybėms.

9 straipsnis

1. DSSĮ, vadovaudamasi tik tarnybos interesais ir neatsižvelgdama į pilietybę, kiekvieną laikinąjį darbuotoją paskiria arba perkelia į jo lygį atitinkančią jo pareigų grupės pareigybę.

Laikinas darbuotojas gali prašyti būti perkeltas į kitą pareigybę Agentūroje.

2. Laikinojo darbuotojo gali būti paprašyta laikinai užimti aukštesnio nei jo tikrasis lygis pareigybę jo pareigų grupėje. Nuo ketvirto tokio laikino paskyrimo mėnesio pradžios jis gauna diferencijuotą išmoką, lygią atlyginimo pagal jo tikrąjį lygį ir pakopą ir atlyginimo, kuris būtų jam mokamas už tą pakopą, kuri jam būtų nustatyta, jei jis būtų paskirtas į jo užimamą laikinųjų pareigų lygį, skirtumui.

Laikino paskyrimo trukmė turi būti ne ilgesnė kaip vieni metai, išskyrus atvejus, kai paskyrimu tiesiogiai ar netiesiogiai siekiama pakeisti laikinąjį darbuotoją, kuris tarnybos interesais laikinai perkeliamas į kitą pareigybę, pašaukiamas į karo tarnybą arba yra ilgalaikėse laikinojo nedarbingumo atostogose.

10 straipsnis

1. Lygis ir pakopa, suteikiami laikiniems darbuotojams juos įdarbinant, nurodomi jų darbo sutartyje.
2. Laikinių darbuotojų paskyrimas į pareigybę, kurios lygis yra aukštesnis nei tas, kuris jiems buvo suteiktas juos įdarbinant, fiksuojamas susitarime, pridedamame prie jų darbo sutarties.

2 SKYRIUS

Teisės ir pareigos

11 straipsnis

1. Laikinis darbuotojas atlieka savo pareigas ir veikia tik siekdamas Agentūros interesų; jis nesiekia gauti jokios vyriausybės, valdžios institucijos, organizacijos ar Agentūrai nepriklausančio asmens nurodymų ir jų nesilaiko. Jam pavestas pareigas jis atlieka objektyviai, nešališkai ir laikydamasis pareigos būti lojaliu Agentūrai.
2. Laikinis darbuotojas be DSSII leidimo iš jokios vyriausybės ar iš jokio kito šaltinio, nesusijusio su Agentūra, nepriima jokio apdovanojimo, pasižymėjimo ženklo, paslaugos, dovanos ar bet kokio kito atlygio, išskyrus už paslaugas, suteiktas prieš jį paskiriant arba jam išėjus specialių atostogų atlikti karo ar kitą nacionalinę tarnybą ir susijusias su tokia tarnyba.

Prieš įdarbindama laikinąjį darbuotoją, DSSII patikrina, ar kandidatas turi kokių nors asmeninių interesų, kurie galėtų pakenkti jo nepriklausomumui, arba ar jis yra susijęs su kokiu nors kitu interesų konfliktu. Šiuo tikslu kandidatas, pasinaudodamas specialia forma, informuoja DSSII apie bet kokią esamą ar galimą interesų konfliktą. Tokiais atvejais DSSII į tai atsižvelgia tinkamai pagrįstoje nuomonėje. Prireikus DSSII imasi 12 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių.

Šis straipsnis *mutatis mutandis* taikomas laikiniems darbuotojams, grįžtantiems iš atostogų dėl asmeninių priežasčių.

12 straipsnis

1. Vykdydamas savo pareigas, išskyrus toliau numatytus atvejus, laikinis darbuotojas nesiima tvarkyti reikalų, kuriais jis yra tiesiogiai ar netiesiogiai asmeniškai suinteresuotas tokiu mastu, kad tai galėtų pakenkti jo nepriklausomumui, ypač kai esama šeimos ir finansinių interesų.
2. Bet kuris laikinis darbuotojas, kuris vykdydamas savo pareigas susiduria su 1 dalyje nurodytais reikalais, nedelsdamas informuoja DSSII. DSSII imasi bet kokių tinkamų priemonių ir visų pirma gali atleisti laikinąjį darbuotoją nuo pareigos tvarkyti šį reikalą.
3. Laikinis darbuotojas įmonėse, kurios yra pavaldžios Agentūrai arba kurios turi reikalų su Agentūra, negali nei turėti, nei įgyti, tiesiogiai ar netiesiogiai, jokio intereso, dėl kurio pobūdžio ar dydžio galėtų būtų pakenkta jo nepriklausomumui vykdant jo pareigas.

13 straipsnis

Laikinasis darbuotojas susilaiko nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, kurie galėtų padaryti neigiamą poveikį su jo pareigomis susijusiai reputacijai.

14 straipsnis

1. Laikinieji darbuotojai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo.
2. Psichologinį ar seksualinį priekabiavimą patyrusiam laikinajam darbuotojui Agentūros veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių. Apie psichologinį ar seksualinį priekabiavimą paliudijusiam laikinajam darbuotojui Agentūros veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių, jeigu laikinasis darbuotojas buvo sąžiningas.
3. Psichologinis priekabiavimas – netinkamas elgesys, kuris trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingas ir kurį sudaro fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai, kurie yra tyčiniai ir kurie gali pakenkti bet kurio asmens asmenybei, orumui arba fizinei ar psichinei neliečiamybei.
4. Seksualinis priekabiavimas – su lytiniais santykiais susijęs elgesys, nepageidaujamas asmens, į kurį toks elgesys yra nukreiptas, kai tokio elgesio tikslas yra tą asmenį įžeisti arba sukurti bauginančią, priešišką, agresyvią ar trikdančią aplinką arba kai tokiu elgesiu šitas tikslas pasiekiamas. Seksualinis priekabiavimas laikomas diskriminacija dėl lyties.

15 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 17 straipsnį, laikinasis darbuotojas, pageidaujantis užsiimti su jo darbu nesusijusia mokama ar nemokama veikla arba atlikti kokią nors užduotį ne Agentūroje, pirmiausia gauna DSSĮ leidimą. Leidimas nesuteikiamas tik tuo atveju, jeigu atitinkama veikla ar užduotis trukdo laikinajam darbuotojui vykdyti savo pareigas arba yra nesuderinama su Agentūros interesais.
2. Laikinasis darbuotojas praneša DSSĮ apie visus su jo darbu nesusijusios veiklos ar užduoties, kurią jam leista atlikti, pokyčius, įvykusius po to, kai pareigūnas kreipėsi į DSSĮ prašydamas leidimo pagal 1 dalį. Leidimas gali būti atšauktas, jeigu ta veikla ar užduotis nebeatitinka sąlygų, nurodytų 1 dalies paskutiniame sakinyje.

16 straipsnis

Jeigu laikinojo darbuotojo sutuoktinis dirba mokamą darbą, laikinasis darbuotojas praneša apie tai DSSĮ. Jei paaiškėtų, kad šio darbo pobūdis yra nesuderinamas su laikinojo darbuotojo darbo pobūdžiu, ir jeigu laikinasis darbuotojas negali įsipareigoti, kad šis darbas bus nutrauktas per nustatytą laikotarpį, DSSĮ, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, nusprendžia, ar laikinasis darbuotojas toliau eis savo pareigas, ar bus perkeltas į kitą pareigybę.

17 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, ketinantis kandidatuoti į visuomeninį postą, apie tai praneša DSSĮ. DSSĮ, atsižvelgdama į tarnybos interesus, nusprendžia, ar:
 - a) iš atitinkamo laikinojo darbuotojo turėtų būti pareikalauta paprašyti atostogų dėl asmeninių priežasčių, ar
 - b) atitinkamam laikinajam darbuotojui turėtų būti suteiktos kasmetinės atostogos, ar

c) atitinkamam laikinajam darbuotojui gali būti leista eiti savo pareigas ne visą darbo laiką, ar

d) atitinkamas laikinasis darbuotojas gali toliau eiti savo pareigas kaip ir anksčiau.

2. Į visuomeninį postą išrinktas arba paskirtas laikinasis darbuotojas apie tai nedelsdamas praneša DSSĮ. DSSĮ, atsižvelgusi į tarnybos interesus, posto svarbą, jį apimančias pareigas, taip pat atlyginimą ir atliekant tas pareigas patiriamų išlaidų kompensavimą, priima vieną iš 1 dalyje nurodytų sprendimų. Jeigu iš laikinojo darbuotojo pareikalaujama išeiti atostogų dėl asmeninių priežasčių arba jam leidžiama eiti pareigas ne visą darbo laiką, tokių atostogų laikotarpis arba darbas ne visą darbo laiką turi atitikti laikinojo darbuotojo tarnybos laikotarpį.

18 straipsnis

Iš tarnybos išėjęs laikinasis darbuotojas, priimdamas pasiūlymą eiti tam tikras pareigas arba sutikdamas naudotis tam tikromis privilegijomis, toliau laikosi pareigos elgtis sąžiningai ir diskretiškai.

Laikinieji darbuotojai, dvejų metų laikotarpiu po išėjimo iš tarnybos ketinantys užsiimti profesine veikla – nesvarbu, ar ji mokama, ar ne – naudodamiesi specialia forma praneša apie tai Agentūrai. Jeigu ta veikla susijusi su darbu, kurį laikinasis darbuotojas dirbo trejus paskutiniusius tarnybos metus, ir dėl to galėtų būti pažeisti teisėti Agentūros interesai, DSSĮ, atsižvelgdama į tarnybos interesus, gali arba uždrausti jam užsiimti tokia veikla, arba pritarti ir nustatyti bet kokias sąlygas, kurias ji laiko tinkamomis. DSSĮ, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, praneša apie savo sprendimą per 30 darbo dienų nuo tada, kai buvo informuota. Jeigu iki to laikotarpio pabaigos tokio pranešimo negaunama, tai laikoma netiesioginiu sutikimu.

Buvusiems vyresniesiems laikiniems darbuotojams DSSĮ iš esmės uždraudžia dvylikos mėnesių laikotarpiu po išėjimo iš tarnybos dalyvauti su Agentūros personalu susijusioje lobistinėje arba protegavimo veikloje ginant savo verslo, klientų arba darbdavių interesus, kai sprendžiami klausimai, už kuriuos jie buvo atsakingi trejus paskutiniusius jų tarnybos metus.

Vadovaudamasi Sprendimo (BUSB) 2015/1835 31 straipsniu, Agentūra kasmet skelbia informaciją apie pirmesnės pastraipos įgyvendinimą, įskaitant įvertintų atvejų sąrašą.

19 straipsnis

1. Negavęs leidimo, laikinasis darbuotojas negali atskleisti jokios informacijos, gautos vykdant savo pareigas, išskyrus atvejus, kai ta informacija jau yra viešai paskelbta arba prieinama visuomenei.

2. Išėjęs iš tarnybos laikinasis darbuotojas toliau turi laikytis šios pareigos.

20 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas turi teisę naudotis saviraiškos laisve, tinkamai laikydamasis lojalumo ir nešališkumo principų.

2. Nedarant poveikio 13 ir 19 straipsniams, laikinasis darbuotojas, ketinantis vienas ar kartu su kitais paskelbti bet kokią medžiagą, susijusią su Agentūros veikla, arba imtis priemonių, kad ji būtų paskelbta, iš anksto praneša apie tai DSSĮ.

Jei DSSĮ sugeba įrodyti, kad ši medžiaga gali šiurkščiai pažeisti teisėtus Agentūros interesus, ji raštu informuoja laikinąjį darbuotoją apie savo sprendimą per 30 darbo dienų nuo informacijos gavimo dienos. Jei per nurodytą laikotarpį apie tokį sprendimą nepranešama, laikoma, kad DSSĮ nepareiškė jokių prieštaravimų.

21 straipsnis

1. Visos teisės į bet kokius rašytinius dokumentus ar kitą darbą, kurį bet kuris laikinasis darbuotojas atliko vykdydamas savo pareigas, yra Agentūros, su kurios veikla tokie rašytiniai dokumentai ar darbas yra susiję, nuosavybė. Agentūra turi teisiškai įtvirtintą teisę įgyti autoriaus teises į tokius darbus.
2. Bet koks išradimas, kurį laikinasis darbuotojas padarė vykdydamas savo pareigas arba užsiimdamas su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, yra neginčijama Agentūros nuosavybė. Agentūra gali savo sąskaita visose šalyse prašyti atitinkamų patentų ir juos gauti. Bet koks su Agentūros veikla susijęs išradimas, kurį laikinasis darbuotojas padarė per metus po jo tarnybos laikotarpio pabaigos, laikomas padarytu jam vykdant savo pareigas arba užsiimant su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, jeigu neįrodoma kitaip. Jeigu išradimams yra gaunami patentai, nurodomi išradėjo ar išradėjų vardai ir pavardės.
3. Laikinajam darbuotojui, kuris yra patentuoto išradimo autorius, Agentūra tinkamais atvejais gali paskirti premiją; jos dydį nustato ji pati.

22 straipsnis

1. Laikinas darbuotojas, negavęs DSSI leidimo, jokių pretekstu neatskleidžia teismo procesuose jokios informacijos, kuri jam buvo patikėta jam einant pareigas. Leidimas nesuteikiamas tik tada, kai tai būtina dėl Agentūros interesų ir kai toks leidimas nesuteikimas neturėtų baudžiamųjų padarinių laikinojo darbuotojo atžvilgiu. Išėjęs iš tarnybos laikinasis darbuotojas toliau turi laikytis šios pareigos.
2. 1 dalies nuostatos netaikomos laikinajam darbuotojui ar buvusiam laikinajam darbuotojui, kuris Europos Sąjungos Teisingumo Teismui arba Agentūros drausmės komisijai duoda parodymus klausimu, susijusiu su Agentūros ir (arba) Europos Sąjungos tarnautoju ar buvusiu tarnautoju.

23 straipsnis

Laikinas darbuotojas gyvena arba toje vietoje, kurioje dirba, arba ne didesniu atstumu nuo jos, kiek tai yra suderinama su tinkamu jo pareigų vykdymu. Laikinas darbuotojas praneša DSSI savo adresą ir nedelsdamas informuoja ją apie bet kokius adresą pasikeitimus.

24 straipsnis

Bet kurio rango laikinasis darbuotojas padeda ir teikia rekomendacijas savo vadovams; jis yra atsakingas už jam pavestų pareigų vykdymą.

Už bet kurį tarnybos padalinį atsakingas laikinasis darbuotojas savo vadovams atsako už jam suteiktų įgaliojimų ir už jo duotų nurodymų vykdymą. Jo pavaldinių atsakomybė jokių būdu neatleidžia jo nuo jo paties atsakomybės.

25 straipsnis

1. Laikinas darbuotojas, gavęs įsakymų, kuriuos jis laiko netinkamais arba galinčiais sukelti didelių sunkumų, apie tai informuoja savo tiesioginį vadovą, o jis, jei tokia informacija pateikiama raštu, atsako raštu. Atsižvelgiant į 2 dalį, jei tiesioginis vadovas patvirtina įsakymus, o laikinasis darbuotojas mano, kad toks patvirtinimas nėra tinkamas reagavimas į jo susirūpinimo priežastis, laikinasis darbuotojas šiuo klausimu raštu kreipiasi į artimiausią aukštesnę pagal hierarchiją organą. Jei pastarasis raštu patvirtina įsakymus, laikinasis darbuotojas turi juos vykdyti, išskyrus atvejus, kai jie yra akivaizdžiai neteisėti arba pažeidžia atitinkamus saugos standartus.

2. Jei tiesioginis vadovas mano, kad įsakymai turi būti įvykdyti nedelsiant, laikinasis darbuotojas turi juos vykdyti, išskyrus atvejus, kai jie yra akivaizdžiai neteisėti arba pažeidžia atitinkamus saugos standartus. Laikinojo darbuotojo prašymu tiesioginis vadovas yra įpareigotas tokius įsakymus duoti raštu.

3. Laikinasis darbuotojas, kuris informuoja savo vadovus apie įsakymus, kuriuos jis laiko netinkamais arba galinčiais sukelti didelių sunkumų, neturi dėl to nukentėti.

26 straipsnis

Iš laikinojo darbuotojo gali būti pareikalauta visiškai arba iš dalies atlyginti bet kokią žalą, kurią Agentūra patyrė dėl jo padaryto sunkaus nusižengimo jam vykdant savo pareigas ar užsiimant su savo pareigų vykdymu susijusia veikla.

DSSĮI, laikydamosi nustatytos tvarkos dėl drausminių priemonių, priima motyvuotą sprendimą.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją sprendžiant pagal šią nuostatą iškilusius ginčus.

27 straipsnis

1. Bet kuris laikinasis darbuotojas, kuris, vykdydamas savo pareigas arba užsiimdamas su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, sužino faktų, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad galbūt vykdoma neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kuri kenkia Agentūros interesams, arba su profesinių pareigų vykdymu susiję veiksmai, kuriais gali būti šturkščiai nesilaikoma Agentūros laikinųjų darbuotojų išipareigojimų, jis nedelsdamas apie tai informuoja savo tiesioginį vadovą, Agentūros vyriausiąjį pareigūną arba, jeigu jis mano tai esant tikslinga, Agentūros vadovą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija pateikiama raštu.

Ši dalis taip pat taikoma, jeigu panašaus išipareigojimo šturkščiai nesilaiko bet kuris kitas Agentūrai pavaldus arba darbą jai atliekantis asmuo.

2. Agentūros veiksmai, kurių ji imasi laikinajam darbuotojui pranešus 1 dalyje nurodytą informaciją, neturi jam turėti jokių žalingų padarinių, jei laikinasis darbuotojas veikė pagrįstai ir sąžiningai.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos dokumentams, aktams, ataskaitoms, raštams ar bet kokios formos informacijai, kuri yra saugoma nagrinėjamų ar baigtų nagrinėti teismo bylų tikslais arba jų nagrinėjimo metu yra surinkta ar atskleista laikinajam darbuotojui.

28 straipsnis

1. Agentūros veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių laikinajam darbuotojui, toliau atskleidusiam informaciją, kaip apibrėžta 27 straipsnyje, Europos Sąjungos Tarybos pirmininkui arba Europos Parlamento pirmininkui, arba Europos ombudsmenui, jeigu įvykdytos abi šios sąlygos:

- a) laikinasis darbuotojas sąžiningai ir pagrįstai mano, kad atskleista informacija ir bet koks joje esantis tvirtinimas yra iš esmės teisingi; ir
- b) laikinasis darbuotojas anksčiau atskleidė tą pačią informaciją Agentūrai ir palaukė laikotarpį, per kurį Agentūra galėjo imtis tinkamų veiksmų, kurių ji nustatė atsižvelgdama į atvejo sudėtingumą. Laikinasis darbuotojas tinkamai informuojamas apie tokį laikotarpį per 60 dienų.

2. 1 dalyje nurodytas laikotarpis netaikomas, jeigu laikinasis darbuotojas gali įrodyti, kad atsižvelgiant į visas konkrečius atvejo aplinkybes toks laikotarpis nėra pagrįstas.

3. 1 ir 2 dalyse netaikomos dokumentams, aktams, ataskaitoms, raštams ar bet kokios formos informacijai, kuri yra saugoma nagrinėjamų ar baigtų nagrinėti teismo bylų tikslais arba jų nagrinėjimo metu yra surinkta ar atskleista laikinajam darbuotojui.

4. Remdamasi 29 ir 168 straipsniais, Agentūra nustato tvarką, pagal kurią būtų nagrinėjami laikinųjų darbuotojų pateikti skundai dėl to, kaip su jais buvo elgiamasi jiems įvykdžius 27 arba šiame straipsnyje numatytas pareigas arba dėl to, kad jie tas pareigas vykdė. Agentūra užtikrina, kad tokie skundai būtų nagrinėjami konfidencialiai ir, kai tai būtina atsižvelgiant į aplinkybes, iki 168 straipsnyje nustatytų terminų pabaigos.

DSSII nustato vidaus taisykles, *inter alia*, dėl:

- 27 straipsnio 1 dalyje arba šiame straipsnyje nurodytų laikinųjų darbuotojų informavimo apie tai, kaip nagrinėjami klausimai, apie kuriuos jie pranešė,
- tų darbuotojų teisėtų interesų ir jų privatumo apsaugos ir
- šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų skundų nagrinėjimo tvarkos.

29 straipsnis

Agentūra padeda bet kuriam laikinajam darbuotojui, visų pirma byloje, iškeltose bet kuriam asmeniui, kuris grasina, elgiasi įžeidžiančiai arba žeminančiai, arba daro įžeidžiančius ar žeminančius pareiškimus, arba įvykdė išpuolį prieš asmenį ar turtą, jeigu šie veiksmai nukreipti prieš laikinąjį darbuotoją ar jo šeimos narius dėl jo statuso ar pareigų.

Ji kompensuoja laikinajam darbuotojui tokiais atvejais patirtą žalą, jeigu tas laikinasis darbuotojas pats nepadarė tos žalos tyčia arba dėl didelio neatsargumo ir jeigu jis negalėjo gauti kompensacijos iš žalą padariusio asmens.

30 straipsnis

Agentūra sudaro palankesnes sąlygas laikinųjų darbuotojų tolesniam kvalifikacijos kėlimui ir mokymui, kuris yra suderinamas su tinkamu tarnybos darbu ir atitinka jos interesus.

Į tokį kvalifikacijos kėlimą ir mokymą atsižvelgiama juos paaukštinant darbe.

31 straipsnis

Laikinieji darbuotojai gali naudotis teise jungtis į asociacijas; visų pirma jie gali būti profesinių sąjungų ar personalo asociacijų nariais.

32 straipsnis

Laikinieji darbuotojai gali teikti DSSII prašymus šiuose Tarnybos nuostatuose aptariamais klausimais.

Apie visus dėl konkretaus asmens pagal šiuos Tarnybos nuostatus priimtus sprendimus nedelsiant raštu pranešama atitinkamam laikinajam darbuotojui. Bet kokiam sprendime, kuris daro neigiamą poveikį laikinajam darbuotojui, nurodomos tokį sprendimą pagrindžiančios priežastys.

Konkretūs sprendimai dėl laikinojo darbuotojo paskyrimo į tarnybą, nuolatinio darbuotojo statuso suteikimo, paaugstinimo darbe, perkėlimo, administracinio statuso nustatymo ir tarnybos baigimo skelbiami Agentūroje. Skelbimas tinkamą laikotarpį turi būti prieinamas visiems darbuotojams.

33 straipsnis

Laikinojo darbuotojo asmens bylą sudaro:

- a) visi dokumentai, susiję su jo administraciniu statusu, ir visos ataskaitos apie jo sugebėjimus, darbo našumą ir elgesį;
- b) visos laikinojo darbuotojo pastabos dėl šių dokumentų.

Dokumentai registruojami, numeruojami ir klasifikuojami eilės tvarka; Agentūra negali naudotis arba remtis a punkte nurodytais dokumentais laikinojo darbuotojo nenaudai, išskyrus atvejus, kai jie jam buvo perduoti prieš juos suklasifikuojant.

Bet kokio dokumento perdavimas laikinajam darbuotojui patvirtinamas parašu arba, jei tai nepadaroma, atliekamas registruotu laišku, siunčiamu paskutiniu laikinojo darbuotojo praneštu adresu.

Laikinojo darbuotojo asmens byloje neturi būti jokių nuorodų nei apie jo politinę, su profesinėmis sąjungomis susijusią, filosofinę ar religinę veiklą ir pažiūras, nei apie jo rasinę ar etninę kilmę arba seksualinę orientaciją.

Tačiau ketvirta pastraipa nedraudžiama į bylą įtraukti laikinajam darbuotojui žinomų administracinių aktų ir dokumentų, būtinų šiems Tarnybos nuostatomis taikyti.

Kiekvienam laikinajam darbuotojui užvedama tik viena asmens byla.

Laikinasis darbuotojas turi teisę, net išėjęs iš tarnybos, susipažinti su visais jo asmens byloje esančiais dokumentais ir pasidaryti jų kopijas.

Asmens byla yra konfidenciali ir su ja galima susipažinti tik administracijos patalpose arba saugioje elektroninėje laikmenoje. Tačiau ji gali būti perduota Apeliacinei komisijai, jeigu iškeliami su laikinuoju darbuotoju susijusi byla.

34 straipsnis

Laikinieji darbuotojai turi teisę susipažinti su savo medicininėmis bylomis tokia tvarka, kurią turi nustatyti Agentūra.

35 straipsnis

Bet kokį sprendimą, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, kurią Agentūra patyrė dėl sunkaus nusižengimo, kaip numatyta 26 straipsnyje, priima DSSII, laikydamasi formalumų, numatytų atleidimo iš darbo dėl sunkaus nusižengimo atvejams.

Sprendimai dėl atskirų laikinųjų darbuotojų skelbiami, kaip numatyta 32 straipsnyje.

36 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai, kuriais naudojasi laikinieji darbuotojai, suteikiami tik Agentūros interesais. Laikinieji darbuotojai neatleidžiami nuo jų privačių įsipareigojimų vykdymo ir galiojančių įstatymų bei policijos nustatytų taisyklių laikymosi.

Kai kyla ginčų dėl jo privilegijų ir imunitetų, atitinkamas laikinasis darbuotojas nedelsdamas informuoja apie tai Agentūrą.

Protokole dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų numatytas *laissez-passer* išduodamas tiems laikiniams darbuotojams, kuriems jis reikalingas dėl tarnybos interesų.

3 SKYRIUS

Įdarbinimo sąlygos

37 straipsnis

1. Įdarbinant laikinuosius darbuotojus siekiama užtikrinti, kad Agentūroje dirbtų gabiausi, darbingiausi ir sąžiningiausi asmenys, priimti į darbą iš Agentūros veikloje dalyvaujančių valstybių narių piliečių laikantis kuo platesnės geografinės įvairovės principo.

Laikinieji darbuotojai parenkami neatsižvelgiant į rasę, politinius, filosofinius ar religinius įsitikinimus, lytį ar seksualinę orientaciją ir nesiremiant jų šeimine padėtimi ar šeimos padėtimi.

Pareigybės nerezervuojamos nė vienos valstybės narės piliečiams. Tačiau, pastebėjus didelį skirtingas pilietybes turinčių laikinųjų darbuotojų skaičiaus skirtumą, nepagrįstą objektyviais kriterijais, vadovaujantis Sąjungos piliečių lygybės principu Agentūrai leidžiama patvirtinti tinkamas priemones. Tos tinkamos priemonės turi būti pagrįstos ir jas įgyvendinant taikomi tik nuopelnais grindžiami įdarbinimo kriterijai. Prieš DSSĮI patvirtinant tokias tinkamas priemones, Valdancioji taryba priima bendrąsias šios dalies įgyvendinimo nuostatas.

2. Laikinasis darbuotojas gali būti įdarbintas tik su sąlyga, kad jis:

- a) yra vienos iš dalyvaujančių valstybių narių pilietis ir turi visas piliečio teises;
- b) įvykdė visas su karo tarnyba susijusiais įstatymais nustatytas prievoles;
- c) pateikia tinkamas rekomendacijas dėl jo tinkamumo vykdyti pareigas;
- d) yra fiziškai tinkamas vykdyti savo pareigas ir
- e) pateikia įrodymų, kad labai gerai moka vieną iš dalyvaujančių valstybių narių kalbų ir patenkinamai moka kitą dalyvaujančių valstybių narių kalbą tiek, kiek reikia jo pareigoms vykdyti.

3. DSSĮI prireikus priima konkrečias nuostatas dėl laikinųjų darbuotojų įdarbinimo tvarkos pagal Sprendimą (BUSP) 2015/1835.

38 straipsnis

Prieš įdarbinant laikinąjį darbuotoją, Agentūros įgaliotas medicinos tarnybos pareigūnas atlieka jo sveikatos patikrinimą, kad Agentūra galėtų įsitikinti, jog darbuotojas atitinka 37 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytus reikalavimus.

Jeigu atlikus pirmoje pastraipoje numatytą sveikatos patikrinimą pateikiama neigiama gydytojų išvada, kandidatas per 20 dienų tuo tos dienos, kai Agentūra jam pranešė apie šią išvadą, gali prašyti perduoti jo bylą medicinos komitetui, sudarytam iš trijų gydytojų, kuriuos DSSII parenka iš Agentūros medicinos tarnybos pareigūnų. Medicinos komitetas išklauso pradinę neigiamą išvadą pateikusį medicinos tarnybos pareigūną. Kandidatas gali medicinos komitetui pateikti savo pasirinkto gydytojo pateiktą išvadą. Jeigu medicinos komitetas patvirtina pirmoje pastraipoje numatyto sveikatos patikrinimo išvadas, kandidatas padengia 50 % mokesčių ir papildomų išlaidų.

39 straipsnis

1. Iš laikinojo darbuotojo gali būti pareikalauta dirbti ne ilgesnį kaip devynių mėnesių bandomąjį laikotarpį.

Jeigu per bandomąjį laikotarpį laikinasis darbuotojas bent vieną mėnesį negali vykdyti savo pareigų dėl ligos, motinystės atostogų pagal 52 straipsnį ar nelaimingo atsitikimo, DSSII gali jo bandomąjį laikotarpį atitinkamam laikotarpiui pratęsti. Visas bandomasis laikotarpis jokiais aplinkybėmis negali būti ilgesnis kaip 15 mėnesių.

2. Ataskaita apie bandomajam laikotarpiui priimtą laikinąjį darbuotoją gali būti parengta bet kuriuo bandomojo laikotarpio metu, jeigu matyti, kad jo darbas akivaizdžiai netinkamas.

Atitinkamas asmuo supažindinamas su ta ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per 8 darbo dienas. Laikinojo darbuotojo tiesioginis vadovas nedelsdamas tą ataskaitą ir pastabas perduoda DSSII. Remdamasi ta ataskaita, DSSII gali nuspręsti atleisti tą laikinąjį darbuotoją nepasibaigus bandomajam laikotarpiui, išpėjusi jį prieš vieną mėnesį, arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį ne daugiau kaip šešioms mėnesiams ir galbūt likusiam bandomajam laikotarpiui paskirti tą laikinąjį darbuotoją į kitą skyrių.

3. Likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki bandomojo laikotarpio pabaigos, parengiama ataskaita apie laikinojo darbuotojo gebėjimą vykdyti su jo pareigybe susijusias pareigas, taip pat apie jo elgesį tarnyboje ir darbo našumą. Atitinkamas asmuo supažindinamas su ta ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per 8 darbo dienas.

Jeigu ataskaitoje rekomenduojama atleisti laikinąjį darbuotoją arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį, laikinojo darbuotojo tiesioginis vadovas nedelsdamas perduoda ataskaitą ir pastabas DSSII.

Laikinasis darbuotojas, kurio darbas pasirodė nepakankamo lygio, kad jį būtų galima palikti eiti tas pareigas, atleidžiamas.

Galutinis sprendimas priimamas remiantis šioje dalyje nurodyta ataskaita ir DSSII turima informacija apie laikinojo darbuotojo elgesį pagal II antraštinės dalies 2 skyrių.

40 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas įdarbinamas jam suteikiant pirmą jo lygio pakopą.

DSSII, siekdama atsivzvelgti į jų profesinę patirtį, gali pridėti ne daugiau kaip 24 mėnesius papildomo darbo stažo. Šiam straipsniui taikyti priimamos bendrosios įgyvendinimo nuostatos.

2. Laikinasis darbuotojas, kuris dvejus metus dirbo vienoje savo lygio pakopoje, automatiškai perkeliamas į aukštesnę to lygio pakopą, išskyrus atvejus, kai pagal 41 straipsnyje nurodytą metinę ataskaitą jo darbo rezultatai buvo įvertinti nepatenkinamai. Laikinasis darbuotojas perkeliamas į aukštesnę savo lygio pakopą ne vėliau kaip po ketverių metų.

Jeigu laikinasis darbuotojas paskiriamas skyriaus vadovu, direktoriumi arba generaliniu direktoriumi ir jeigu jis patenkinamai vykdė savo naujas pareigas pirmuosius devynis mėnesius, jis perkeliamas į aukštesnę savo lygio pakopą atgaline data nuo paskyrimo įsigaliojimo dienos. Dėl tokio paaukštinimo jo bazinis mėnesinis darbo užmokeskis didinamas pirmosios ir antrosios pakopos kiekviename lygyje santykį atitinkančiu procentiniu dydžiu.

3. Jeigu laikinasis darbuotojas paskiriamas į aukštesnio lygio pareigybę, kaip numatyta 10 straipsnio 2 dalyje, jam suteikiama pirmoji to lygio pakopa. Tačiau AD 9–AD 13 lygių laikiniesiems darbuotojams, atliekantiems skyrių vadovų pareigas ir paskirtiems į aukštesnį lygį, suteikiama antroji naujojo lygio pakopa. Tokia pati tvarka taikoma bet kuriam laikinajam darbuotojui, kuris, jį paaukštinus darbe, paskiriamas direktoriumi arba į dar aukštesnes pareigas.

41 straipsnis

Kiekvieno laikinojo darbuotojo sugebėjimai, darbo našumas ir elgesys tarnyboje aprašomi metinėje ataskaitoje. Toje ataskaitoje nurodoma, ar laikinojo darbuotojo darbo rezultatai buvo patenkinami, ar ne. DSSII nustato nuostatas, kuriomis suteikiama teisė pateikti apeliacinį skundą laikantis ataskaitų rengimo tvarkos; ta teise turi būti pasinaudota prieš pateikiant skundą, kaip nurodyta 168 straipsnio 2 dalyje.

Atitinkamas laikinasis darbuotojas supažindinamas su ataskaita. Jis turi teisę pateikti dėl jos pastabų, kurios jam atrodo svarbios.

4 SKYRIUS

Darbo sąlygos

A Skirsnis

Vaiko priežiūros atostogos arba atostogos dėl šeiminių priežasčių

42 straipsnis

Laikinasis darbuotojas turi teisę į kiekvieno vaiko priežiūros atostogas be bazinio darbo užmokesčio, kurių trukmė – iki šešių mėnesių; jų turi būti išeita per pirmuosius dvylika metų po vaiko gimimo arba įvaikinimo. Vienių tėvų, pripažintų pagal DSSII patvirtintas bendrąsias įgyvendinimo nuostatas, ir išlaikomų vaikų, turinčių medicinos tarnybos pareigūno pripažintą negalią arba sergančių tokio pareigūno pripažinta sunkia liga, tėvų atostogų trukmė gali būti padvigubinta. Minimali atostogų, kurių išeinama vienu metu, trukmė yra ne mažesnė negu vienas mėnuo.

Vaiko priežiūros atostogų metu laikinajam darbuotojui toliau taikoma socialinės apsaugos sistema: išsaugomos jo įgyjamos teisės į pensiją, išmoka vaikui išlaikyti ir mokymosi išmoka. Laikinasis darbuotojas išsaugo savo pareigybę ir toliau turi teisę į perkėlimą į aukštesnę pakopą ar paaukštinimą į aukštesnį lygį. Atostogos gali būti paprastos arba dalinės, kai dirbama puse etato. Išėjus dalinių vaiko priežiūros atostogų, kai dirbama puse etato, pirmoje pastraipoje numatytas didžiausias laikotarpis padvigubinamas. Vaiko priežiūros atostogų metu laikinieji darbuotojai turi teisę gauti 919,02 EUR per mėnesį dydžio išmoką arba 50 % tos sumos, jeigu atostogos yra dalinės, dirbant puse etato, tačiau jie negali dirbti jokio kito mokamo darbo. Visą įmoką į socialinės apsaugos sistemą, numatytą 68 ir 69 straipsniuose, sumoka Agentūra ir ji apskaičiuojama atsižvelgiant į laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokesį.

Tačiau dalinių atostogų, kai dirbama puse etato, atveju ši nuostata taikoma tik viso bazinio darbo užmokesčio ir proporcingai sumažinto bazinio darbo užmokesčio skirtumui. Laikinojo darbuotojo įmoka už faktiškai gaunamą bazinio darbo užmokesčio dalį apskaičiuojama taikant tuos pačius procentinius koeficientus, kaip ir jam dirbant visą darbo laiką.

Pirmoje pastraipoje nurodytiems vienišiams tėvams ir išlaikomų vaikų, turinčių medicinos tarnybos pareigūno pripažintą negalią arba sergančių tokio pareigūno pripažinta sunkia liga, tėvams, taip pat per pirmuosius tris vaiko priežiūros atostogų mėnesius, kai tokių atostogų per motinystės atostogas išeina tėvas ar iš karto po motinystės atostogų bet kuris iš tėvų, arba per įvaikinimo atostogas ar iš karto po jų, skiriama išmoka sudaro 1 225,36 EUR per mėnesį arba 50 % tos sumos, jei laikinasis darbuotojas išeina dalinių atostogų, kai dirbama puse etato.

Vaiko priežiūros atostogos gali būti pratęstos dar šešiams mėnesiams mokant ne didesnę kaip 50 % antroje pastraipoje nurodytos sumos dydžio išmoką. Pirmoje pastraipoje nurodytiems vienišiams tėvams vaiko priežiūros atostogos gali būti pratęstos dar dvylikai mėnesių mokant ne didesnę kaip 50 % ketvirtoje pastraipoje nurodytos sumos dydžio išmoką.

Šiame straipsnyje nurodytos sumos tikslinamos pagal atlyginimo dydį.

43 straipsnis

Laikinojo darbuotojo sutuoktinio, tiesiosios aukštutinės linijos giminaičio, tiesiosios žemutinės linijos giminaičio, brolio ar sesers medicinine pažyma patvirtintos sunkios ligos ar negalios atveju laikinasis darbuotojas turi teisę į atostogas dėl šeiminių priežasčių be bazinio darbo užmokesčio. Bendra tokių atostogų trukmė negali viršyti devynių mėnesių per visą laikinojo darbuotojo tarnybos laikotarpį.

Taikoma 42 straipsnio antra pastraipa.

B Skirsnis

Darbo valandos

44 straipsnis

1. Faktiškai dirbantys laikinieji darbuotojai visada yra Agentūros dispozicijoje.
2. Įprastinė darbo savaitė yra 40–42 valandos; darbo dienos valandas turi nustatyti DSSĮ. Laikantis tų pačių ribų, DSSĮ, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, gali nustatyti valandas, kuriomis turi dirbti tam tikras konkrečias pareigas einančių laikinųjų darbuotojų grupės.
3. Be to, dėl tarnybinės būtinybės arba saugos taisyklių gali būti reikalaujama, kad laikinasis darbuotojas po įprastų darbo valandų liktų budėti savo darbo vietoje arba namuose. DSSĮ, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, nustato išsamias šios dalies taikymo taisykles.
4. DSSĮ gali nustatyti lankstų darbo grafiką. Dirbant pagal tą grafiką, AD/AST 9 ar aukštesnio lygio laikiniams darbuotojams nesuteikiamas leidimas nedirbti visą darbo dieną. Ta tvarka netaikoma laikiniams darbuotojams, kuriems taikomos 40 straipsnio 2 dalies nuostatos. Tie laikinieji darbuotojai savo darbo laiką tvarko remdamiesi susitarimu su savo vadovais.

45 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas gali prašyti leidimo nedirbti ne visą darbo laiką. DSSĮ gali suteikti tokį leidimą, jei tai suderinama su tarnybos interesais.
2. Laikinasis darbuotojas turi tiesę gauti leidimą šiais atvejais:
 - a) išlaikomo vaiko iki 9 metų amžiaus priežiūrai,

- b) išlaikomo 9–12 metų amžiaus vaiko priežiūrai, jeigu darbo laikas sutrumpinamas ne daugiau kaip 20 % įprasto darbo laiko,
- c) išlaikomo vaiko priežiūrai, kol jam sukaks 14 metų, jeigu laikinasis darbuotojas yra vieniša motina arba tėvas,
- d) itin didelių sunkumų atvejais – išlaikomo vaiko priežiūrai, kol jam sukaks 14 metų, jeigu darbo laikas sutrumpinamas ne daugiau kaip 5 % įprasto darbo laiko. Tokiu atveju I priedo 3 straipsnio pirmos dvi pastraipos netaikomos. Jeigu abu tėvai dirba Sąjungos tarnyboje, teisė į sutrumpintą darbo laiką suteikiama tik vienam iš tėvų,
- e) sunkiai sergančio ar neįgalaus sutuoktinio, tiesiosios aukštutinės linijos giminaičio, tiesiosios žemutinės linijos giminaičio, brolio ar sesers priežiūrai,
- f) norint dalyvauti tolesniuose mokymuose, arba
- g) per paskutinius trejus metus iki laikinajam darbuotojui sulaukiant pensinio amžiaus, tačiau ne anksčiau nei sulaukus 58 metų amžiaus.

Jeigu darbo ne visą darbo laiką prašoma norint dalyvauti tolesniuose mokymuose arba per paskutinius trejus metus iki laikinajam darbuotojui sulaukiant pensinio amžiaus, bet ne anksčiau kaip sulaukus 58 metų amžiaus, DSSII gali neduoti leidimo arba atidėti jo įsigaliojimo datą tik išskirtinėmis aplinkybėmis ir dėl svarbių su tarnyba susijusių priežasčių.

Jeigu tokia teise gauti leidimą pasinaudojama tam, kad būtų galima prižiūrėti sunkiai sergantį arba neįgalų sutuoktinį, tiesiosios aukštutinės linijos giminaitį, tiesiosios žemutinės linijos giminaitį, brolių ar seserį, arba tam, kad būtų galima dalyvauti tolesniuose mokymuose, bendra visų tokių laikotarpių trukmė negali viršyti penkerių metų per visą laikinojo darbuotojo tarnybos laikotarpį.

- 3. DSSII į laikinojo darbuotojo prašymą atsako per 60 dienų.
- 4. Taisyklės, reglamentuojančios darbą ne visą darbo laiką ir leidimų suteikimo tvarką, nustatytos I priede.

46 straipsnis

Laikinas darbuotojas gali paprašyti leidimo dirbti puse etato dalinantis pareigas pareigybėje, kuri, kaip nustatė DSSII, yra tinkama tuo tikslu. Leidimo dirbti puse etato dalinantis pareigas trukmė neribojama. Tačiau DSSII, vadovaudamasi tarnybos interesais, gali šį leidimą atšaukti, išpėjusi laikinąjį darbuotoją prieš šešis mėnesius. Analogiškai DSSII gali atšaukti leidimą gavusi atitinkamo laikinojo darbuotojo prašymą, išpėdama jį ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius. Šiuo atveju laikinasis darbuotojas gali būti perkeltas į kitą pareigybę.

Taikomas 54 straipsnis ir I priedo 3 straipsnis, išskyrus jo antros pastraipos trečią sakinį.

DSSII gali nustatyti išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

47 straipsnis

Negali būti reikalaujama, kad laikinasis darbuotojas dirbtų viršvalandžius, išskyrus skubos atvejus arba esant išskirtiniam darbo krūviui; naktinis darbas ir visas darbas sekmadieniais arba valstybinių švenčių dienomis gali būti leidžiamas tik DSSII nustatyta tvarka. Bendras viršvalandžių, kuriuos laikinojo darbuotojo gali būti paprašyta dirbti, skaičius negali viršyti 150 valandų per bet kurį šešių mėnesių laikotarpį.

Už viršvalandžius, kuriuos dirbo AD pareigų grupės ir AST 5–11 pareigų grupės laikinieji darbuotojai, nesuteikiama teisė gauti kompensaciją ar atlyginimą.

Kaip numatyta III priede, AST 1–AST 4 lygių laikinieji darbuotojai už išdirbtus viršvalandžius turi teisę gauti arba kompensuojamąsias atostogas, arba atlyginimą, jeigu dėl tarnybos poreikių jie negali gauti kompensuojamųjų atostogų per mėnesį, einantį po to mėnesio, kurį buvo dirbami viršvalandžiai.

48 straipsnis

Laikinasis darbuotojas, kuris, dirbdamas Agentūros dėl tarnybinės būtinybės ar saugos taisyklių reikalaujamą atlikti ir reguliariai bei nuolatine pareiga laikomą pamaininį darbą, reguliariai turi dirbti naktimis, šeštadieniais, sekmadieniais arba valstybinių švenčių dienomis, turi teisę gauti specialias išmokas.

DSSII nustato laikinųjų darbuotojų, turinčių teisę gauti tokias išmokas, kategorijas ir išmokų dydžius bei jų skyrimo sąlygas.

Laikinojo darbuotojo įprastinės pamaininio darbo valandos neturi viršyti bendro metinio įprastų darbo valandų skaičiaus.

49 straipsnis

Laikinasis darbuotojas turi teisę gauti specialias išmokas, kai dėl tarnybinės būtinybės ar saugos taisyklių priimtu DSSII sprendimu jis privalo likti budėti savo darbo vietoje arba namuose po įprastinių darbo valandų.

DSSII nustato laikinųjų darbuotojų, turinčių teisę gauti tokias išmokas, kategorijas, išmokų skyrimo sąlygas ir jų dydžius.

50 straipsnis

Tam tikriems laikiniams darbuotojams gali būti skiriamos specialios išmokos kompensuojant už ypač sunkias darbo sąlygas.

Agentūra nustato gavėjų kategorijas ir tokių specialių išmokų dydžius bei skyrimo sąlygas.

C Skirsnis**Atostogos***51 straipsnis*

Pagal tokias pačias taisykles, kokios yra nustatytos bendru Sąjungos institucijų sutarimu, laikinieji darbuotojai turi teisę gauti kasmetines atostogas; jos turi būti ne trumpesnės kaip 24 darbo dienos ir ne ilgesnės kaip 30 darbo dienų per kalendarinius metus.

Be šių kasmetinių atostogų, laikinajam darbuotojui, tik pateikus prašymą, gali būti suteiktos specialios atostogos. Tokias atostogas reglamentuojančios taisyklės nustatytos II priede.

52 straipsnis

Be 51 straipsnyje numatytų atostogų, nėščios moterys, pateikusios medicinos pažymą, turi teisę gauti dvidešimt savaičių atostogų. Atostogos prasideda ne anksčiau kaip likus šešioms savaitėms iki numatytos gimdymo datos, nurodytos pažymoje, ir baigiasi ne anksčiau kaip praėjus 14 savaičių po gimdymo dienos. Jeigu gimsta daugiau nei vienas vaikas arba jeigu gimdymas yra priešlaikinis, arba jeigu gimsta neįgalus vaikas, atostogų trukmė yra 24 savaitės. Taikant šią nuostatą priešlaikinis gimdymas yra gimdymas nepasibaigus 34-ai nėštumo savaitei.

53 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, kuris pateikia įrodymų, kad dėl ligos arba nelaimingo atsitikimo jis negali atlikti savo pareigų, turi teisę gauti laikinojo nedarbingumo atostogas.

Atitinkamas laikinasis darbuotojas kuo greičiau praneša Agentūrai apie savo negalėjimą vykdyti pareigas ir tuo pačiu metu nurodo savo dabartinį adresą. Jeigu jis neatvyksta į darbą ilgiau kaip tris dienas, jis turi pateikti medicinos pažymą. Ši pažyma turi būti išsiųsta ne vėliau kaip penktą jo neatvykimo į darbą dieną, datą nustatant pagal pašto spaudą. To nepadarius, išskyrus atvejus, kai pažyma neišsiunčiama dėl priežasčių, kurioms laikinasis darbuotojas neturi įtakos, jo neatvykimas į darbą laikomas nesankcionuotu.

Laikinojo darbuotojo bet kuriuo metu gali būti paprašyta patikrinti sveikatą; tokį sveikatos patikrinimą organizuoja Agentūra. Jei patikrinimo negalima atlikti dėl priežasčių, už kurias atsakingas laikinasis darbuotojas, jo neatvykimas į darbą laikomas nesankcionuotu nuo tos dienos, kurią turi įvykti patikrinimas.

Jeigu patikrinimo metu nustatoma, kad laikinasis darbuotojas gali vykdyti savo pareigas, jo neatvykimas į darbą, atsižvelgiant į penktą pastraipą, laikomas nepateisinamu nuo patikrinimo dienos.

Jeigu, laikinojo darbuotojo nuomone, DSSII organizuoto sveikatos patikrinimo išvados yra nepateisinamos dėl medicininių priežasčių, jis arba jo vardu veikiantis gydytojas gali per dvi dienas pateikti Agentūrai prašymą, kad šiuo klausimu būtų kreiptasi į nepriklausomą gydytoją ir paprašyta jo nuomonės.

Agentūra nedelsdama persiunčia prašymą kitam gydytojui, dėl kurio susitarė laikinojo darbuotojo gydytojas ir Agentūros medicinos tarnybos pareigūnas. Jeigu per penkias dienas nuo prašymo gavimo dienos taip susitarti nepavyksta, Agentūra pasirenka asmenį iš nepriklausomų gydytojų sąrašo, kuris šiuo tikslu turi būti kasmet sudaromas bendru DSSII ir Personalo komiteto sutarimu. Laikinasis darbuotojas gali per dvi darbo dienas pateikti prieštaravimą dėl Agentūros pasirinkimo; tokiu atveju Agentūra iš sąrašo pasirenka kitą asmenį ir šis pasirinkimas yra galutinis.

Nepriklausomo gydytojo nuomonė, pateikta pasikonsultavus su laikinojo darbuotojo gydytoju ir Agentūros medicinos tarnybos pareigūnu, yra privaloma. Jeigu nepriklausomo gydytojo nuomonėje patvirtinama Agentūros organizuoto patikrinimo metu padaryta išvada, neatvykimas į darbą laikomas nepateisinamu nuo to patikrinimo dienos. Jeigu nepriklausomo gydytojo nuomonėje nepatvirtinama to patikrinimo metu padaryta išvada, neatvykimas į darbą visais atžvilgiais laikomas pateisinamu.

2. Jeigu per 12 mėnesių laikotarpį laikinasis darbuotojas dėl ligos kelis kartus neatvyksta į darbą ne ilgesniems kaip trijų dienų laikotarpiais, o bendras jo nedarbingų dienų skaičius viršija 12 dienų, jis turi pateikti medicinos pažymą visais atvejais, kai vėl neatvyksta į darbą dėl ligos. Jo neatvykimas į darbą laikomas nepateisinamu nuo tryliktos neatvykimo į darbą dėl ligos dienos, nepagrįstos medicinos pažyma.

3. Nedarant poveikio drausminės procedūros taisyklių taikymui, tam tikrais atvejais visos neatvykimo į darbą dienos, laikomos nepateisinamomis pagal 1 ir 2 dalis, atskaitomos iš atitinkamo laikinojo darbuotojo kasmetinių atostogų. Jeigu laikinasis darbuotojas neturi nepanaudotų atostogų, už atitinkamą laikotarpį jam nemokamas atlyginimas.

4. DSSII gali kreiptis į Invalidumo nustatymo komitetą dėl bet kurio laikinojo darbuotojo, kurio bendra laikinojo nedarbingumo atostogų trukmė per bet kurį trejų metų laikotarpį viršija 12 mėnesių.

5. Agentūros medicinos tarnybos pareigūnui atlikus patikrinimą, laikinojo darbuotojo gali būti pareikalauta išeiti atostogų, jeigu tai yra būtina dėl jo sveikatos būklės arba jeigu jo šeimos narys serga užkrečiama liga.

Kilus ginčui, taikoma 1 dalies penktoje – septintoje pastraipose nustatyta tvarka.

6. Kiekvienais metais atliekamas laikinųjų darbuotojų sveikatos patikrinimas; jį atlieka arba Agentūros medicinos tarnybos pareigūnas, arba darbuotojo pasirinktas praktikuojantis gydytojas.

Pastaruoju atveju mokesčių praktikuojančiam gydytojui sumoka Agentūra, neviršijant didžiausios sumos, kurią ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui nustato DSSII.

54 straipsnis

Laikinojo darbuotojo, kuriam leista dirbti ne visą darbo laiką, kasmetinės atostogos tol, kol jam leidžiama taip dirbti, sutrumpinamos proporcingai.

55 straipsnis

Išskyrus ligos arba nelaimingo atsitikimo atvejus, laikinasis darbuotojas negali neatvykti į darbą neturėdamas išankstinio savo tiesioginio vadovo leidimo. Nedarant poveikio jokioms drausminėms priemonėms, kurios galbūt yra taikomos, visos tinkamai nustatytos nesankcionuoto neatvykimo į darbą dienos atskaitomos iš atitinkamo laikinojo darbuotojo kasmetinių atostogų. Jeigu jis yra išnaudojęs savo kasmetines atostogas, jis netenka atlyginimo už lygiavertį laikotarpį.

Jeigu laikinasis darbuotojas pageidauja laikinojo nedarbingumo atostogas praleisti kitoje vietoje, nei toje, kurioje jis yra įdarbintas, jis turi gauti išankstinį DSSII leidimą.

Specialios atostogos, vaiko priežiūros atostogos ir atostogos dėl šeiminių priežasčių negali tęstis ilgiau už darbo sutarties galiojimo terminą.

Tačiau 53 straipsnyje numatytos mokamos laikinojo nedarbingumo atostogos negali būti ilgesnės kaip trys mėnesiai arba ilgesnės už laikinojo darbuotojo dirbtą laiką, kai jis ilgesnis nei trys mėnesiai. Atostogos neturi būti ilgesnės už darbo sutarties galiojimo terminą.

Tiems terminams pasibaigus, laikinajam darbuotojui, kurio darbo sutartis nenutraukiama, nepaisant to, kad jis nebegali toliau eiti savo pareigų, suteikiamos nemokamos atostogos.

Tačiau, jeigu laikinasis darbuotojas suserga profesine liga arba patiria nelaimingą atsitikimą vykdydamas savo pareigas, jis visą nedarbingumo laikotarpį toliau gauna visą atlyginimą, kol pagal 77 straipsnį jam bus paskirta invalidumo pašalpa.

D Skirsnis

Valstybinės šventės

56 straipsnis

Agentūra parengia valstybinių švenčių sąrašą.

57 straipsnis

Išskirtinėmis aplinkybėmis laikinojo darbuotojo prašymu dėl įtikinamų asmeninių priežasčių jam gali būti suteiktos nemokamos atostogos. Nemokamų atostogų dėl asmeninių priežasčių laikotarpiu toliau taikomas 15 straipsnis.

Leidimas pagal 15 straipsnį laikinajam darbuotojui nesuteikiamas, jeigu jis siekia užsiimti profesine veikla – nesvarbu, ar ji mokama, ar ne, – kuri apima su Agentūra susijusią lobistinę veiklą ar protegavimą ir dėl kurios galėtų būti pažeisti teisėti Agentūros interesai ar galėtų atsirasti tokio pažeidimo galimybė.

DSSĮ nustato tokių atostogų trukmę; ji negali viršyti ketvirtadalio laikinojo darbuotojo jau išdirbto laiko arba:

- trijų mėnesių, jei laikinojo darbuotojo darbo stažas yra trumpesnis kaip ketveri metai;
- dvylikos mėnesių visais kitais atvejais.

40 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos tikslais nėra atsižvelgiama į atostogų, suteiktų pagal trečią pastraipą, laikotarpius.

Laikinajam darbuotojui būnant išėjus nemokamų atostogų, jo narystė 68 straipsnyje numatytoje socialinės apsaugos sistemoje sustabdoma.

Tačiau praėjus ne daugiau kaip vienam mėnesiui nuo to mėnesio, kurį prasideda nemokamos atostogos, laikinasis darbuotojas, kuris nedirba mokamo darbo, gali pateikti prašymą būti toliau draudžiamas nuo 68 straipsnyje nurodytos rizikos, jeigu sumoka pusę tame straipsnyje nurodytų įmokų už savo atostogų trukmę; įmoka apskaičiuojama pagal jo paskutinį bazinį darbo užmokestį.

Be to, laikinasis darbuotojas, kuris įrodo, kad negali įgyti teisių į pensiją pagal kitą pensijų sistemą, gali prašyti, kad jam visu nemokamų atostogų laikotarpiu būtų toliau skaičiuojamas pensinis stažas, su sąlyga, kad jis moka įmoką, tris kartus didesnę už 90 straipsnyje nustatytą koeficientą; įmokos apskaičiuojamos pagal jo lygio ir pakopos bazinį darbo užmokestį.

Moterys, kurių motinystės atostogos prasideda iki su jomis pasirašytos sutarties galiojimo pabaigos, turi teisę gauti motinystės atostogas ir motinystės išmokas.

58 straipsnis

Laikinajam darbuotojui, pašauktam atlikti karo tarnybą, alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą arba pašauktam į rezervo rengimą, arba grąžintam į tarnybą ginkluotosiose pajėgose, skiriamos atostogos nacionalinei tarnybai atlikti; tokios atostogos jokiomis aplinkybėmis negali būti ilgesnės už sutarties galiojimo trukmę.

Laikinajam darbuotojui, pašauktam atlikti karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, atlyginimas nebemokamas, tačiau jis išlaiko teisę pagal šiuos Tarnybos nuostatus būti perkeltas į aukštesnę pakopą. Jis taip pat išlaiko teisę gauti išieitinę išmoką, jeigu, užbaigęs karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, jis sumoka pensijų įmokas atgaline data.

Laikinajam darbuotojui, pašauktam į rezervo rengimą arba grąžintam į tarnybą ginkluotosiose pajėgose, rengimo ar grąžinimo į tarnybą laikotarpiu toliau mokamas jo atlyginimas, iš kurio atskaitoma suma, lygi jo tarnybiniam atlyginimui.

5 SKYRIUS

Atlyginimas ir išlaidos

59 straipsnis

Laikinojo darbuotojo atlyginimas apima bazinį darbo užmokestį, išmokas šeimai ir kitas išmokas.

60 straipsnis

1. Laikinųjų darbuotojų atlyginimas išreiškiamas eurai. Korekciniai koeficientai, atskaitymai, metinė peržiūra ir koregavimai nustatomi pagal taisykles, nustatytas Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų, nustatytų Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽¹⁾ (toliau – ES tarnybos nuostatai), 63, 64, 65, 65a ir 66a straipsniuose. ES tarnybos nuostatuose nustatyti atskaitymai mokami į Agentūros biudžetą, išskyrus įmokas į sveikatos draudimo, draudimo nuo nelaimingų atsitikimų ir nedarbo draudimo sistemas.
 2. Baziniai darbo užmokesčiai nustatomi pagal taisykles, nustatytas ES tarnybos nuostatų 66 straipsnyje.
 3. Įmokas šeimai sudaro:
 - a) namų ūkio išmoka;
 - b) išmoka vaikui išlaikyti;
 - c) mokymosi išmoka.
 4. Laikinieji darbuotojai, gaunantys šiame straipsnyje nurodytas išmokas šeimai, deklaruoja panašaus pobūdžio išmokas, gaunamas iš kitų šaltinių; pastarosios išmokos atskaitomos iš tų išmokų, kurios mokamos pagal IV priedo 1, 2 ir 3 straipsnius.
 5. Išmoka vaikui išlaikyti specialiu motyvuotu DSSI sprendimu gali būti padvigubinta remiantis medicinos dokumentais, įrodančiais, kad atitinkamas vaikas turi protinę ar fizinę negalią, dėl kurių laikinasis darbuotojas patiria daug išlaidų.
 6. Jeigu pagal IV priedo 1, 2 ir 3 straipsnius tokios išmokos šeimai mokamos ne laikinajam darbuotojui, o kitam asmeniui, šios išmokos mokamos šalies, kurioje tas asmuo gyvena, valiuta, apskaičiuojant, jei taikytina, pagal ES tarnybos nuostatų 63 straipsnio antroje pastraipoje nurodytus valiutų kursus. Išmokoms taikomas konkrečiai šaliai nustatytas korekcinis koeficientas, jeigu ta šalis yra Sąjungos teritorijoje, arba korekcinis koeficientas, lygus 100, jeigu gyvenamoji šalis yra už Sąjungos teritorijos ribų.
- Jei tokiam asmeniui mokamos išmokos šeimai, taikomos 4 ir 5 dalys.
7. Ekspatriacijos išmoką sudaro 16 % bazinio bendros darbo užmokesčio, namų ūkio išmokos ir išmokos vaikui išlaikyti, į kurias laikinasis darbuotojas turi teisę, sumos. Ekspatriacijos išmoka yra ne mažesnė kaip 509,43 EUR per mėnesį.
 8. Laikinojo darbuotojo mirties atveju jį pergyvenęs sutuoktinis arba išlaikomi vaikai gauna visą mirusiojo atlyginimą iki trečio mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį darbuotojas mirė, pabaigos.

Mirus asmeniui, turinčiam teisę gauti invalidumo pašalpą, pirmiau nurodytos nuostatos taikomos ir mirusiojo pašalpai.

61 straipsnis

Išmokų šeimai ir ekspatriacijos išmokos mokėjimas nustatomas pagal IV priedo 1, 2, 3 ir 4 straipsnius.

⁽¹⁾ 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OLL 56, 1968 3 4, p. 1).

62 straipsnis

Atsižvelgiant į 63–66 straipsnius, laikinasis darbuotojas turi teisę pagal IV priedo 5–16 straipsnius į išlaidų, kurias jis patyrė pradėjęs eiti savo pareigas, perkeliant jį į kitas pareigas arba baigus tarnybą, kompensaciją, taip pat į išlaidų, kurias jis patyrė vykdydamas savo pareigas arba užsiimdamas su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, kompensaciją.

63 straipsnis

Laikinas darbuotojas, įdarbintas ne trumpesiam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, kaip numatyta IV priedo 9 straipsnyje, turi teisę gauti persikraustymo išlaidų kompensaciją.

64 straipsnis

1. Laikinas darbuotojas, įdarbintas ne trumpesiam kaip vienu metų laikotarpiui, gauna įsikūrimo išmoką, kaip numatyta IV priedo 5 straipsnyje, kurios dydis atitinkamai numatytam tarnybos laikotarpiui yra:

ne trumpesiam kaip vieni metai, bet trumpesiam kaip dveji trečdalis metai:

ne trumpesiam kaip dveji metai, bet trumpesiam kaip treji du trečdaliai metai:

trejiems metams ar daugiau: trys trečdaliai

} IV priedo 5 straipsnyje nustatyto tarifo

2. IV priedo 6 straipsnyje numatyta persikėlimo išmoka skiriama ketverius metus išstarnavusiems laikiniejiems darbuotojams. Laikinas darbuotojas, kuris yra išstarnavęs daugiau kaip vienus, tačiau mažiau kaip ketverius metus, gauna jo tarnybos trukmei, neįskaitant nepilnų metų, proporcingo dydžio persikėlimo išmoką.

3. Tačiau 1 dalyje numatyta įsikūrimo išmoka ir 2 dalyje numatyta persikėlimo išmoka turi būti ne mažesnės kaip:

a) 1 123,91 EUR laikinajam darbuotojui, turinčiam teisę gauti namų ūkio išmoką; ir

b) 668,27 EUR laikinajam darbuotojui, neturinčiam teisės gauti namų ūkio išmoką.

Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie abu yra Agentūros laikinieji darbuotojai, turi teisę gauti įsikūrimo išmoką arba persikėlimo išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

Tais atvejais, kai Agentūros laikinojo darbuotojo vyras ar žmona yra Sąjungos pareigūnas arba kitas tarnautojas, turintis teisę gauti įsikūrimo arba persikėlimo išmoką ir gaunantis didesnę bazinę darbo užmokestį, tokia išmoka laikinajam darbuotojui nemokama.

65 straipsnis

Dienpinigiai yra nustatyti IV priedo 10 straipsnyje. Tačiau laikinasis darbuotojas, įdarbintas trumpesiam nei 12 mėnesių fiksuotos trukmės laikotarpiui ir pateikęs įrodymų, kad jis nebegali toliau gyventi savo gyvenamojoje vietoje, jo sutarties galiojimo metu arba ne ilgiau kaip vienus metus turi teisę gauti dienpinigius.

66 straipsnis

IV priedo 8 straipsnis dėl kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą išlaidų kasmetinio apmokėjimo taikomas tik ne mažiau kaip devynis mėnesius išstarnavusiems laikiniejiems darbuotojams.

67 straipsnis

Mokėtinos sumos mokamos taip, kaip nustatyta IV priedo 17 ir 18 straipsniuose.

6 SKYRIUS

Socialinio draudimo išmokos

A Skirsnis

Sveikatos draudimas ir draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, socialinio draudimo išmokos

68 straipsnis

Laikinis darbuotojas darbo laikotarpiu, laikinojo nedarbingumo atostogų metu ir 17 bei 57 straipsniuose nurodytų nemokamų atostogų laikotarpiais, laikantis tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, arba kai jis gauna invalidumo pašalpą, jo sutuoktinis, jeigu toks sutuoktinis neturi teisės gauti tokio paties pobūdžio ir dydžio išmokų pagal kitas teisinės nuostatas arba taisykles, jo vaikai ir kiti išlaikytiniai, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, ir maitintojo netekimo pensijos gavėjai yra apdraudžiami sveikatos draudimu taikant tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos bendru Sąjungos institucijų susitarimu pagal ES tarnybos nuostatų 72 straipsnį.

69 straipsnis

Laikinis darbuotojas darbo laikotarpiu, laikinojo nedarbingumo atostogų ir 17 bei 57 straipsniuose nurodytų nemokamų atostogų laikotarpiais, laikantis tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, nuo tarnybos pradžios yra apdraudžiamas nuo profesinės ligos arba nelaimingo atsitikimo rizikos taikant tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos bendru Sąjungos institucijų susitarimu pagal ES tarnybos nuostatų 73 straipsnį. Jis moka draudimo nuo su profesine veikla nesusijusios rizikos įmokas, sudarančias ne daugiau kaip 0,1 % jo bazinio darbo užmokesčio.

70 straipsnis

1. Visos laikinųjų darbuotojų ir Agentūros įmokos į sveikatos draudimo ir draudimo nuo nelaimingų atsitikimų sistemą mokamos į ES tarnybos nuostatuose nustatytą sveikatos draudimo ir draudimo nuo nelaimingų atsitikimų sistemą.

2. Tačiau, jeigu 37 straipsnyje numatyto sveikatos patikrinimo metu nustatoma, kad laikinis darbuotojas serga arba yra neįgalus, DSSI gali nuspręsti, kad dėl tokios ligos ar negalios atsirandančios išlaidos neturi būti įtrauktos į 68 straipsnyje numatytas kompensuotinas išlaidas.

Jeigu laikinis darbuotojas įrodo, kad negali apsidrausti pagal jokią kitą įstatymais ar kitais teisės aktais numatytą sveikatos draudimo sistemą, jis gali ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jo sutarties galiojimo pabaigos pateikti prašymą pratęsti sveikatos draudimą, kaip numatyta 68 ir 69 straipsniuose, ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo jo sutarties galiojimo pabaigos.

68 straipsnio 2 dalyje numatytos įmokos apskaičiuojamos pagal jo paskutinį bazinį darbo užmokestį, pusę jų moka jis pats.

3. Pasikonsultavusi su Agentūros įgaliotu medicinos tarnybos pareigūnu, DSSĮI gali nuspręsti netaikyti vieno mėnesio termino prašymui paduoti ir 2 dalyje numatyto šešių mėnesių termino, jeigu atitinkamas asmuo serga sunkia ar užsitęsusia liga, kuria jis susirgo jo darbo laikotarpiu ir apie kurią jis iki 2 dalyje numatyto šešių mėnesių termino pabaigos pranešė Agentūrai, su sąlyga, kad bus atliktas Agentūros organizuotas atitinkamo asmens sveikatos patikrinimas.

71 straipsnis

1. Buvęs laikinasis darbuotojas, kuris pasibaigus jo tarnybai Agentūroje tampa bedarbiu:

- kuris iš Agentūros negauna invalidumo pašalpos,
- kurio tarnyba baigiasi ne dėl tarnybos nutraukimo savo noru ar dėl sutarties nutraukimo dėl drausminių priežasčių,
- kurio tarnyba truko ne mažiau kaip šešis mėnesius,
- ir kuris gyvena vienoje iš valstybių narių,

turi teisę gauti mėnesinę bedarbio pašalpą šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Jeigu jis turi teisę gauti bedarbio pašalpas pagal nacionalinę sistemą, jis privalo pranešti apie tai Agentūrai. Tokiais atvejais tų pašalpų suma atskaitoma iš pašalpos, mokamos pagal 3 dalį.

2. Tam, kad galėtų gauti bedarbio pašalpą, buvęs laikinasis darbuotojas turi:

- a) būti valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, įdarbinimo įstaigose savo paties prašymu įregistruotas kaip ieškantis darbo;
- b) vykdyti prievoles, tos valstybės narės teisės aktais nustatytas asmenims, pagal tuos teisės aktus gaunantiems bedarbio pašalpas;
- c) kiekvieną mėnesį Agentūrai siųsti kompetentingos nacionalinės įdarbinimo įstaigos išduotą pažymą, kurioje nurodoma, ar jis įvykdė a ir b punktuose nurodytas prievoles ir sąlygas.

Agentūra gali skirti ar toliau mokėti pašalpą net ir tada, kai b punkte nurodytos nacionalinės prievolės nėra įvykdytos, ligos, nelaimingo atsitikimo, motinystės, negalios atvejais arba kitais jiems prilygintais atvejais, arba kai tų prievolių srityje kompetentinga nacionalinė valdžios institucija leido jų nevykdyti.

DSSĮI nustato tokias nuostatas, kurios, jos nuomone, yra būtinos šiam straipsniui taikyti.

3. Bedarbio pašalpa nustatoma pagal bazinį darbo užmokestį, kurį buvęs laikinasis darbuotojas gavo baigiantis jo tarnybai. Pašalpos dydis yra:

- a) 60 % bazinio darbo užmokesčio pradiniu 12 mėnesių laikotarpiu,
- b) 45 % bazinio darbo užmokesčio laikotarpiu nuo 13-o iki 24-o mėnesio.

Išskyrus pradinį šešių mėnesių laikotarpį, kuriuo taikoma šioje pastraipoje nurodyta apatinė riba, tačiau netaikoma viršutinė riba, taip apskaičiuotos sumos negali būti nei mažesnės kaip 1 347,89 EUR, nei didesnės kaip 2 695,79 EUR. Tos ribos koreguojamos taikant tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos ES tarnybos nuostatų 66 straipsnyje, vadovaujantis tų nuostatų 65 straipsniu.

4. Laikotarpis, kuriuo buvusiam laikinajam darbuotojui mokama bedarbio pašalpa, negali būti ilgesnis kaip 24 mėnesiai nuo tarnybos pabaigos datos ir turi jokiū būdu neviršyti trečdaliu faktinio tarnybos stažo atitiktens. Tačiau jeigu per tą laikotarpį buvęs laikinasis darbuotojas nustoja tenkinti 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas, bedarbio pašalpos mokėjimas sustabdomas. Mokėjimas atnaujinamas, jeigu prieš pasibaigiant tam laikotarpiui buvęs laikinasis darbuotojas vėl padeda tenkinti nurodytas sąlygas ir neturi teisės į valstybės skiriamą bedarbio pašalpą.

5. Buvęs laikinasis darbuotojas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę gauti išmokas šeimai vadovaujantis tomis pačiomis taisyklėmis, kaip numatytosios ES tarnybos nuostatų 67 straipsnyje. Namų ūkio išmoka apskaičiuojama pagal bedarbio pašalpą IV priedo 1 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Atitinkamas asmuo privalo pranešti apie tos pačios rūšies išmokas, jam ar jo sutuoktiniui mokamas iš kitų šaltinių; tokios išmokos atskaitomos iš pagal šį straipsnį mokėtinų įmokų.

Buvęs laikinasis darbuotojas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę, kaip numatyta 68 straipsnyje, būti apdraustas sveikatos draudimu, nemokėdamas jokių įmokų.

6. Bedarbio pašalpa ir išmokos šeimai mokamos iš Specialiojo užimtumo fondo eurais. Netaikomas joks korekcinis koeficientas.

7. Laikinieji darbuotojai moka trečdalį nedarbo draudimo sistemos įmokų. Ta įmoka yra lygi 0,81 % atitinkamo asmens bazinio darbo užmokesčio, atskaičius 1 225,36 EUR dydžio standartinę sumą ir nepritaikius ES tarnybos nuostatų 64 straipsnyje numatytų korekcinų koeficientų.

Įmoka kiekvieną mėnesį atskaitoma iš atitinkamo asmens darbo užmokesčio ir kartu su likusiais dviem trečdaliais, kuriuos turi padengti Agentūra, mokama į Specialųjį užimtumo fondą, sukurtą pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų, nustatytų Reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 (toliau – ES KTĮS), 28a straipsnį.

8. Buvusiam laikinajam darbuotojui, kuris yra bedarbis, bedarbio pašalpa mokama pagal tas pačias taisykles, kokios yra numatytos Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68 ⁽¹⁾.

9. Už užimtumą ir nedarbą atsakingos nacionalinės tarnybos, veikdamos pagal savo nacionalinės teisės aktus, ir Agentūra veiksmingai tarpusavyje bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad šis straipsnis būtų tinkamai taikomas.

10. Išsamiai šio straipsnio taikymo tvarkai taikomos tos pačios taisyklės, kokios yra nustatytos Sąjungos institucijų abipusiu susitarimu, nedarant poveikio 2 dalies trečios pastraipos nuostatomis.

72 straipsnis

1. Jei laikinajam darbuotojui gimsta vaikas, faktiškai vaiku besirūpinančiam asmeniui išmokama 198,31 EUR išmoka.

Tokia pat išmoka išmokama laikinajam darbuotojui, įvaikinusiam vaiką, kuris yra jaunesnis kaip penkerių metų ir yra išlaikomas, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnio 2 dalyje.

⁽¹⁾ 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68, nustatantis apmokestinimo Europos Bendrijų naudai sąlygas ir tvarką (OL L 56, 1968 3 4, p. 8).

2. Išmoka taip pat išmokama, jei nėštumas nutraukiamas praėjus ne mažiau kaip septyniems mėnesiams.
3. Išmokos gimus vaikui gavėjas praneša apie to paties pobūdžio išmokas, gautas už tą patį vaiką iš kitų šaltinių; tokių išmokų sumos atskaitomos iš 1 dalyje nurodytos išmokos. Jeigu abu tėvai yra Agentūros laikinieji darbuotojai, išmoka mokama tik vieną kartą.

73 straipsnis

Laikinojo darbuotojo, laikinojo darbuotojo sutuoktinio arba išlaikomo vaiko, arba bet kurio kito išlaikomo asmens, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, kuris gyveno kaip laikinojo darbuotojo šeimos narys, mirties atveju Agentūra kompensuoja mirusiojo palaikų pervežimo iš laikinojo darbuotojo darbo vietovės į jo kilmės vietą išlaidas.

Tačiau komandiruotėje esančio laikinojo darbuotojo mirties atveju Agentūra kompensuoja mirusiojo palaikų pervežimo iš mirties vietos į laikinojo darbuotojo kilmės vietą išlaidas.

74 straipsnis

Laikinių darbuotojų sutarčių galiojimo laikotarpiu arba jam pasibaigus jiems gali būti dovanojamos dovanos, suteikiamos paskolos ar avansas, jeigu laikinasis darbuotojas negali dirbti dėl sunkios užsitęsusios ligos arba negalios, arba dėl nelaimingo atsitikimo, patirto jo darbo laikotarpiu, ir įrodo, kad nuo tokios ligos ar nelaimingo atsitikimo jis nėra apdraustas pagal kitą socialinės apsaugos sistemą.

B Skirsnis

Draudimas nuo invalidumo ir gyvybės draudimas

75 straipsnis

Laikinieji darbuotojai pagal toliau pateiktas nuostatas tarnybos laikotarpiu yra draudžiami gyvybės draudimu ir draudimu nuo invalidumo.

Šiame skirsnyje numatyti mokėjimai ir išmokos sustabdomi, jeigu pagal šiuos Tarnybos nuostatus sustabdomas laikinojo darbuotojo už jo darbą gaunamo atlyginimo mokėjimas.

76 straipsnis

Jeigu laikinojo darbuotojo sveikatos patikrinimo, atlikto prieš jį įdarbinant, metu nustatoma, kad jis serga ar yra neįgalus, DSSI gali nuspręsti skirti jam garantuotas išmokas dėl negalios ar mirties, priklausančias už riziką, susijusią su tokia liga ar negalia, tik po penkerių metų laikotarpio nuo jo tarnybos Agentūroje pradžios.

Laikinas darbuotojas gali apskųsti tą sprendimą Invalidumo nustatymo komitetui, kurį įsteigia Agentūra. Pagal Agentūros ir Europos Sąjungos Tarybos susitarimą Agentūra gali pasinaudoti Tarybos invalidumo nustatymo komitetu.

77 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, kuris turi visišką negalią ir dėl to yra priverstas sustabdyti tarnybą Agentūroje, turi teisę negalios laikotarpiu gauti invalidumo pašalpą, kurios suma nustatoma taip, kaip nurodyta toliau.

Jeigu laikinajam darbuotojui, kuris gauna invalidumo pašalpą, sukanka 66 metai, taikomos bendrosios išėtinės išmokos taisyklės. Išėtinės išmokos dydis apskaičiuojamas pagal darbo užmokestį, nustatytą lygiui ir pakopai, kuriuos laikinasis darbuotojas turėjo tuo metu, kai tapo neįgaliau.

2. Invalidumo pašalpa yra lygi 70 % laikinojo darbuotojo paskutinio bazinio darbo užmokesčio. Tačiau ji negali būti mažesnė už minimalų gyvenimo lygį, t.y. 1 lygio pirmos pakopos Sąjungos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį. Invalidumo pašalpa kaupiama į pensijų sistemą mokant įmokas, apskaičiuojamas pagal tos pašalpos dydį.

3. Jeigu laikinojo darbuotojo negalia atsirado dėl nelaimingo atsitikimo, įvykusio jam vykdant pareigas ar susijusio su jo pareigų vykdymu, dėl profesinės ligos, dėl veiksmo visuomenės labui arba rizikuojant gyvybe ir sveikata gelbstint kitą žmogų, skiriama ne mažesnė negu 120 % minimalaus gyvenimo lygio invalidumo pašalpa. Tokiais atvejais pensijų įmokos mokamos iš Agentūros biudžeto.

4. Jeigu negalia atsirado laikinajam darbuotojui tyčia to siekiant, DSSII gali nuspręsti, kad jis turėtų gauti tik 86 straipsnyje numatytą išmoką.

5. Teisę gauti invalidumo pašalpą turintis asmenys taip pat turi teisę gauti pagal 60 straipsnio 3 dalį nustatytas išmokas šeimai. Kaip numatyta IV priede, namų ūkio išmoka apskaičiuojama remiantis gavėjo pašalpa.

78 straipsnis

1. Invalidumą nustato 76 straipsnyje nurodytas Invalidumo nustatymo komitetas.

2. Agentūra gali pareikalauti, kad būtų atliekami reguliarūs invalidumo pašalpos gavėjo sveikatos patikrinimai, siekiant nustatyti, ar jis vis dar atitinka tos pašalpos mokėjimo sąlygas. Jeigu Invalidumo nustatymo komitetas nustato, kad šios sąlygos nebetenkinamos, laikinasis darbuotojas atnaujina tarnybą Agentūroje, jei jo sutartis nėra nustojusi galioti.

Tačiau, jei paaiškėja, kad atitinkamo asmens Agentūros tarnyboje įdarbinti neįmanoma, darbo sutartis gali būti nutraukta išmokėjus sumą, atitinkančią atlyginimą, kuris būtų buvęs išmokėtas per išpėjimo laikotarpį, ir, kai taikoma, 96 straipsnyje numatytą kompensaciją už darbo sutarties nutraukimą. Taip pat taikomas 86 straipsnis.

79 straipsnis

Per mirusį laikinąjį darbuotoją teisių įgiję asmenys, kaip nustatyta pagal tas pačias taisykles, kokios yra išdėstytos V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, numatytą 80–83 straipsniuose.

Mirus invalidumo pašalpą gavusiam buvusiam laikinajam darbuotojui, per mirusį laikinąjį darbuotoją teisių įgiję asmenys, kaip apibrėžta V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, numatytą tame priede.

Jei laikinojo darbuotojo arba invalidumo pašalpą gavusio buvusio laikinojo darbuotojo buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, jo sutuoktiniui ir jo išlaikytiniais pripažintiems asmenims pagal tas pačias taisykles, kurios išdėstytos ES tarnybos nuostatų VIII priedo 5 ir 6 skyriuose, nustatomos laikinosios pensijos.

80 straipsnis

Teisė gauti pensiją įsigalioja pirmą kito mėnesio po to, kurį ištiko mirtis, dieną arba, kai taikoma, pirmą kito mėnesio po laikotarpio, kuriuo mirusįjį pergyvenęs sutuoktinis, našlaičiai ar išlaikytiniai pagal 60 straipsnio 8 dalį gavo jo tarnybines pajamas, dieną.

81 straipsnis

Laikinąjį darbuotoją pergyvenęs sutuoktinis turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją pagal V priedo 3 skyrių. Pensija turi būti ne mažesnė negu 35 % laikinojo darbuotojo gauto paskutinio bazinio mėnesinio darbo užmokesčio ir ne mažesnė už 1 lygio pirmos pakopos Sąjungos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį.

Maitintojo netekimo pensiją gaunantis asmuo turi teisę IV priede nustatytomis sąlygomis gauti 60 straipsnio 3 dalyje nurodytas išmokas šeimai. Tačiau išmoka vaikui išlaikyti yra du kartus didesnė už 60 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą išmoką.

82 straipsnis

Jeigu miršta laikinasis darbuotojas arba teisę gauti invalidumo pašalpą turintis asmuo, neturintis sutuoktinio, turinčio teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, mirusiojo išlaikomi vaikai, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, nuo jo mirties turi teisę gauti našlaičio pensiją pagal V priedo 7 straipsnį.

Ta pati teisė gauti pensiją taikoma vaikams, kurie atitinka pirmiau minėtas sąlygas, maitintojo netekimo pensiją gaunančio sutuoktinio mirties ar naujos santuokos sudarymo atveju.

Jeigu laikinasis darbuotojas arba teisę gauti invalidumo pašalpą turintis asmuo miršta, bet šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos nėra įvykdytos, išlaikomi vaikai, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, turi teisę gauti našlaičio pensiją pagal V priedo 10 straipsnį; tačiau ta pensija yra lygi pusei pensijos, apskaičiuojamos pagal tą straipsnį.

Asmenims, laikomiems išlaikomais vaikais, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnio 4 dalyje, našlaičio pensija negali būti didesnė nei suma, lygi dvigubai išmokai vaikui išlaikyti.

Našlaičio pensija nemokama mirus vienam iš biologinių tėvų, kurį pakeitė įtėvis.

Našlaičiai turi teisę gauti mokymosi išmoką pagal IV priedo 3 straipsnį.

83 straipsnis

Santuokos nutraukimo atveju arba tada, kai lieka daugiau negu vienos kategorijos maitintojo netekusių asmenų, turinčių teisę reikalauti maitintojo netekimo pensijos, ta pensija paskirstoma V priede numatytu būdu.

84 straipsnis

1. Nepaisant jokių kitų nuostatų, visų pirma dėl minimalių sumų, mokėtinų asmenims, turintiems teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, bendra mokėtinos maitintojo netekimo pensijos ir išmokų šeimai suma, atskaičius mokesčius bei kitus našlei ir kitiems teisę turintiems asmenims privalomus atskaitymus, negali būti didesnė už:
 - a) mirus laikinajam darbuotojui, kuris faktiškai dirbo, buvo atostogose dėl asmeninių priežasčių, atostogose karo tarnybai atlikti, vaiko priežiūros atostogose ar atostogose dėl šeiminių priežasčių – atlyginimą, kurį laikinasis darbuotojas būtų gavęs tame pačiame lygyje ir pakopoje, jei būtų toliau dirbęs, pridėjus visas išmokas šeimai, kurias jis tokiu atveju būtų gavęs, atskaičius mokesčius bei kitus privalomus atskaitymus;
 - b) už laikotarpį nuo tos dienos, kurią a punkte nurodytam laikinajam darbuotojui būtų sukakę 66 metai – iškeitinę išmoką, kurią jis būtų turėjęs teisę gauti būdamas gyvas, apskaičiuotą remiantis tuo pačiu lygiu ir pakopa, kuriuos jis turėjo iki mirties, pridėjus visas išmokas šeimai, kurias jis būtų gavęs, atskaičius mokesčius bei kitus privalomus atskaitymus;
 - c) teisę gauti invalidumo pašalpą turinčio buvusio laikinojo darbuotojo mirties atveju – pensiją, kurią jis būtų turėjęs teisę gauti būdamas gyvas, pridėjus išmokas ir atskaičius atskaitymus, nurodytus b punkte.
2. Taikant 1 dalį neatsižvelgiama į korekcinius koeficientus, kurie galėtų turėti įtakos įvairioms nurodytomis sumoms.
3. Didžiausia pagal 1 dalies a–c punktus nustatyta suma teisę gauti maitintojo netekimo pensiją turintiems asmenims paskirstoma proporcingai pagal jų atitinkamas teises, šiuo tikslu neatsižvelgiant į 1 dalį.

Taip paskirstytoms sumoms taikomos 85 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos.

85 straipsnis

1. Šiuose Tarnybos nuostatuose numatytos pensijos apskaičiuojamos pagal pirmąją mėnesio, kuri įgyjama teisė gauti pensiją, dieną galiojančias darbo užmokesčio skales.

Pensijoms netaikomas joks korekcinis koeficientas.

Eurais išreikštos pensijos mokamos viena iš V priedo 29 straipsnyje nurodytų valiutų.

2. Jeigu pagal 60 straipsnį atlyginimai yra koreguojami, koreguojamos ir pensijos.
3. 1 ir 2 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos invalidumo pašalpos gavėjams.

C Skirsnis

Iškeitinė išmoka

86 straipsnis

Išeidamas iš tarnybos laikinasis darbuotojas turi teisę gauti iškeitinę išmoką arba pervestinę savo teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinę ekvivalentą pagal V priedo 1 straipsnį.

87 straipsnis

Jeigu laikinasis darbuotojas pasinaudojo 91 straipsnyje numatyta galimybe, jo išeitinė išmoka sumažinama proporcingai laikotarpiui, per kurį sumos buvo išskaičiuotos.

Šio straipsnio pirma pastraipa netaikoma laikinajam darbuotojui, kuris per tris mėnesius nuo šių Tarnybos nuostatų taikymo jam pradžios dienos paprašo, kad jam būtų leista grąžinti tokias sumas kartu su sudėtinėmis palūkanomis, kurių norma – 3,5 % per metus; jos gali būti tikslinamos 88 straipsnyje nustatyta tvarka.

88 straipsnis

1. Apskaičiuojant sudėtines palūkanas taikoma norma yra 2 ir 3 dalyse nurodyta efektyvioji norma ir prireikus yra koreguojama kas penkerius metus atliekant aktuarinius įvertinimus.
2. Palūkanų normos, į kurias reikia atsižvelgti atliekant aktuarinius apskaičiavimus, grindžiamos stebėtomis valstybių narių ilgalaikių valstybės skolų vidutinėmis metinėmis palūkanų normomis, paskelbtomis Europos Komisijos. Apskaičiuojant atitinkamą palūkanų normą be infliacijos, reikalingą aktuariniams apskaičiavimams, taikomas tinkamas vartotojų kainų indeksas.
3. Efektyvioji metinė norma, į kurią reikia atsižvelgti atliekant aktuarinius apskaičiavimus, yra realiųjų vidutinių palūkanų normų, nustatytų per 12 metų prieš einamuosius metus, vidurkis.

D Skirsnis

Draudimo nuo invalidumo ir gyvybės draudimo sistemos bei pensijų sistemos finansavimas*89 straipsnis*

1. Pagal B ir C skirsniuose numatytą socialinės apsaugos sistemą mokamos išmokos padengiamos iš Agentūros biudžeto. Agentūros veikloje dalyvaujančios valstybės narės bendrai garantuoja tokių išmokų mokėjimą pagal tokių išlaidų finansavimui nustatytą skalę.
2. Visais atvejais iš darbo užmokesčio ir invalidumo pašalpų atskaitomos įmokos į B skirsnyje numatytą socialinės apsaugos sistemą.
3. B ir C skirsniuose numatyta socialinės apsaugos sistema finansuojama pagal 90 straipsnį ir V priedo 21 ir 22 straipsnius.
4. Visos laikinųjų darbuotojų ir Agentūros įmokos į B ir C skirsniuose numatytą socialinės apsaugos sistemą mokamos tik į Agentūros biudžetą.

90 straipsnis

Laikinieji darbuotojai moka įmokas, kurios sudaro trečdalį pensijų sistemos finansavimo išlaidų. Įmoka sudaro 10,3 % laikinojo darbuotojo bazinio darbo užmokesčio neatsižvelgiant į 60 straipsnyje numatytus korekcinius koeficientus. Ji kas mėnesį atskaitoma iš laikinojo darbuotojo darbo užmokesčio. Įmokos koreguojamos taikant tas pačias taisykles, kurios nustatytos ES tarnybos nuostatų XII priede.

91 straipsnis

Pagal sąlygas, kurias turi nustatyti Agentūra, laikinasis darbuotojas gali paprašyti Agentūros mokėti visas įmokas, kurias jis privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją savo kilmės šalyje. Agentūra taip pat gali nuspręsti mokėti visas įmokas, kurias laikinasis darbuotojas privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją savo kilmės šalyje, net šiam laikinajam darbuotojui nepateikus prašymo. Tokiu atveju Agentūra privalo tinkamai pagrįsti savo sprendimą.

Tokie mokėjimai neturi būti daugiau kaip du kartus didesni už 90 straipsnyje numatytą normą ir turi būti padengiami iš Agentūros biudžeto.

E Skirsnis

Laikiniųjų darbuotojų reikalavimų nagrinėjimas

92 straipsnis

Invalidumo sistema ar maitintojo netekimo pensijų sistema yra išdėstytos V priedo 19–23 straipsniuose.

F Skirsnis

Išmokų mokėjimas

93 straipsnis

1. Išmokos mokamos pagal šių Tarnybos nuostatų 84 ir 85 straipsnius bei V priedo 28 straipsnį.
2. Visi išmokų mokėjimo dieną mokėtini laikinojo darbuotojo įsiskolinimai Agentūrai pagal šią draudimo sistemą atskaitomi iš jam skirtų išmokų arba iš išmokų, mokėtinų per jį teisių įgijusiems asmenims. Atskaitoma suma gali būti paskirstyta per kelis mėnesius.

G Skirsnis

Subrogacija agentūros naudai

94 straipsnis

1. Jei dėl asmens, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, mirties, netyčinio sužalojimo ar ligos kalta trečioji šalis, įsipareigojimų, kurių pagal šiuos Tarnybos nuostatus Agentūra privalo laikytis dėl šių mirtį, sužalojimą ar ligą sukėlusio įvykio, atžvilgiu ji perima nukentėjusiojo arba per jį teisių įgijusių asmenų reikalavimo teises, įskaitant teisę pareikšti ieškinį, trečiosios šalies atžvilgiu.
2. 1 dalyje numatyta subrogacija, *inter alia*, apima:
 - tolesnį atlyginimo mokėjimą pagal 53 straipsnį laikinajam darbuotojui per laikotarpį, kurį jis laikinai negali dirbti,
 - išmokas, kurios pagal 60 straipsnio 8 dalį išmokamos mirus laikinajam darbuotojui ar asmeniui, turėjusiam teisę gauti invalidumo pašalpą,

- su sveikatos draudimu ir draudimu nuo nelaimingų atsitikimų susijusias išmokas, mokamas pagal 68 ir 69 straipsnius bei jų įgyvendinimo taisykles,
 - 73 straipsnyje nurodytas palaikų pervežimo išlaidas,
 - papildomas išmokas šeimai, mokamas pagal 60 straipsnio 5 dalį bei IV priedo 2 straipsnio 3 ir 5 dalis už sergantį sunkia liga, ligotą ar neįgalų išlaikomą vaiką,
 - invalidumo pašalpas, mokamas įvykus nelaimingam atsitikimui ar ligai, kurie sukėlė nuolatinę negalią, dėl kurios laikinasis darbuotojas negali vykdyti savo pareigų,
 - maitintojo netekimo pensijas, mokamas mirus laikinajam darbuotojui arba buvusiam laikinajam darbuotojui, arba mirus teisę į pensiją turėjusiam laikinojo darbuotojo ar buvusio laikinojo darbuotojo sutuoktiniui, kai sutuoktinis nėra laikinasis darbuotojas,
 - našlaičio pensiją, mokamą, neatsižvelgiant į amžių, laikinojo darbuotojo ar buvusio laikinojo darbuotojo vaikui, jei tas vaikas dėl sunkios ligos, ligotumo ar negalios po jį išlaikiusio asmens mirties negali užsidirbti pragyvenimui.
3. Tačiau Agentūra neperima teisių į kompensaciją už visiškai asmeninio pobūdžio žalą, pavyzdžiui, neturtinę žalą, atlyginimą už skausmą ir kančias, ar kompensaciją už fizinį kūno sužalojimą ir diskomfortą, viršijančią pagal 69 straipsnį skiriamas pašalpas.
4. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos negali kliudyti Agentūrai pareikšti tiesioginį ieškinį.

7 SKYRIUS

Permokų grąžinimas

95 straipsnis

Permokėtos sumos grąžinamos, jei gavėjas žinojo, kad nebuvo tinkamos priežasties ją gauti, arba jei permokos faktas buvo toks akivaizdus, kad jis negalėjo apie tai nežinoti.

Prašymas dėl permokos grąžinimo turi būti pateiktas ne vėliau kaip per penkerius metus nuo tos dienos, kurią ta suma buvo išmokėta. Jeigu DSSI gali nustatyti, kad siekdamas gauti atitinkamą sumą gavėjas sąmoningai suklaidino administraciją, prašymas dėl permokos grąžinimo nepraranda galios net ir tam laikotarpiui pasibaigus.

8 SKYRIUS

Darbo sutarties nutraukimas

96 straipsnis

Išskyrus tarnybos nutraukimą dėl mirties, laikinojo darbuotojo tarnyba baigiasi:

- a) mėnesio, kurį laikinajam darbuotojui sukanka 66 metai amžiaus, pabaigoje;
- b) jeigu sutartis sudaryta nustatytos trukmės laikotarpiui:
 - i) sutartyje nurodytą dieną;

- ii) pasibaigus sutartyje apibrėžtam įspėjimo laikotarpiui, kuriuo laikinajam darbuotojui ar Agentūrai suteikiama galimybė darbo sutartį nutraukti anksčiau. Įspėjimo laikotarpis turi būti ne trumpesnis kaip vienas mėnuo, skaičiuojant vieną mėnesį už kiekvienus tarnybos metus, ir ne ilgesnis kaip trys mėnesiai.

Ilgiausias įspėjimo laikotarpis laikiniems darbuotojams, kurių sutartys buvo pratęstos, yra šeši mėnesiai. Tačiau įspėjimo laikotarpis negali būti pradėtas skaičiuoti nėštumo metu, jei jis patvirtinamas medicinos pažyma, motinystės atostogų arba laikinojo nedarbingumo atostogų metu, jei tokios laikinojo nedarbingumo atostogos tęsiasi ne ilgiau kaip tris mėnesius. Be to, laikantis minėtų apribojimų šio termino skaičiavimas sustabdomas medicinos pažyma patvirtinto nėštumo, motinystės atostogų ar laikinojo nedarbingumo atostogų metu. Jeigu darbo sutartį nutraukia Agentūra, laikinasis darbuotojas turi teisę gauti kompensaciją, lygią trečdaliui jo bazinio darbo užmokesčio, mokamo už laikotarpį nuo tos dienos, kurią jis baigia eiti pareigas, iki tos dienos, kurią nustoja galioti jo sutartis;

- iii) jeigu laikinasis darbuotojas nebetenkina 37 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytų sąlygų, atsižvelgus į galimybę pagal tą nuostatą leisti taikyti išimtį. Jeigu išimties taikyti neleidžiama, taikomas šio straipsnio b punkto ii papunktyje nurodytas įspėjimo laikotarpis.

97 straipsnis

Agentūra gali nutraukti darbo santykius be įspėjimo:

- a) bandomojo laikotarpio metu arba jam pasibaigus pagal 39 straipsnį;
- b) jei, pasibaigus 53 straipsnyje numatytam mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų laikotarpiui, laikinasis darbuotojas nebegali toliau vykdyti savo pareigų. Tokiu atveju laikinasis darbuotojas gauna išmoką, lygią dviejų dienų baziniam darbo užmokesčiui ir išmokoms šeimai už kiekvieną išdirbtą mėnesį.

98 straipsnis

1. Baigus V antraštinėje dalyje numatytą drausminę procedūrą, darbo santykiai gali būti nutraukti be įspėjimo dėl drausminių priežasčių, kai laikinasis darbuotojas tyčia ar dėl aplaidumo padaro rimtą savo prievolių pažeidimą. Atitinkamam laikinajam darbuotojui suteikus galimybę apsiginti, DSSII priima motyvuotą sprendimą.

Prieš nutraukiant darbo santykius su laikinuoju darbuotoju, jis gali būti laikinai nušalintas nuo pareigų remiantis 161 straipsniu.

2. Jeigu darbo santykiai nutraukiami pagal 1 dalį, DSSII gali nuspręsti:

- a) apriboti 86 straipsnyje numatytą išeitinę išmoką, išmokant tik 89 straipsnyje numatytą įmoką ir sudėtines palūkanas, kurių norma – 3,5 % per metus;
- b) neišmokėti visos 64 straipsnio 2 dalyje numatytos persikėlimo išmokos ar jos dalies.

99 straipsnis

1. Agentūra nutraukia darbo santykius su laikinuoju darbuotoju be įspėjimo, jei DSSII nustato:

- a) kad įdarbinimo metu jis sąmoningai pateikė klaidingą informaciją apie savo profesinę kvalifikaciją ir patirtį arba savo sugebėjimą įvykdyti 37 straipsnio 2 dalies reikalavimus ir
- b) kad pateikta klaidinga informacija buvo lemiamas veiksnys jį įdarbinant.

2. Tokiais atvejais DSSII, išklausiusi atitinkamą laikinąjį darbuotoją ir atlikusi V antraštinėje dalyje numatytą drausminę procedūrą, paskelbia, kad jis darbo santykiai su juo yra nutraukiami.

Prieš nutraukiant darbo santykius su laikiniu darbuotoju, jis gali būti laikinai nušalintas nuo pareigų pagal 161 straipsnį.

Taikomos 98 straipsnio 2 dalies nuostatos.

100 straipsnis

Nedarant poveikio 98 ir 99 straipsniams, laikinajam darbuotojui ar buvusiam laikinajam darbuotojui, kuris tyčia ar dėl aplaidumo nevykdo šiuose Tarnybos nuostatose nustatytų įsipareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda pagal V antraštinę dalį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SUTARTININKAI

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

101 straipsnis

Šiose Tarnybos nuostatose „sutartininkai“ – darbuotojai, nepaskirti pareigoms, kurios įtrauktos į prie Agentūros biudžeto pridėtą pareigybių sąrašą, ir įdarbinti dirbti visą ar ne visą darbo laiką.

102 straipsnis

1. Sutartininkams mokama iš bendrųjų pagal Agentūros biudžetą tam skirtų asignavimų.
2. DSSĮI priima naudojimąsi sutartininkų paslaugomis reglamentuojančias konkrečias nuostatas.
3. Vykdamt biudžeto procedūrą Agentūra pateikia orientacines metines prognozes dėl naudojimosi sutartininkų paslaugomis pagal kiekvieną pareigų grupę.

103 straipsnis

1. Sutartininkai suskirstomi į keturias pareigų grupes, atitinkančias pareigas, kurios turės būti vykdomos. Kiekviena pareigų grupė toliau skirstoma į lygius ir pakopas.
2. Pareigų rūšys ir atitinkamos pareigų grupės yra tokios, kaip nustatyta šioje lentelėje:

Pareigų grupė	Lygiai	Pareigos
IV	13–18	Administracinės, patariamiosios, lingvistinės ir lygiavertės techninės užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniems darbuotojams.
III	8–12	Vykdomosios užduotys, projektų rengimas, apskaita ir kitos lygiavertės techninės užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniems darbuotojams.

Pareigų grupė	Lygiai	Pareigos
II	4–7	Raštinės ir sekretoriato užduotys, tarnybos vadybos ir kitos lygiavertės užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniams darbuotojams.
I	1–3	Fizinio darbo ir pagalbinio administracinio aptarnavimo užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniams darbuotojams.

3. Remdamasi šia lentele Agentūra apibrėžia kiekvienai pareigų rūšiai priskiriamus įgaliojimus.

4. *Mutatis mutandis* taikomas 7 straipsnis.

2 SKYRIUS

Teisės ir pareigos

104 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 11–35 straipsniai.

3 SKYRIUS

Įdarbinimo sąlygos

105 straipsnis

1. Sutartininkai atrenkami iš dalyvaujančių valstybių narių piliečių laikantis kuo platesnės geografinės įvairovės principo, neatsižvelgiant į rasinę ar etninę kilmę, politinius, filosofinius ar religinius įsitikinimus, amžių ar negalią, lytį ar seksualinę orientaciją ir nesiremiant jų civiline būkle ar šeimine padėtimi.

2. Į sutartininko pareigas skiriamas asmuo turi turėti bent:

a) I pareigų grupėje – sėkmingai baigtą privalomąjį išsilavinimą;

b) II ir III pareigų grupėse:

i) diplomu patvirtintą aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą, arba

ii) diplomu patvirtintą vidurinį išsilavinimą, suteikiantį galimybę siekti aukštesniojo arba aukštojo išsilavinimo, ir ne mažesnę kaip trejų metų atitinkamą profesinę patirtį, arba

iii) lygiavertį profesinį pasirengimą arba profesinę patirtį, kai tai pagrįsta tarnybos interesais;

c) IV pareigų grupėje:

i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas ne trumpesnes kaip trejų metų universitetines studijas, arba

ii) lygiavertį profesinį pasirengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais.

3. Sutartininkas gali būti įdarbintas tik su sąlyga, kad jis:
 - a) yra vienas iš Agentūros veikloje dalyvaujančių valstybių narių pilietis ir turi visas piliečio teises;
 - b) įvykdė visas su karo tarnyba susijusiais įstatymais nustatytas prievolės;
 - c) pateikia tinkamas rekomendacijas dėl jo tinkamumo vykdyti pareigas;
 - d) yra fiziškai tinkamas vykdyti savo pareigas, ir
 - e) pateikia įrodymų, kad labai gerai moka vieną iš Sąjungos institucijų oficialiųjų kalbų ir patenkinamai moka kitą Sąjungos institucijų oficialiąją kalbą tiek, kiek reikia jo pareigoms vykdyti.
4. Pirminėje sutartyje DSSII gali atsisakyti reikalavimo, kad atitinkamas asmuo pateiktų dokumentais pagrįstų įrodymų, jog jis tenkina 2 ir 3 dalių a, b ir c punktuose nustatytas sąlygas, jeigu jis įdarbinamas ne ilgiau kaip trims mėnesiams.
5. DSSII prirėikus priima konkrečias nuostatas dėl sutartininkų įdarbinimo tvarkos.

106 straipsnis

Prieš įdarbinant sutartininką, Agentūros įgaliotas medicinos tarnybos pareigūnas atlieka jo sveikatos patikrinimą, kad Agentūra galėtų įsitikinti, jog sutartininkas atitinka 105 straipsnio 3 dalies d punkte nustatytus reikalavimus.

Mutatis mutandis taikomas 38 straipsnis.

107 straipsnis

1. Sutartininko, kurio sutartis sudaryta ne mažiau kaip vieniems metams, bandomasis laikotarpis trunka pirmuosius šešis jo darbo mėnesius, jeigu jis paskiriamas į I pareigų grupę, arba pirmuosius devynis mėnesius, jeigu jis paskiriamas į kitą pareigų grupę.

Jeigu per bandomąjį laikotarpį sutartininkas vieną mėnesį ar ilgiau negali vykdyti savo pareigų dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo, DSSII gali jo bandomąjį laikotarpį atitinkamai pratęsti.

Visas bandomasis laikotarpis jokiais aplinkybėmis negali būti ilgesnis kaip 15 mėnesių.

2. Ataskaita apie sutartininką parengiama bet kuriuo metu iki bandomojo laikotarpio pabaigos, jeigu matyti, kad jo darbas akivaizdžiai netinkamas.

Atitinkamas asmuo supažindinamas su ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per aštuonių darbo dienų laikotarpį. Sutartininko tiesioginis vadovas nedelsdamas tą ataskaitą ir pastabas perduoda DSSII. Remdamasi ta ataskaita, DSSII gali nuspręsti atleisti sutartininką nepasibaigus bandomajam laikotarpiui, išpėjusi jį prieš vieną mėnesį, arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį ne daugiau kaip šešiams mėnesiams ir galbūt likusiam bandomajam laikotarpiui paskirti sutartininką į kitą skyrių.

3. Likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki bandomojo laikotarpio pabaigos, parengiama ataskaita apie sutartininko gebėjimą vykdyti su jo pareigybe susijusias pareigas, taip pat apie jo darbo našumą ir jo elgesį tarnyboje. Sutartininkas supažindinamas su ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per aštuonių darbo dienų laikotarpį.

Jeigu ataskaitoje rekomenduojama atleisti sutartininką arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį, sutartininko tiesioginis vadovas nedelsdamas perduoda ataskaitą ir pastabas DSSII.

Sutartininkas, kurio darbas arba elgesys pasirodė neatitinkantis nuolatinėms tai pareigybei priskiriamoms pareigoms keliamų reikalavimų, yra atleidžiamas.

Galutinis sprendimas priimamas remiantis šioje dalyje nurodyta ataskaita ir DSSII turima informacija apie sutartininko elgesį pagal 2 skyrių.

4. Atleistas sutartininkas turi teisę gauti vieno trečdalis jo bazinio darbo užmokesčio dydžio kompensaciją už kiekvieną išdirbtą bandomojo laikotarpio mėnesį.

108 straipsnis

Sutartininkų sutartys gali būti sudarytos nustatytos trukmės laikotarpiui, kuris yra ne trumpesnis kaip trys mėnesiai ir ne ilgesnis kaip ketveri metai. Jos gali būti pratęstos ne daugiau kaip vieną kartą nustatytos trukmės laikotarpiui, ne ilgesniam kaip penkeri metai. Pirminės sutarties ir pirmojo pratęsimo bendras terminas turi būti ne trumpesnis kaip šeši mėnesiai I pareigų grupei ir ne trumpesnis kaip devyni mėnesiai kitoms pareigų grupėms.

109 straipsnis

1. Sutartininkai gali būti įdarbinami tik

- a) IV pareigų grupės 13, 14 ar 16 lygyje,
- b) III pareigų grupės 8, 9 ar 10 lygyje,
- c) II pareigų grupės 4 ar 5 lygyje,
- d) I pareigų grupės 1 lygyje.

Kiekvienos pareigų grupės sutartininkams skirstant lygius, atsižvelgiama į atitinkamų asmenų kvalifikaciją ir patirtį. Siekiant patenkinti specifinius Agentūros poreikius, taip pat gali būti atsižvelgta į Europos Sąjungoje vyraujančias darbo rinkos sąlygas. Savo lygyje tokie sutartininkai įdarbinami pirmojoje pakopoje.

2. Jeigu sutartininkas užima naują pareigybę jo pareigų grupėje, jis negali būti paskirtas į lygį ar pakopą, žemesnius už jo ankstesnės pareigybės lygį ar pakopą.

Jeigu toks sutartininkas užima pareigybę aukštesnėje pareigų grupėje, jam suteikiamas toks lygis ir pakopa, kad jo darbo užmokestis būtų ne mažesnis už tą, kurį jis turėjo teisę gauti pagal ankstesnę sutartį.

110 straipsnis

1. Sutartininkams, įdarbintiems ne trumpesniam kaip vienu metų laikotarpiui, *mutatis mutandis* taikoma 41 straipsnio pirma pastraipa.

2. Sutartininkas, kuris dvejus metus dirbo vienoje savo lygio pakopoje, automatiškai perkeliamas į kitą aukštesnę to lygio pakopą.

3. Į tos pačios pareigų grupės kitą aukštesnį lygį sutartininkai perkeliama Agentūros sprendimu. Tai įvykdoma tokius sutartininkus perkeltiant į pirmą kito aukštesnio lygio pakopą. Toks paaugštinimas taikomas tik tiems sutartininkams, kurių sutartis yra sudaryta ne mažiau kaip trejiems metams ir kurie savo lygyje dirbo ne mažiau kaip dvejus metus, palyginus tokių sutartininkų, kurie gali būti perkelti į aukštesnį lygį, nuopelnus ir išnagrinėjus apie juos parengtas ataskaitas. Lygindama nuopelnus, DSSI visų pirma atsižvelgia į ataskaitas apie sutartininkus, kalbas, kurias jie vartoja vykdydami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios labai gerą mokėjimą jie yra pateikę įrodymų pagal 105 straipsnio 3 dalies e punktą, ir prireikus jų vykdomų pareigų lygį.

4. Sutartininkas gali būti perkeltas į aukštesnę pareigų grupę tik bendros atrankos tvarka.

4 SKYRIUS

Darbo sąlygos

111 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 42–58 straipsniai.

Už viršvalandžius, kuriuos dirbo IV pareigų grupės sutartininkai, nesuteikiama teisė gauti kompensaciją ar atlyginimą.

III priede nustatytais sąlygomis I, II ir III pareigų grupių sutartininkai už išdirbtus viršvalandžius turi teisę gauti arba kompensuojamąsias atostogas, arba atlyginimą, jeigu dėl tarnybos poreikių jie negali gauti kompensuojamųjų atostogų per dviejų mėnesių laikotarpį, einantį po to mėnesio, kurį buvo dirbami viršvalandžiai.

5 SKYRIUS

Atlyginimas ir išlaidos

112 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 59–67 straipsniai, atsižvelgiant į 113 ir 114 straipsniuose išdėstytus pakeitimus.

113 straipsnis

Bazinių darbo užmokesčių skalė nustatoma taip pat, kaip skalė, nustatyta ES KTIS 93 straipsnyje.

114 straipsnis

Nepaisant 64 straipsnio 3 dalies, to straipsnio 1 dalyje numatyta įsikūrimo išmoka ir 2 dalyje numatyta persikėlimo išmoka yra ne mažesnės kaip:

- 845,37 EUR sutartininkui, turinčiam teisę gauti namų ūkio išmoką; ir
- 501,20 EUR sutartininkui, neturinčiam teisės gauti namų ūkio išmokos.

6 SKYRIUS

A Skirsnis

Socialinio draudimo išmokos

115 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 68–70 straipsniai. Tačiau 68 straipsnio 4 ir 5 dalys netaikomos sutartininkams, kurie liko Agentūros tarnyboje iki 63 metų amžiaus, išskyrus atvejus, kai jie tokiais sutartininkais dirbo daugiau kaip 3 metus.

116 straipsnis

1. Buvęs sutartininkas, kuris pasibaigus jo tarnybai Agentūroje tampa bedarbiu ir:

- a) kuris iš Agentūros negauna invalidumo pašalpos,
- b) kurio tarnyba baigiasi ne dėl tarnybos nutraukimo savo noru ar dėl sutarties nutraukimo dėl drausminių priežasčių,
- c) kurio tarnyba truko ne mažiau kaip šešis mėnesius,
- d) kuris gyvena vienoje iš valstybių narių,

turi teisę gauti mėnesinę bedarbio pašalpą toliau nustatytais sąlygomis.

Jeigu jis turi teisę gauti bedarbio pašalpą pagal nacionalinę sistemą, jis privalo pranešti apie tai Agentūrai. Tokiais atvejais tų pašalpų suma atskaitoma iš pašalpos, mokamos pagal 3 dalį.

2. Tam, kad galėtų gauti bedarbio pašalpą, buvęs sutartininkas turi:

- a) būti valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, įdarbinimo įstaigose savo paties prašymu įregistruotas kaip ieškantis darbo;
- b) vykdyti prievoles, tos valstybės narės teisės aktais nustatytas asmenims, pagal tuos teisės aktus gaunantiems bedarbio pašalpas;
- c) kiekvieną mėnesį Agentūrai siųsti kompetentingos nacionalinės įdarbinimo įstaigos išduotą pažymą, kurioje nurodoma, ar jis įvykdė a ir b punktuose nurodytas prievoles ir sąlygas.

Agentūra gali skirti ar toliau mokėti pašalpą net ir tada, kai b punkte nurodytos nacionalinės prievolės nėra įvykdytos, ligos, nelaimingo atsitikimo, motinystės, negalios atvejais arba kitais jiems prilygintais atvejais, arba kai tų prievolių srityje kompetentinga nacionalinė valdžios institucija leido jų nevykdyti.

Valdančioji taryba nustato tokias nuostatas, kurios, jos nuomone, yra būtinos šiam straipsniui taikyti.

3. Bedarbio pašalpa nustatoma pagal bazinį darbo užmokestį, kurį buvęs sutartininkas gavo baigiantis jo tarnybai. Pašalpos dydis yra:

- a) 60 % bazinio darbo užmokesčio pradiniu 12 mėnesių laikotarpiu,

- b) 45 % bazinio darbo užmokesčio laikotarpiu nuo 13-o iki 24-o mėnesio,
- c) 30 % bazinio darbo užmokesčio nuo 25-o iki 36-o mėnesio.

Išskyrus pradinį šešių mėnesių laikotarpį, kuriuo taikoma toliau nurodyta apatinė riba, tačiau netaikoma viršutinė riba, taip apskaičiuotos sumos negali būti nei mažesnės kaip 1 010,92 EUR, nei didesnės kaip 2 021,83 EUR. Tos ribos koreguojamos tokiu pačiu būdu, kaip ir ES tarnybos nuostatų 66 straipsnyje nustatytos darbo užmokesčio skalės, taikant tas pačias taisykles, kaip nustatyta tų nuostatų 65 straipsnyje.

4. Laikotarpis, kuriuo buvusiam sutartininkui mokama bedarbio pašalpa, negali būti ilgesnis kaip 36 mėnesiai nuo tarnybos pabaigos datos ir turi jokiū būdu neviršyti trečdaliu faktinio tarnybos stažo atitiktens. Tačiau jeigu per tą laikotarpį buvęs sutartininkas nustoja tenkinti 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas, bedarbio pašalpos mokėjimas sustabdomas. Mokėjimas atnaujinamas, jeigu prieš pasibaigiant tam laikotarpiui buvęs sutartininkas vėl padeda tenkinti nurodytas sąlygas ir neturi teisės į valstybės skiriamą bedarbio pašalpą.

5. Buvęs sutartininkas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę gauti išmokas šeimai vadovaujantis tomis pačiomis taisyklėmis, kaip numatytosios ES tarnybos nuostatų 67 straipsnyje. Namų ūkio išmoka apskaičiuojama pagal bedarbio pašalpą IV priedo 1 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Atitinkamas asmuo privalo pranešti apie visas tos pačios rūšies išmokas, jam ar jo sutuoktiniui mokamas iš kitų šaltinių; tokios išmokos atskaitomos iš pagal šį straipsnį mokėtinų išmokų.

Buvęs sutartininkas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę, kaip numatyta 68 straipsnyje, kuris taikomas *mutatis mutandis*, būti apdraustas sveikatos draudimu, nemokėdamas jokių įmokų.

6. Bedarbio pašalpa ir išmokos šeimai mokamos iš Specialiojo užimtumo fondo eurai. Netaikomas joks korekcinis koeficientas.

7. Sutartininkai moka trečdalį nedarbo draudimo sistemos įmokų. Ta įmoka yra lygi 0,81 % atitinkamo asmens bazinio darbo užmokesčio, atskaičius 919,02 EUR dydžio standartinę sumą ir nepritaikius jokių korekcinų koeficientų, kaip numatyti ES tarnybos nuostatų 64 straipsnyje. Įmoka kiekvieną mėnesį atskaitoma iš atitinkamo asmens darbo užmokesčio ir kartu su likusiais dviem trečdaliais, kuriuos turi padengti Agentūra, mokama į Specialųjį užimtumo fondą, sukurtą pagal ES KTĮS 28a straipsnį. Praėjus šešių metų laikotarpiui Taryba, atsižvelgdama į Agentūros sutartininkų nedarbo riziką, prireikus įmokos normą peržiūri ir pakoreguoja.

8. Buvusiems sutartininkams, kurie yra bedarbiai, bedarbio pašalpa mokama pagal tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos Reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68.

9. Už užimtumą ir nedarbą atsakingos nacionalinės tarnybos, veikdamos pagal savo nacionalinės teisės aktus, ir Agentūra veiksmingai tarpusavyje bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad šis straipsnis būtų tinkamai taikomas.

10. Šiam straipsniui taikoma išsami tvarka, patvirtinta pagal 71 straipsnio 10 dalį, nedarant poveikio šio straipsnio 2 dalies trečios pastraipio nuostatoms.

118 straipsnis

Sutartininkų sutarčių galiojimo laikotarpiu arba jam pasibaigus jiems gali būti dovanojamos dovanos, suteikiamas paskolos ar avansas, jeigu sutartininkas negali dirbti dėl sunkios užsitęsios ligos arba negalios, arba dėl nelaimingo atsitikimo, patirto jo darbo laikotarpiu, ir įrodo, kad nuo tokios ligos ar nelaimingo atsitikimo jis nėra apdraustas pagal kitą socialinės apsaugos sistemą.

B Skirsnis**Draudimas nuo invalidumo ir gyvybės draudimas***119 straipsnis*

Sutartininkai pagal toliau pateiktas nuostatas tarnybos laikotarpiu yra draudžiami gyvybės draudimu ir draudimu nuo invalidumo.

Šiame skirsnyje numatyti mokėjimai ir išmokos sustabdomi, jeigu pagal šiuos Tarnybos nuostatus sustabdomas sutartininko už jo darbą gaunamo atlyginimo mokėjimas.

120 straipsnis

Jeigu sutartininko sveikatos patikrinimo, atlikto prieš jį įdarbinant, metu nustatoma, kad jis serga ar yra neįgalus, DSSII gali nuspręsti skirti jam garantuotas išmokas dėl negalios ar mirties, priklausancias už riziką, susijusią su tokia liga ar negalia, tik po penkerių metų laikotarpio nuo jo tarnybos Agentūroje pradžios.

Sutartininkas gali apskųsti šį sprendimą 76 straipsnyje numatytam Invalidumo nustatymo komitetui.

121 straipsnis

1. Sutartininkas, kuris turi visišką negalią ir dėl to yra priverstas sustabdyti tarnybą Agentūroje, turi teisę negalios laikotarpiu gauti invalidumo pašalpą, kurios suma nustatoma taip, kaip nurodyta toliau.

Jeigu sutartininkas, kuris gauna invalidumo pašalpą, sulaukia pensinio amžiaus, taikomos bendrosios išeitinės išmokos taisyklės. Išeitinės išmokos dydis apskaičiuojamas pagal darbo užmokestį, nustatytą lygiui ir pakopai, kuriuos sutartininkas turėjo tuo metu, kai tapo neįgalus.

2. Invalidumo pašalpa yra lygi 70 % sutartininko paskutinio bazinio darbo užmokesčio. Tačiau ji yra ne mažesnė už I pareigų grupės 1 lygio 1 pakopos sutartininko bazinį mėnesinį darbo užmokestį. Invalidumo pašalpa kaupiama į pensijų sistemą mokant įmokas, apskaičiuojamas pagal tos pašalpos dydį.

3. Jeigu sutartininko negalia atsirado dėl nelaimingo atsitikimo, įvykusio jam vykdant pareigas ar susijusio su jo pareigų vykdymu, dėl profesinės ligos, dėl veiksmo visuomenės labai arba rizikuojant gyvybe ir sveikata gelbstint kitą žmogų, skiriama ne mažesnė negu 120 % I pareigų grupės 1 lygio 1 pakopos sutartininko bazinio mėnesinio darbo užmokesčio dydžio invalidumo pašalpa. Tokiais atvejais pensijų įmokos mokamos iš buvusio darbdavio biudžeto.

4. Jeigu negalia atsirado sutartininkui tyčia to siekiant, DSSIĮ gali nuspręsti, kad jis turėtų gauti tik 129 straipsnyje numatytą išmoką.

5. Teisę gauti invalidumo pašalpą turintys asmenys taip pat turi teisę gauti pagal 60 straipsnio 3 dalį nustatytas išmokas šeimai. Kaip numatyta IV priede, namų ūkio išmoka apskaičiuojama remiantis gavėjo pašalpa.

122 straipsnis

1. Negalią nustato 76 straipsnyje numatytas Invalidumo nustatymo komitetas.
2. Teisė gauti invalidumo pašalpą įsigalioja kitą dieną po tos dienos, kurią darbo santykiai su sutartininku nutraukiami pagal 96 ir 97 straipsnius; jie taikomi *mutatis mutandis*.
3. Agentūra gali pareikalauti, kad būtų atliekami reguliarūs invalidumo pašalpos gavėjo sveikatos patikrinimai, siekiant nustatyti, ar jis vis dar atitinka tos pašalpos mokėjimo sąlygas. Jeigu Invalidumo nustatymo komitetas nustato, kad šios sąlygos nebetenkinamos, sutartininkas atnaujina tarnybą Agentūroje, jei jo sutartis nėra nustojusi galioti.

Tačiau, jei paaiškėja, kad atitinkamo asmens Agentūros tarnyboje įdarbinti neįmanoma, darbo sutartis gali būti nutraukta išmokėjus sumą, atitinkančią atlyginimą, kuris būtų buvęs išmokėtas per įspėjimo laikotarpį, ir, kai taikoma, 96 straipsnyje numatytą kompensaciją už darbo sutarties nutraukimą. Taip pat taikomas 129 straipsnis.

123 straipsnis

1. Per mirusį sutartininką teisių įgiję asmenys, kaip nustatyta pagal tas pačias taisykles, kurios yra nustatytos V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, numatytą 124–127 straipsniuose.
2. Invalidumo pašalpą gavusio buvusio sutartininko mirties atveju, per mirusį buvusį sutartininką teisių įgiję asmenys, kaip nustatyta V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, kaip numatyta tame priede.
3. Jei sutartininko arba invalidumo pašalpą gavusio buvusio sutartininko buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, jo sutuoktiniui ir jo išlaikytiniais pripažintiems asmenims pagal tas pačias taisykles, kurios išdėstytos ES tarnybos nuostatų VIII priedo 5 ir 6 skyriuose, nustatomos laikinosios pensijos.

124 straipsnis

Teisė gauti pensiją įsigalioja pirmą kito mėnesio po to, kurį ištiko mirtis, dieną arba, kai taikoma, pirmą kito mėnesio po laikotarpio, kuriuo mirusįjį pergyvenęs sutuoktinis, našlaičiai ar išlaikytiniai pagal 60 straipsnio 8 dalį gavo jo tarnybines pajamas, dieną.

125 straipsnis

Sutartininką pergyvenęs sutuoktinis turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją pagal V priedo 3 skyrių. Pensija yra ne mažesnė negu 35 % sutartininko gauto paskutinio bazinio mėnesinio darbo užmokesčio ir ne mažesnė už I pareigų grupės 1 lygio 1 pakopos sutartininko bazinį mėnesinį darbo užmokesį.

Maitintojo netekimo pensiją gaunantis asmuo turi teisę IV priede nustatytais sąlygomis gauti 60 straipsnio 3 dalyje nurodytas išmokas šeimai. Tačiau išmoka vaikui išlaikyti yra du kartus didesnė už 60 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą išmoką.

126 straipsnis

1. Jeigu miršta sutartininkas arba invalidumo pašalpą gaunantis buvęs sutartininkas, neturintis sutuoktinio, turinčio teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, jo išlaikomais pripažinti vaikai turi teisę gauti našlaičio pensiją pagal 82 straipsnį, kuris taikomas *mutatis mutandis*.
2. Ta pati teisė taikoma vaikams, kurie atitinka pirmiau minėtas sąlygas, teisę gauti maitintojo netekimo pensiją turinčio sutuoktinio mirties ar naujos santuokos sudarymo atveju.
3. Jeigu sutartininkas arba invalidumo pašalpą gaunantis buvęs sutartininkas miršta, bet šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos nėra įvykdytos, *mutatis mutandis* taikomos 82 straipsnio trečios pastraipos nuostatos.
4. Asmens, kuris yra laikomas išlaikomu vaiku, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnio 4 dalyje, našlaičio pensija negali būti daugiau kaip du kartus didesnė už išmoką vaikui išlaikyti. Tačiau teisė į pensiją prarandama, jeigu pagal taikomus nacionalinės teisės aktus už išlaikymą atsako trečioji šalis.
5. Našlaičio pensija nemokama mirus vienam iš biologinių tėvų, kuri pakeitė įtėvis.
6. Našlaičiai turi teisę gauti mokymosi išmoką pagal IV priedo 3 straipsnį.

127 straipsnis

Santuokos nutraukimo atveju arba tada, kai lieka daugiau negu vienos kategorijos maitintojo netekusių asmenų, turinčių teisę reikalauti maitintojo netekimo pensijos, ta pensija paskirstoma V priedo 3 skyriuje numatytu būdu.

128 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 84 ir 85 straipsniai.

C Skirsnis

Išaitinė išmoka

129 straipsnis

Išeidamas iš tarnybos sutartininkas turi teisę gauti išaitinę išmoką arba pervestinę jo teisių į išstarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą pagal V priedo 1 straipsnį.

130 straipsnis

1. Jeigu sutartininkas pasinaudojo 132 straipsnyje numatyta galimybe, jo išaitinė išmoka sumažinama proporcingai laikotarpiui, per kurį sumos buvo išskaičiuotos.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma sutartininkui, kuris per tris mėnesius nuo šių Tarnybos nuostatų taikymo jam pradžios dienos paprašo, kad jam būtų leista grąžinti tokias sumas kartu su sudėtinėmis palūkanomis, kurių norma – 3,5 % per metus; jos gali būti tikslinamos 88 straipsnyje nustatyta tvarka.

D Skirsnis

Draudimo nuo invalidumo ir gyvybės draudimo sistemos bei pensijų sistemos finansavimas

131 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 89 ir 90 straipsniai.

132 straipsnis

Pagal sąlygas, kurias turi nustatyti Agentūra, sutartininkas gali paprašyti Agentūros mokėti visas įmokas, kurias jis privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją, nedarbo draudimą, draudimą nuo invalidumo, gyvybės draudimą ir sveikatos draudimą šalyje, kurioje jis paskutinį kartą buvo apdraustas pagal tokias sistemas. Agentūra taip pat gali nuspręsti mokėti visas įmokas, kurias sutartininkas privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją savo kilmės šalyje, net šiam sutartininkui nepateikus prašymo. Tokiu atveju Agentūra privalo tinkamai pagrįsti savo sprendimą. Šių įmokų mokėjimo laikotarpiu sutartininkas negauna išmokų pagal Agentūros sveikatos draudimo sistemą. Be to, tas įmokas atitinkančiu laikotarpiu sutartininkas nėra draudžiamas pagal Agentūros gyvybės draudimo ir draudimo nuo invalidumo sistemas ir neįgyja teisių pagal Agentūros nedarbo draudimo ir pensijų sistemas.

Faktinis tokių mokėjimų laikotarpis bet kuriam sutartininkui negali viršyti šešių mėnesių.

Tačiau Agentūra gali nuspręsti pratęsti šį laikotarpį vieniems metams. Mokėjimai vykdomi iš Agentūros biudžeto. Mokėjimai siekiant įgyti ar išlaikyti teises į pensiją neturi būti daugiau kaip du kartus didesni už 90 straipsnyje numatytą normą.

E Skirsnis

Sutartininkų reikalavimų nagrinėjimas

133 straipsnis

Invalidumo sistema ar maitintojo netekimo pensijų sistema yra išdėstytos V priedo 19–23 straipsniuose.

F Skirsnis

Išmokų mokėjimas

134 straipsnis

1. *Mutatis mutandis* taikomi 84 ir 85 straipsniai bei V priedo 29 straipsnis.

2. Visi išmokų mokėjimo dieną mokėtini sutartininko išskolinimai Agentūrai pagal šią draudimo sistemą atskaitomi iš jam skirtų išmokų arba iš išmokų, mokėtinų per jį teisių įgyjusiems asmenims. Atskaitoma suma gali būti paskirstyta per kelis mėnesius.

G Skirsnis

Subrogacija agentūros naudai

135 straipsnis

94 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos Agentūros naudai.

7 SKYRIUS

Nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimas

136 straipsnis

Mutatis mutandis taikomos 95 straipsnio nuostatos.

8 SKYRIUS

Darbo santykių nutraukimas

137 straipsnis

Sutartininkams *mutatis mutandis* taikomi 96–100 straipsniai.

Sutartininkui pradėjus taikyti drausminę procedūrą, 143 straipsnyje nurodyta Drausmės komisija renkasi į posėdį kartu su dviem papildomais nariais, priklausančiais tai pačiai pareigų grupei ir lygiui, kaip ir atitinkamas sutartininkas. Tie du papildomi nariai skiriami laikantis DSSIĮ ir Personalo komiteto sutartos *ad hoc* procedūros.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

ATSTOVAVIMAS PERSONALUI

138 straipsnis

1. Personalo komitetas sudaromas taikant sąlygas, kurias turi nustatyti Valdančioji taryba.
2. Personalo komitetas atstovauja personalo interesams Agentūroje ir palaiko nuolatinį ryšį tarp Agentūros bei personalo. Jis prisideda prie sklandžios tarnybos užtikrinimo, suteikdamas galimybę perduoti personalo nuomonę.

Jis taip pat praneša Agentūros kompetentingiems organams apie visus bendro pobūdžio sunkumus, susijusius su šių Tarnybos nuostatų aiškinimu ir taikymu. Su juo gali būti konsultuojamasi dėl visų tokio pobūdžio sunkumų.

Personalo komitetas teikia Agentūros kompetentingiems organams siūlymus dėl tarnybos organizavimo bei veiklos ir pasiūlymus dėl personalo darbo sąlygų arba bendrų gyvenimo sąlygų gerinimo.

Personalo komitetas dalyvauja vadovaujant personalo interesais Agentūros įkurtiems socialinės paramos organams ir juos prižiūrint. Agentūrai pritarus, jis gali steigti tokias socialinės paramos tarnybas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

DRAUSMINĖ PROCEDŪRA

A Skirsnis

Bendrosios nuostatos*139 straipsnis*

1. Darbuotojui ar buvusiam darbuotojui, kuris tyčia ar dėl aplaidumo nesilaiko šiuose Tarnybos nuostatuose nustatyto įpareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda.
2. Jeigu DSSĮ sužino, jog esama įrodymų apie įsipareigojimų nevykdymą, kaip apibrėžta 1 dalyje, ji gali pradėti administracinį tyrimą, kad patikrintų, ar įsipareigojimai nebuvo vykdomi.

140 straipsnis

1. Jei atliekant vidaus tyrimą nustatoma, kad darbuotojas ar buvęs darbuotojas gali būti asmeniškai įtrauktas, tas asmuo skubiai apie tai informuojamas, jeigu tai nekenkia tyrimui. Bet kuriuo atveju baigus tyrimą negali būti daromos išvados, kuriose būtų įvardijamas darbuotojas, jeigu tam darbuotojui nebuvo sudaryta galimybė paaiškinti su juo susijusius faktus. Išvadose daroma nuoroda į tuos paaiškinimus.
2. Tais atvejais, kai tyrimo tikslais būtinas visiškas slaptumas ir reikia atlikti tyrimo procedūras, priklausančias nacionalinės teisminės institucijos kompetencijai, įpareigojimo pakviesti laikinąjį darbuotoją pateikti paaiškinimus vykdymas, DSSĮ sutikus, gali būti atidėtas. Tokiais atvejais jokia drausminė procedūra negali būti pradėta, kol darbuotojui suteikiama galimybė pateikti paaiškinimus.
3. Jeigu atlikus vidaus tyrimą faktai, kurie buvo tvirtinami apie atitinkamą darbuotoją, nepasitvirtina, DSSĮ sprendimu toks tyrimas baigiamas nesiiimant jokių tolesnių veiksmų; DSSĮ apie tai raštu informuoja darbuotoją. Darbuotojas gali pareikalauti, kad šis sprendimas būtų įtrauktas į jo asmens bylą.
4. Pasibaigus tyrimui DSSĮ informuoja atitinkamą asmenį ir praneša jam tyrimo ataskaitos išvadas, taip pat, gavusi prašymą ir laikydamosi trečiųjų šalių teisėtų interesų apsaugos reikalavimų, perduoda jam visus dokumentus, tiesiogiai susijusius su dėl jo pareikštais tvirtinimais.

141 straipsnis

Remdamasi tyrimo ataskaita, atitinkamam darbuotojui pranešusi apie visus bylose surinktus įrodymus ir išklausiusi tą darbuotoją, DSSĮ gali:

- a) nuspręsti, kad faktai, kurie buvo tvirtinami apie atitinkamą darbuotoją, nepasitvirtino; tokiu atveju jis atitinkamai informuojamas raštu; arba
- b) nuspręsti, net jeigu įsipareigojimai buvo ar greičiausiai buvo neįvykdyti, kad nebus imtasi jokių drausminių priemonių, ir prirėkus darbuotojui skirti išpėjimą; arba
- c) įsipareigojimų nevykdymo atveju, kaip apibrėžta 139 straipsnyje:
 - i) nuspręsti pradėti drausminę procedūrą, numatytą šios antraštinės dalies D skirsnyje, arba
 - ii) nuspręsti pradėti drausminę procedūrą kreipiantis į Drausmės komisiją.

142 straipsnis

Darbuotojo, kurio dėl objektyvių priežasčių negalima išklausti pagal šios antraštinės dalies nuostatas, gali būti paprašyta pateikti paaiškinimus raštu arba jam gali atstovauti jo pasirinktas asmuo.

B Skirsnis**Drausmės komisija***143 straipsnis*

1. Agentūroje įsteigiama Drausmės komisija. Drausmės komisijoje yra bent vienas narys, kuris gali būti pirmininku, pasirinktas iš Europos Sąjungos Tarybos darbuotojų.
2. Drausmės komisiją sudaro pirmininkas ir keturi tikrieji nariai, kuriuos gali pakeisti pakaitiniai nariai, iš kurių bent vienas narys turi priklausyti tai pačiai pareigų grupei kaip ir darbuotojas, kurio atžvilgiu pradėta drausminė procedūra.

144 straipsnis

1. DSSII ir 138 straipsnyje nurodytas Personalo komitetas tuo pačiu metu paskiria po du narius ir du pakaitinius narius.
2. Pirmininką ir pakaitinį pirmininką skiria DSSII.
3. Pirmininkas, nariai ir pakaitiniai nariai skiriami trejų metų laikotarpiui.

Tačiau Agentūra gali numatyti trumpesnę narių ir pakaitinių narių kadenciją, bet ji negali būti trumpesnė kaip vieni metai.

4. Atitinkamas darbuotojas turi teisę per penkias dienas nuo Drausmės komisijos sudarymo nesutikti su vieno jos nario kandidatūra. Agentūra taip pat turi teisę nesutikti su vieno Drausmės komisijos nario kandidatūra.

Per tą patį laikotarpį Drausmės komisijos nariai gali paprašyti būti atleisti nuo šios pareigos dėl teisėtų priežasčių ir pasitraukia, jeigu kyla interesų konfliktas.

145 straipsnis

Drausmės komisijai padeda DSSII paskirtas sekretorius.

146 straipsnis

1. Drausmės komisijos pirmininkas ir nariai savo pareigas vykdo visiškai nepriklausomai.
2. Drausmės komisijos svarstymai ir procedūros yra slapti.

C Skirsnis

Drausminės priemonės

147 straipsnis

1. DSSII gali skirti vieną iš šių nuobaudų:
 - a) rašytinį įspėjimą;
 - b) papeikimą;
 - c) perkėlimo į aukštesnę pakopą atidėjimą laikotarpiui nuo vieno iki 23 mėnesių;
 - d) perkėlimą į žemesnę pakopą;
 - e) laikiną perkėlimą į žemesnį lygį laikotarpiui nuo 15 dienų iki vienerių metų;
 - f) perkėlimą į žemesnį tos pačios pareigų grupės lygį;
 - g) priskyrimą žemesnei pareigų grupei, perkeliant į žemesnį lygį arba paliekant tame pačiame lygyje;
 - h) pašalinimą iš pareigų ir prireikus tam tikros sumos išskaičiavimą iš invalidumo pašalpos nustatytos trukmės laikotarpiu; dėl šios priemonės neturi nukentėti darbuotojo išlaikytiniai. Tačiau tokio sumažinimo atveju buvusio darbuotojo pajamos turi būti ne mažesnės už minimalų gyvenimo lygį, atitinkantį 1 lygio pirmos pakopos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį, pridėjus visas mokėtinas išmokas šeimai.
2. Jeigu darbuotojas gauna invalidumo pašalpą, DSSII gali nuspręsti atitinkamu laikotarpiu išskaičiuoti iš invalidumo pašalpos tam tikrą sumą; dėl šios priemonės neturi nukentėti darbuotojo išlaikytiniai. Tačiau darbuotojo pajamos negali būti mažesnės už minimalų gyvenimo lygį, atitinkantį 1 lygio pirmos pakopos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį, pridėjus visas mokėtinas išmokas šeimai.
3. Dėl vieno nusižengimo atveju negali būti taikoma daugiau kaip viena drausminė nuobauda.

148 straipsnis

Taikomų drausminių nuobaudų griežtumas turi būti proporcingas nusižengimo sunkumui. Nustatant nusižengimo sunkumą ir sprendžiant, kokią drausminę nuobaudą taikyti, visų pirma atsižvelgiama į:

- a) nusižengimo pobūdį ir jo padarymo aplinkybes,
- b) mastą, kuriuo nusižengimas pakenkia Agentūros vientisumui, reputacijai ar interesams,
- c) tai, kokią nusižengimo dalį sudarė tyčiniai veiksmai ar aplaidumas,
- d) darbuotojo nusižengimo motyvus,
- e) darbuotojo lygį ir darbo stažą,
- f) darbuotojo asmeninės atsakomybės laipsnį,
- g) darbuotojo užimamų pareigų ir atsakomybės lygį,
- h) tai, ar nusižengimą sudaro pakartotiniai veiksmai ar elgesys;
- i) darbuotojo elgesį jo karjeros metu.

D Skirsnis

Drausminė procedūra nedalyvaujant drausmės komisijai*149 straipsnis*

DSSII gali nuspręsti kaip nuobaudą skirti rašytinį išpėjimą ar papeikimą nepasitarusi su Drausmės komisija. Atitinkamas darbuotojas turi būti išklaustas prieš DSSII imantis tokių veiksmų.

E Skirsnis

Drausminė procedūra kreipiantis į drausmės komisiją*150 straipsnis*

1. DSSII pateikia Drausmės komisijai ataskaitą, aiškiai išdėstydama faktus, dėl kurių skundžiamasi, ir, atitinkamais atvejais, aplinkybes, kuriomis tie faktai atsirado, įskaitant visas sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes.
2. Ataskaita perduodama atitinkamam darbuotojui ir Drausmės komisijos pirmininkui, o jis supažindina su ja Drausmės komisijos narius.

151 straipsnis

1. Gavęs ataskaitą, atitinkamas darbuotojas turi teisę gauti visą savo asmens bylą ir pasidaryti visų su procedūra susijusių dokumentų, įskaitant ir išteisinančius įrodymus, kopijas.
2. Atitinkamam darbuotojui nuo ataskaitos, kurią pateikus pradeda drausminė procedūra, gavimo dienos skiriama ne mažiau kaip 15 dienų pasirengti gynybai.
3. Atitinkamam darbuotojui gali padėti jo pasirinktas asmuo.

152 straipsnis

1. Jeigu, dalyvaujant Drausmės komisijos pirmininkui, atitinkamas darbuotojas prisipažįsta įvykdęs nusižengimą ir be išlygų sutinka su 149 straipsnyje nurodyta ataskaita, DSSII, vadovaudamasi nusižengimo pobūdžio ir ketinamos už jį skirti nuobaudos proporcingumo principu, gali atsiimti bylą iš Drausmės komisijos. Jeigu byla iš Drausmės komisijos atsiimama, pirmininkas pateikia nuomonę dėl svarstytos nuobaudos.
2. Taikant šią tvarką DSSII gali, nukrypdama nuo 149 straipsnio, skirti vieną iš nuobaudų, numatytų 147 straipsnio 1 dalies a–d punktuose.
3. Atitinkamas darbuotojas, prieš jam pripažįstant savo nusižengimą, informuojamas apie galimas tokio prisipažinimo pasekmes.

153 straipsnis

Prieš pirmą Drausmės komisijos posėdį pirmininkas paveda vienam iš jos narių parengti bendrą ataskaitą apie nagrinėjamą atvejį ir atitinkamai informuoja kitus Drausmės komisijos narius.

154 straipsnis

1. Drausmės komisija išklauso atitinkamą darbuotoją; posėdžio metu jis gali pateikti pastabų raštu arba žodžiu, pats asmeniškai ar per atstovą. Jis gali pasikviesti liudytoją.
2. Agentūrai Drausmės komisijos posėdžiuose atstovauja DSSI tuo tikslu įgaliotas darbuotojas, turintis tokias pačias teises, kaip ir atitinkamas darbuotojas.

155 straipsnis

1. Jeigu, Drausmės komisijos nuomone, ji neturi pakankamai aiškios informacijos apie faktus, dėl kurių skundžiamasi, arba apie aplinkybes, kuriomis jie atsirado, ji nurodo atlikti tyrimą, kurio metu abi šalys gali pateikti savo argumentus ir atsakyti į kitos šalies argumentus.
2. Drausmės komisijos pirmininkas arba narys atlieka tyrimą Drausmės komisijos vardu. Tyrimo tikslais Drausmės komisija gali paprašyti bet kokių su nagrinėjamu klausimu susijusių dokumentų. Agentūra visus tokius prašymus patenkina per Drausmės komisijos nustatytą terminą, jei toks terminas nustatomas. Jeigu toks prašymas adresuojamas darbuotojui, registruojami visi atsisakymai jį patenkinti.

156 straipsnis

Išnagrinėjusi pateiktus dokumentus ir atsižvelgusi į visus žodinius ar rašytinius pareiškimus bei atlikto tyrimo rezultatus, Drausmės komisija balsų dauguma pateikia pagrįstą išvadą dėl to, ar faktai, dėl kurių skundžiamasi, yra nustatyti, ir dėl nuobaudos, kuri turėtų būti skirta dėl tokių faktų. Išvadą pasirašo visi Drausmės komisijos nariai. Kiekvienas narys prie išvados gali pridėti savo skirtingą nuomonę. Drausmės komisija per du mėnesius nuo DSSI ataskaitos gavimo pateikia šią išvadą DSSI ir atitinkamam darbuotojui, jeigu tas laikotarpis atitinka bylos sudėtingumo laipsnį. Jeigu tyrimas buvo atliktas Drausmės komisijos iniciatyva, minėtas laikotarpis yra keturi mėnesiai, jeigu jis atitinka bylos sudėtingumo laipsnį.

157 straipsnis

1. Drausmės komisijos pirmininkas nebalsuoja dėl jos nagrinėjamų klausimų, išskyrus tuos atvejus, kai klausimai yra procedūriniai arba kai balsai pasiskirsto po lygiai.
2. Pirmininkas užtikrina, kad Drausmės komisijos sprendimai būtų vykdomi, ir kiekvieną jos narį supažindina su visa informacija ir visais dokumentais, susijusiais su byla.

158 straipsnis

Sekretorius rengia Drausmės komisijos posėdžių protokolus. Liudytojais pasirašo protokolą, kuriame užfiksuoti jų parodymai.

159 straipsnis

1. Drausminės procedūros išlaidas, patirtas atitinkamo darbuotojo iniciatyva, ir ypač užmokestį asmeniui, kuris buvo pasirinktas padėti darbuotojui ar jį ginti, padengia darbuotojas, jei pasibaigus drausminei procedūrai paskiriama viena iš 147 straipsnyje numatytų nuobaudų.
2. Tačiau išimtiniais atvejais, jei atitinkamam darbuotojui ši prievolė būtų per sunki, DSSĮI gali nuspręsti kitaip.

160 straipsnis

1. Išklausiui darbuotoją, DSSĮI priima sprendimą, kaip numatyta 147 ir 148 straipsniuose, per du mėnesius nuo Drausmės komisijos išvados gavimo dienos. Turi būti pateiktos tokio sprendimo priežastys.
2. Jei DSSĮI nusprendžia nutraukti bylą nepaskirdama jokios drausminės nuobaudos, apie tai ji nedelsdama raštu informuoja atitinkamą darbuotoją. Atitinkamas darbuotojas gali paprašyti, kad tas sprendimas būtų įtrauktas į jo asmens bylą.

F Skirsnis

Laikinas nušalinimas*161 straipsnis*

1. Jei DSSĮI kaltina darbuotoją sunkiu nusižengimu dėl tarnybinių pareigų nevykdymo arba dėl įstatymo pažeidimo, ji gali nedelsdama laikinai nušalinti tokiu nusižengimu kaltinamą asmenį apibrėžtam arba neribotam laikotarpiui.
2. DSSĮI, išskyrus atvejus, kai susiklosto išskirtinės aplinkybės, tokį sprendimą priima išklausiui atitinkamą darbuotoją.

162 straipsnis

1. Sprendime, kuriuo darbuotojas laikinai nušalinamas, nurodoma, ar laikino nušalinimo laikotarpiu jam toliau bus mokamas visas jo atlyginimas, arba kokia to atlyginimo dalis turi būti neišmokama. Darbuotojui mokama suma jokiu būdu negali būti mažesnė už minimalų gyvenimo lygį, atitinkantį 1 lygio pirmos pakopos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį, pridėjus visas mokėtinas išmokas šeimai.
2. Laikinei nušalinto darbuotojo padėtis privalo būti galutinai nustatyta per šešis mėnesius nuo tos dienos, kurią įsigalioja laikinas nušalinimas. Jei per šešis mėnesius toks sprendimas nepriimamas, atitinkamas darbuotojas, atsižvelgiant į 3 dalį, turi teisę vėl gauti visą atlyginimą.
3. Dalis atlyginimo gali būti neišmokama ir praėjus 2 dalyje nurodytam šešių mėnesių terminui, jei atitinkamam darbuotojui už tas pačias veikas yra iškelta baudžiamoji byla, dėl kurios jis yra sulaikytas. Tokiais atvejais darbuotojui visas atlyginimas nemokamas tol, kol kompetentingas teismas priima sprendimą paleisti jį į laisvę.
4. Pagal šio straipsnio 1 dalį neišmokėtos sumos darbuotojui išmokamos, jeigu galutiniu sprendimu skirta drausminė nuobauda yra ne griežtesnė negu rašytinis įspėjimas, papeikimas arba perkėlimo į aukštesnę pakopą atidėjimas, arba jeigu neskirta jokia drausminė nuobauda; pastaruoju atveju išmokamos ir sudėtinės palūkanos, taikant 88 straipsnyje apibrėžtą normą.

G Skirsnis

Paralelinis traukimas baudžiamojon atsakomybėn*163 straipsnis*

Jeigu darbuotojas už tas pačias veikas yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, galutinis sprendimas priimamas tik po to, kai savo galutinį sprendimą paskelbia bylą nagrinėjantis teismas.

H Skirsnis

Baigiamosios nuostatos*164 straipsnis*

Darbuotojas, kuriam paskirta drausminė nuobauda nėra pašalinimas iš pareigų, po trejų metų, jeigu tai buvo rašytinis išpėjimas ar papeikimas, arba po šešerių metų, jeigu tai buvo kitokia nuobauda, gali pateikti prašymą pašalinti iš jo asmens bylos visus įrašus apie tokią priemonę. DSSII sprendžia, ar patenkinti šį prašymą.

165 straipsnis

Paaikėjus naujiems, atitinkamais įrodymais pagrįstiems faktams, DSSII gali savo iniciatyva arba atitinkamo darbuotojo prašymu atnaujinti drausminę procedūrą.

166 straipsnis

Jeigu pagal 160 straipsnio 2 dalį jokie faktai darbuotojo atžvilgiu nepasitvirtino, darbuotojas turi teisę reikalauti, kad patirta žala būtų atlyginta tinkamai viešai paskelbiant DSSII sprendimą.

167 straipsnis

Valdančioji taryba patvirtina šių procedūrų įgyvendinimo tvarką.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

APELIACINIAI SKUNDAI*168 straipsnis*

1. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali pateikti DSSII prašymą priimti su juo susijusį sprendimą. DSSII praneša atitinkamam asmeniui apie savo motyvuotą sprendimą per keturis mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos. Jei to laikotarpio pabaigoje atsakymas į prašymą negautas, laikoma, kad priimtas sprendimas prašymą atmesti; tas sprendimas gali būti skundžiamas pagal 2 dalį.

2. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali pateikti DSSI skundą dėl jo nenaudai priimto akto minėtai institucijai priėmus sprendimą arba nepatvirtinus šiuose Tarnybos nuostatuose nustatytos priemonės. Skundas turi būti pateiktas per tris mėnesius. Tas laikotarpis pradamas skaičiuoti:

- nuo akto paskelbimo dienos, jei tai bendro pobūdžio priemonė;
- nuo pranešimo apie sprendimą atitinkamam asmeniui dienos, bet jokių būdu ne vėliau kaip nuo tos dienos, kurią jis tokį pranešimą gavo, jei priemonė yra skirta konkrečiam asmeniui; tačiau jei konkrečiam asmeniui skirtas aktas taip pat apima skundą dėl kito asmens, laikotarpis to kito asmens atžvilgiu pradamas skaičiuoti nuo dienos, kurią jis gavo apie tai pranešimą, bet jokių būdu ne vėliau kaip nuo paskelbimo dienos;
- nuo laikotarpio, per kurį turi būti duotas atsakymas, pabaigos dienos, jeigu skundas pateikiamas dėl implicitinio sprendimo dėl prašymo atmetimo, kaip numatyta 1 dalyje.

DSSI praneša atitinkamam asmeniui apie savo motyvuotą sprendimą per keturis mėnesius nuo skundo pateikimo dienos. Jei to laikotarpio pabaigoje atsakymas į skundą negautas, laikoma, kad priimtas sprendimas skundą atmesti; dėl to sprendimo gali būti pateiktas apeliacinis skundas pagal 170 straipsnį.

169 straipsnis

1. Bet kuris Sąjungos ir asmens, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, ginčas dėl tokio asmens nenaudai priimto akto, kaip apibrėžta 168 straipsnio 2 dalyje, teisėtumo priklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Finansinio pobūdžio ginčiuose Teisingumo Teismo jurisdikcija yra neribota.

2. Apeliacinį skundą Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priima tik tuo atveju, jei:

- DSSI anksčiau buvo paduotas skundas pagal 168 straipsnio 2 dalį per jame nustatytą laikotarpį ir
- skundas buvo atmetas priimant eksplicitinį arba implicitinį sprendimą.

3. Apeliaciniai skundai pagal 2 dalį pateikiami per tris mėnesius. Tas laikotarpis pradamas skaičiuoti:

- nuo pranešimo apie sprendimą dėl skundo dienos;
- nuo atsakymui pateikti nustatyto laikotarpio pabaigos dienos, jeigu skundžiamas implicitinis sprendimas atmesti pagal 168 straipsnio 2 dalį paduotą skundą; vis dėlto, jei skundas atmetamas priimant eksplicitinį sprendimą po to, kai jis buvo atmetas implicitiniu sprendimu, bet dar nepasibaigus apeliaciniam skundui pateikti skirtam laikotarpiui, apeliaciniam skundui pateikti skirtas laikotarpis pradamas skaičiuoti iš naujo.

4. Nukrypstant nuo 2 dalies, atitinkamas asmuo, padavęs skundą DSSI pagal 168 straipsnio 2 dalį, gali nedelsdamas pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, jei kartu su tokiu apeliaciniu skundu pateikiamas prašymas sustabdyti ginčijamo akto vykdymą arba patvirtinti laikinąsias priemones. Tokiu atveju pagrindinis procesas Teisingumo Teisme sustabdomas, kol skundas bus atmetas priimant eksplicitinį arba implicitinį sprendimą.

5. Apeliaciniai skundai pagal šį straipsnį tiriami ir nagrinėjami taip, kaip numatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamente.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIEJI PATARĖJAI

170 straipsnis

1. Specialiųjų patarėjų atlyginimas nustatomas tiesioginiu atitinkamo patarėjo ir DSSĮ susitarimu. Specialiojo patarėjo sutartis galioja ne ilgiau kaip dvejus metus, didžiausią to laikotarpio dienų skaičių. Ji gali būti pratęsiama.

2. Jeigu Agentūra ketina įdarbinti konkretų specialųjį patarėją arba pratęsti jo sutartį, ji pateikia Valdančiajai tarybai pasiūlymą, kuriame nurodo numatomo atlyginimo dydį, įgaliojimus, pasiūlymo motyvus ir visus kitus atitinkamus elementus.

Agentūra gali sudaryti sutartį, išskyrus tuo atveju, jei Valdančioji taryba nusprendžia kitaip, per vieną mėnesį nuo tada, kai gauna pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

3. DSSĮ priima konkrečias taisykles šio straipsnio nuostatomis įgyvendinti.

171 straipsnis

Mutatis mutandis taikoma 1 straipsnio 2 dalis, 6, 11, 12, 13 ir 14 straipsniai, 18 straipsnio pirma pastraipa, 19 ir 20 straipsniai, 21 straipsnio 1 dalis, 22, 27 ir 28 straipsniai, 32 straipsnio antra pastraipa ir 36 straipsnis dėl Agentūros darbuotojų teisių ir pareigų bei 168 ir 169 straipsniai dėl apeliacinių skundų.

172 straipsnis

1. Šių Tarnybos nuostatų sąlygas, susijusias su teisėmis ir pareigomis (11–35 straipsniai ir 104 straipsnis), įdarbinimo sąlygomis (37 straipsnis, išskyrus 2 dalies a punktą, 38–41 straipsniai, 105 straipsnis, išskyrus 3 dalies a punktą, ir 106–110 straipsniai), darbo sąlygomis (42–58 straipsniai ir 111 straipsnis), darbo santykių nutraukimu (96–100 straipsniai ir 137 straipsnis) ir drausmine procedūra (139–167 straipsniai) tiek, kiek reikia, gali iš dalies pakeisti Agentūros Valdančioji taryba, laikydamosi Sprendimo (BUSP) 2015/1835 9 straipsnio 1 dalies i punkto ir 11 straipsnio 3 dalies a punkto. Visi tokie pasiūlyti pakeitimai perduodami Tarybai. Jeigu Taryba per du mėnesius kvalifikuota balsų dauguma nenusprendžia tų pakeitimų keisti, jie laikomi patvirtintais.

2. Kitų šių Tarnybos nuostatų sąlygų, visų pirma susijusių su atlyginimu, išmokomis ir socialinio draudimo išmokomis, pakeitimus Valdančiosios tarybos pasiūlymu tvirtina Taryba, sprendama vieningai.

173 straipsnis

Per trejų metų laikotarpį po to, kai įsigalioja šie Tarnybos nuostatai, Europos Sąjungos Taryba įvertina ir prireikus iš dalies pakeičia šiuos Tarnybos nuostatus arba priima sprendimą dėl jų galiojimo pabaigos.

174 straipsnis

Sprendimas 2004/676/EB panaikinamas.

175 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 4 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. LAJČÁK

I PRIEDAS

DARBAS NE VISĄ DARBO LAIKĄ*1 straipsnis*

Prašymą gauti leidimą dirbti ne visą darbo laiką darbuotojas pateikia per savo tiesioginį vadovą iki prašyme nurodytos dienos likus ne mažiau kaip dviem mėnesiams, išskyrus, kai atvejai yra skubūs ir tinkamai pagrįsti.

Leidimas gali būti suteikiamas ne mažiau kaip vienam mėnesiui ir ne daugiau kaip trejiems metams, nedarant poveikio 17 straipsnyje ir 45 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytiems atvejams.

Leidimas gali būti pratęstas tomis pačiomis sąlygomis. Prašymą pratęsti leidimą atitinkamas darbuotojas pateikia ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki laikotarpio, kuriam suteiktas leidimas, pabaigos. Darbas ne visą darbo laiką negali trukti trumpiau nei pusę įprasto darbo laiko.

Išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, darbo ne visą darbo laiką laikotarpis prasideda pirmą mėnesio dieną.

2 straipsnis

Atitinkamo darbuotojo prašymu DSSĮ gali panaikinti leidimą nepasibaigus laikotarpiui, kuriam jis buvo išduotas. Panaikinimo diena negali būti daugiau kaip po dviejų mėnesių arba, jeigu leidimas dirbti ne visą darbo laiką buvo suteiktas daugiau kaip vieniems metams, – keturių mėnesių po darbuotojo pasiūlytos dienos.

Išimtiniais atvejais ir kai tai būtina dėl tarnybos interesų, DSSĮ gali panaikinti leidimą nesibaigus laikotarpiui, kuriam jis buvo išduotas, darbuotoją apie tai įspėdama prieš du mėnesius.

3 straipsnis

Tuo laikotarpiu, kuriuo darbuotojui leista dirbti ne visą darbo laiką, jis turi teisę gauti procentinę savo atlyginimo dalį, atitinkančią dirbtą įprastinio darbo laiko procentinę dalį. Tačiau ši procentinė dalis netaikoma išmokai vaikui išlaikyti, bazinei namų ūkio išmokos sumai ar mokymosi išmokai.

Sveikatos draudimo sistemos įmokos apskaičiuojamos remiantis baziniu darbo užmokesčiu, mokamu visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui. Pensijų sistemos įmokos apskaičiuojamos remiantis baziniu darbo užmokesčiu, mokamu ne visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui. Darbuotojas taip pat gali paprašyti, kad pensijos sistemos įmokos būtų apskaičiuojamos remiantis baziniu darbo užmokesčiu, mokamu visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui, kaip numatyta 90 straipsnyje. Taikant V priedo 1 straipsnį, įgytos teisės apskaičiuojamos proporcingai sumokėtų įmokų procentinei daliai.

Darbo ne visą darbo laiką laikotarpiu darbuotojas negali dirbti viršvalandžių ar užsiimti mokama veikla, išskyrus 17 straipsnyje nurodytą veiklą.

4 straipsnis

DSSĮ gali nustatyti išsamias šių nuostatų taikymo taisykles.

*II PRIEDAS***ATOSTOGOS***1 SKIRSNIS***Kasmetinės atostogos***1 straipsnis*

Tais metais, kuriais darbuotojas pradeda tarnybą arba išeina iš tarnybos, jis turi teisę gauti dviejų darbo dienų trukmės atostogas už kiekvieną visą dirbtą mėnesį, dviejų darbo dienų trukmės atostogas už kiekvieną ne visą dirbtą mėnesį, per kurį dirbo daugiau kaip 15 dienų, ir vienos darbo dienos trukmės atostogas už kiekvieną ne visą dirbtą mėnesį, per kurį dirbo 15 ar mažiau dienų.

2 straipsnis

Atsižvelgiant į darbuotojo pageidavimą ir tarnybos poreikius, kasmetinės atostogos gali būti suteikiamos visos iš karto arba dalimis. Tačiau bent viena atostogų dalis turi trukti dvi savaites iš eilės. Pradedančiam tarnybą darbuotojui kasmetinės atostogos suteikiamos tik po trijų mėnesių tarnybos; išimtiniais atvejais, dėl tinkamai pagrįstų priežasčių, atostogos gali būti suteikiamos anksčiau.

3 straipsnis

Jei kasmetinių atostogų metu darbuotojas suserga liga, dėl kurios jis, jei nebūtų išėjęs atostogų, negalėtų vykdyti savo pareigų, pateikęs medicinos pažymą jo kasmetinės atostogos pratęsiamos tokiam laikotarpiui, kokį truko jo nedarbingumas.

4 straipsnis

Jeigu darbuotojas iki einamųjų kalendorinių metų pabaigos dėl su tarnybos poreikiais nesusijusių priežasčių nepanaudojo visų kasmetinių atostogų, į kitus metus galima perkelti ne daugiau kaip 12 dienų atostogų.

Jei darbuotojas išeidamas iš tarnybos nėrapanaudojęs visų kasmetinių atostogų, jam išmokama kompensacija, lygi vienai trisdešimtajai jo mėnesinio atlyginimo tuo metu, kai jis išeina iš tarnybos, už kiekvieną jam priklausančią atostogų dieną.

Antroje pastraipoje numatyta tvarka apskaičiuota suma yra atskaitoma iš darbuotojui, kuris išeidamas iš tarnybos yra panaudojęs daugiau kasmetinių atostogų, nei jam priklausė iki tos dienos, priklausančios sumos.

5 straipsnis

Jei kasmetinių atostogų išėjęs darbuotojas dėl tarnybinių priežasčių pakviečiamas grįžti į darbą arba jei jo atostogos atšaukiamos, pateikus tinkamus įrodymus jam kompensuojamos patirtos išlaidos ir iš naujo suteikiamas kelionės laikas.

2 SKIRSNIS

Specialios atostogos

6 straipsnis

Be kasmetinių atostogų, darbuotojo prašymu jam gali būti suteiktos specialios atostogos. Specialios atostogos suteikiamos visų pirma šiais atvejais:

- darbuotojo santuokos atveju: keturios dienos;
- darbuotojo gyvenamosios vietos pakeitimo atveju: iki dviejų dienų;
- sunkios sutuoktinio ligos atveju: iki trijų dienų;
- sutuoktinio mirties atveju: keturios dienos;
- tiesiosios aukštutinės giminytės linijos giminaičio sunkios ligos atveju: iki dviejų dienų;
- tiesiosios aukštutinės giminytės linijos giminaičio mirties atveju: dvi dienos;
- vaiko santuokos atveju: dvi dienos;
- vaiko gimimo atveju: 10 dienų, atostogų turi būti išeita per keturiolika savaičių po gimimo;
- gimus neigiamam arba sunkia liga sergančiam vaikui: 20 dienų, atostogų turi būti išeita per keturiolika savaičių po gimimo;
- žmonos mirties per motinystės atostogas atveju: dienų skaičius, atitinkantis likusią motinystės atostogų dalį; jei mirusi žmona nėra darbuotoja, likusi motinystės atostogų dalis nustatoma *mutatis mutandis* taikant 52 straipsnio nuostatas;
- sunkios vaiko ligos atveju: iki dviejų dienų;
- labai sunkios vaiko ligos atveju, kai tai patvirtino gydytojas, ar paguldžius į ligoninę 12 metų ar jaunesnį vaiką: iki penkių dienų;
- vaiko mirties atveju: keturios dienos;
- vaiko įvaikinimo atveju: 20 savaičių, prailginant iki 24 savaičių, jei įvaikinamas neigalus vaikas.

Kiekvienas įvaikintas vaikas suteikia teisę tik į vieną specialių atostogų laikotarpį, kurį įvaikinę tėvai, jeigu jie abu yra darbuotojai, gali dalytis tarpusavyje. Jos suteikiamos tik tada, jeigu darbuotojo sutuoktinis bent pusę laiko užsiima mokama veikla. Jei sutuoktinis dirba ne Sąjungos institucijose ir turi teisę į panašias atostogas, iš darbuotojui suteikiamų atostogų atimamas atitinkantis dienų skaičius.

Kai būtina, DSSĮ gali suteikti papildomas specialias atostogas, jeigu toje šalyje, kurioje atliekama įvaikinimo procedūra, ir kuri nėra įvaikinančio darbuotojo darbo šalis, pagal galiojančius nacionalinės teisės aktus vienas ar abu įvaikinantys tėvai turi joje praleisti tam tikrą laiką.

Suteikiamos specialios 10 dienų atostogos, jei darbuotojas nepanaudoja visų 20 ar 24 savaičių trukmės specialių atostogų, skiriamų dėl šios įtraukos pirmame sakinyje nurodytos priežasties; tokios papildomos specialios atostogos suteikiamos tik kartą už kiekvieną įvaikintą vaiką.

Be to, Agentūra, neviršydamą pagal 30 straipsnį sudarytoje tolesnio kvalifikacijos kėlimo ir mokymo programoje nustatytų ribų, gali suteikti specialias atostogas tolesniam kvalifikacijos kėlimui ir mokymuisi.

Be to, specialios atostogos gali būti suteiktos darbuotojui išimties tvarka dėl išskirtinio darbo, viršijančio įprastines darbuotojo prievoles. Tokios specialios atostogos suteikiamos ne vėliau kaip praėjus trimis mėnesiams po to, kai DSSĮ priima sprendimą dėl išskirtinio pareigūno darbo pobūdžio.

Šiame straipsnyje nesusituokęs darbuotojo partneris laikomas sutuoktiniu, jeigu tenkinamos pirmosios trys IV priedo 1 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos sąlygos.

Jeigu, remiantis šiuo skirsniu, suteikiamos specialios atostogos, kelionės laikas nustatomas specialiu sprendimu, atsižvelgiant į konkrečius poreikius.

3 SKIRSNIS

Kelionės laikas

7 straipsnis

Darbuotojai, turintys teisę į ekspatriacijos išmoką arba išmoką už darbą užsienyje, turi teisę į dvi su puse dienos papildomų atostogų per metus, kurios skiriamos kelionei į gimtąją šalį.

III PRIEDAS

KOMPENSUOJAMOSIOS ATOSTOGOS IR ATLYGINIMAS UŽ VIRŠVALANDŽIUS

1 straipsnis

Neviršijant 48 straipsnyje nustatytų ribų, viršvalandžius dirbęs AST 1–AST 4 lygių darbuotojas turi teisę į kompensuojamąsias atostogas arba atlyginimą tokia tvarka:

- a) už kiekvieną viršvalandžių valandą jis turi teisę gauti pusantros valandos kompensuojamųjų atostogų; jeigu darbuotojas viršvalandžius dirbo nuo 22.00 iki 7.00 val. arba sekmadienį ar valstybės šventės dieną, jis turi teisę gauti dviejų valandų kompensuojamąsias atostogas; suteikiant kompensuojamąsias atostogas, atsižvelgiama į tarnybos reikalavimus ir atitinkamo darbuotojo pageidavimą;
- b) jeigu dėl tarnybos poreikių išeiti kompensuojamųjų atostogų negalima kitą mėnesį po to mėnesio, kurį buvo dirbti viršvalandžiai, DSSĮ leidžia sumokėti už neatlygintas viršvalandžių valandas taikant 0,56 % mėnesinio bazinio darbo užmokesčio už kiekvieną a punkte nurodytą viršvalandžių valandą;
- c) kad būtų suteiktos kompensuojamosios atostogos arba mokamas atlyginimas už vieną valandą viršvalandžių, papildomai turi būti išdirbta ilgiau kaip 30 minučių.

2 straipsnis

Jei darbuotojas vyksta į komandiruotę, laikas, per kurį pasiekama komandiruotės vieta, šiame priede nelaikomas viršvalandžiais. Už komandiruotės vietoje išdirbtas valandas, viršijančius įprastą darbo valandų skaičių, DSSĮ sprendimu gali būti skirtos kompensuojamosios atostogos arba išmokėtas atlyginimas.

3 straipsnis

Nepaisant 1 ir 2 straipsnių, atlyginimas už tam tikroms AST 1–AST 4 lygių grupėms priklausančių darbuotojų dirbtus viršvalandžius specialiomis sąlygomis gali būti mokamas kaip nustatyto dydžio išmoka, kurios dydį ir skyrimo sąlygas nustato DSSĮ, pasikonsultavusi su Personalo komitetu.

IV PRIEDAS

ATLYGINIMAS IR IŠLAIDŲ KOMPENSAVIMAS

1 SKIRSNIS

Išmokos šeimai

1 straipsnis

1. Namų ūkio išmoką sudaro 171,88 EUR bazinė suma ir 2 % pareigūno bazinio darbo užmokesčio.
2. Namų ūkio išmoka skiriama:
 - a) susituokusiam darbuotojui;
 - b) darbuotojui, kuris yra našlys, išsituokęs, oficialiai gyvenantis skyrium arba nesusituokęs ir turi vieną ar daugiau išlaikomų vaikų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse;
 - c) darbuotojui, kuris yra registruotas kaip pastovus nesantuokinis partneris, su sąlyga, kad:
 - i) pora pateikia valstybės narės ar valstybės narės bet kurios kompetentingos institucijos pripažįstamą teisinį dokumentą, kuriuo patvirtinamas jų kaip nesantuokinių partnerių statusas,
 - ii) nė vienas iš partnerių neturi santuokinių ryšių ar kitos nesantuokinės partnerystės ryšių,
 - iii) partneriai nėra susieti vienu iš šių ryšių: tėvų, vaikų, senelių, vaikaičių, brolių, seserų, tetų, dėdžių, sūnėnų, dukterėčių, žentų, marčių,
 - iv) pora valstybėje narėje neturi teisinių galimybių susituokti; šiame punkte pora laikoma turinčia teises galimybes susituokti tik tada, jeigu abu jos nariai atitinka valstybės narės teisės aktais nustatytas sąlygas, leidžiančias tokios poros santuoką;
 - d) specialiu motyvuotu DSSII sprendimu, priimtu remiantis patvirtinamaisiais dokumentais – darbuotojui, kuris neatitinka a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų, tačiau faktiškai atlieka šeimos galvos pareigas.
3. Jei darbuotojo sutuoktinis dirba mokamą darbą ir jo metinės pajamos neatskaičiavus mokesčių yra didesnės už metinį 3 lygio antros pakopos darbuotojo bazinį darbo užmokestį, apskaičiuotą pritaikius šaliai, kurioje dirba sutuoktinis, skirtą korekcinį koeficientą, šis darbuotojas, turintis teisę į namų ūkio išmoką, jos negauna, išskyrus tuos atvejus, kai DSSII priima specialų sprendimą. Tačiau darbuotojas turi teisę gauti šią išmoką, jei sutuoktinių pora turi vieną ar kelis išlaikomus vaikus.
4. Tais atvejais, kai pagal 1, 2 ir 3 dalis Agentūroje dirbantys sutuoktiniai abu turi teisę gauti namų ūkio išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.
5. Jei darbuotojas turi teisę į namų ūkio išmoką tik pagal 2 dalies b punktą, o visų jo išlaikomų vaikų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse, globa pagal įstatymą, teismo sprendimu arba kompetentingos institucijos administraciniu potvarkiu perduota kitam asmeniui, o ne šiam darbuotojui, namų ūkio išmoka darbuotojo vardu ir jo sąskaita mokama tam kitam asmeniui. Ta sąlyga laikoma įvykdyta išlaikomiems vaikams tapus pilnamečiais, jei tie vaikai nuolat gyvena su tuo kitu asmeniu, kuris yra vienas iš tėvų.

Tačiau jei darbuotojo vaikus globoja keli asmenys, namų ūkio išmoka padalijama jiems pagal jų globojamų vaikų skaičių.

Jei pagal pirmiau išdėstytas nuostatas asmuo, turintis teisę gauti darbuotojo vardu mokamą namų ūkio išmoką, taip pat turi teisę gauti šią išmoką, kadangi pats yra darbuotojas, jam mokama tik didesnioji iš šių dviejų išmokų.

2 straipsnis

1. Vadovaujantis 2 ir 3 dalimis, vieną ar kelis išlaikomus vaikus turinčiam darbuotojui kas mėnesį mokama 375,59 EUR išmoka už kiekvieną išlaikomą vaiką.

2. „Išlaikomas vaikas“ – darbuotojo faktiškai išlaikomas jo arba jo sutuoktinio santuokinis arba nesantuokinis vaikas arba įvaikis.

Tas pat taikoma vaikui, dėl kurio įvaikinimo yra paduotas prašymas ir pradėta įvaikinimo procedūra.

Vaikas, kurį darbuotojas yra įpareigotas išlaikyti teismo sprendimu, grindžiamu valstybės narės teisės aktais, reglamentuojančiais nepilnamečių apsaugą, laikomas išlaikomu vaiku.

1 dalyje nurodyta suma peržiūrima kiekvieną kartą pagal 60 straipsnį peržiūrint atlyginimą.

3. Išmoka skiriama:

a) automatiškai – už jaunesnius kaip 18 metų vaikus;

b) darbuotojo kartu su patvirtinamaisiais dokumentais pateiktu prašymu – už vaikus nuo 18 iki 26 metų amžiaus, kurie studijuoja arba mokosi profesijos.

4. Asmuo, kurį darbuotojas yra teisiškai įpareigotas išlaikyti ir kuriam išlaikyti reikalingos didelės išlaidos, išimtiniais atvejais specialiu motyvuotu DSSII sprendimu, priimtu remiantis patvirtinamaisiais dokumentais, gali būti laikomas išlaikomu vaiku.

5. Už vaiką, kuris dėl sunkios ligos ar negalios negali užsidirbti pragyvenimui, išmoka mokama per visą tos ligos ar negalios laikotarpį, neatsižvelgiant į vaiko amžių.

6. Už vieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, mokama ne daugiau kaip viena išmoka vaikui išlaikyti.

7. Jei išlaikomo vaiko, kaip apibrėžta 2 ir 3 dalyse, globa pagal įstatymą, teismo sprendimu arba kompetentingos institucijos administraciniu potvarkiu yra patikėta kitam asmeniui, išmoka vaikui išlaikyti darbuotojo vardu ir jo sąskaita mokama tam asmeniui.

3 straipsnis

1. Atsižvelgiant į bendrąsias gyvenimo nuostatose nustatytas sąlygas, darbuotojas gauna faktiškai jo patirtų mokymosi išlaidų dydžio mokymosi išmoką, kuri negali būti didesnė kaip 254,83 EUR per mėnesį už kiekvieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje, kuris yra ne jaunesnis kaip penkerių metų ir reguliariai visu krūviu lanko pradinę ar vidurinę mokyklą, nustačiusią mokesčių už mokslą, arba aukštojo mokslo įstaigą. Sąlyga lankyti mokyklą, nustačiusią mokesčių už mokslą, netaikoma atlyginant vykimo į mokyklą ir atgal išlaidas.

Teisė gauti šią išmoką įgyjama pirmą mėnesio, kurį vaikas pradeda lankyti pradinę švietimo įstaigą, dieną ir baigiasi mėnesio, kurį vaikas baigia mokslus, arba mėnesio, kurį vaikui sukanka 26 metai (priklausomai nuo to, kuri iš tų datų ankstesnė), pabaigoje.

Mokama išmoka yra ne daugiau kaip du kartus didesnė už pirmoje pastraipoje nurodytą sumą:

— darbuotojui, kurio darbo vieta yra bent 50 km

nuo Europos mokyklos arba

švietimo įstaigos, kurioje dėstoma jo kalba ir kurią vaikas lanko dėl būtinų ir tinkamais įrodymais pagrįstų pedagoginių priežasčių;

— darbuotojui, kurio darbo vieta yra bent 50 km nuo aukštojo mokslo įstaigos šalyje, kurios pilietis jis yra, arba aukštojo mokslo įstaigos, kurioje dėstoma jo kalba, jei vaikas faktiškai lanko bent 50 km nuo darbo vietos nutolusią aukštojo mokslo įstaigą, o darbuotojas turi teisę gauti ekspatriacijos išmoką; ši sąlyga netaikoma, jei šalyje, kurios pilietis yra darbuotojas, tokios įstaigos nėra arba kai vaikas lanko aukštojo mokslo įstaigą šalyje, kuri nėra darbuotojo darbo vietos šalis;

— tokiomis pačiomis sąlygomis kaip pirmoje ir antroje įtraukose teisę į išmoką turintiems asmenims, kurie faktiškai nedirba, atsižvelgiant ne į darbo vietą, o į gyvenamąją vietą.

Reikalavimas lankyti mokyklą, nustačiusią mokesť už mokslą, netaikomas mokėjimams pagal trečią pastraipą.

Jei vaiko, už kurį mokama mokymosi išmoka, globa pagal įstatymą, teismo sprendimu arba kompetentingos institucijos administraciniu potvarkiu patikėta kitam asmeniui, mokymosi išmoka to darbuotojo vardu ir jo sąskaita mokama tam asmeniui. Tokiu atveju trečioje pastraipoje nurodytas ne mažesnis kaip 50 km atstumas matuojamas nuo vaiką globojančio asmens gyvenamosios vietos.

2. Už kiekvieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje, kuriam nėra sukakę penkeri metai ar kuris dar reguliariai visu krūviu nelanko pradinės ar vidurinės mokyklos, nustatoma 91,75 EUR dydžio mėnesinė išmoka.

Ta suma peržiūrima kiekvieną kartą pagal 60 straipsnį peržiūrint atlyginimą.

2 SKIRSNIS

Ekspatriacijos išmoka

4 straipsnis

1. Ekspatriacijos išmoka, kurią sudaro 16 % bendros bazinio darbo užmokesčio, namų ūkio išmokos ir išmokos vaikui išlaikyti, mokamų darbuotojui, sumos yra mokama:

a) darbuotojams:

— kurie nėra ir niekada nebuvo valstybės, kurios teritorijoje yra jų darbo vieta, piliečiai ir

— kurie penkerių metų laikotarpį, pasibaigusį likus šešiams mėnesiams iki tarnybos pradžios, nuolat negyveno ar neužsiėmė savo pagrindine profesine veikla tos valstybės europinėje teritorijoje. Taikant šią nuostatą neatsižvelgiama į aplinkybes, kylančias dėl darbo kitoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje;

b) darbuotojams, kurie yra ar buvo valstybės, kurios teritorijoje yra jų darbo vieta, piliečiai, tačiau kurie 10 metų iki tos dienos, kurią jie pradėjo tarnybą, nuolat gyveno tos valstybės neeuropinėje teritorijoje dėl su pareigų vykdymu valstybės tarnyboje arba tarptautinėje organizacijoje nesusijusių priežasčių.

Ekspatriacijos išmoka yra ne mažesnė kaip 509,43 EUR per mėnesį.

2. Darbuotojas, kuris nėra ir niekada nebuvo valstybės, kurios teritorijoje jis dirba, pilietis, tačiau neatitinka 1 dalyje nustatytų sąlygų, turi teisę į ketvirtadalio ekspatriacijos išmokos dydžio išmoką už darbą užsienyje.

3. Taikant 1 ir 2 dalis, darbuotojas, kuris dėl santuokos automatiškai įgijo valstybės, kurios teritorijoje yra jo darbo vieta, pilietybę be galimybės jos atsisakyti, prilyginamas darbuotojui, kuriam taikoma 1 dalies a punkto pirma įtrauka.

3 SKIRSNIS

Išlaidų kompensavimas

A. ĮSIKŪRIMO IŠMOKA

5 straipsnis

1. Įsikūrimo išmoka, lygi dviejų mėnesių baziniam darbo užmokesčiui tuo atveju, kai darbuotojas turi teisę gauti namų ūkio išmoką, arba vieno mėnesio baziniam darbo užmokesčiui kitais atvejais, mokama nuolatinės pareigas einančiam darbuotojui, kuris pateikia įrodymų, kad siekdamas laikytis 23 straipsnio reikalavimų jis turėjo pakeisti savo gyvenamąją vietą.

Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie yra darbuotojai, abu turi teisę gauti įsikūrimo išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

Įsikūrimo išmoka indeksuojama taikant korekcinį koeficientą, nustatytą tai vietai, kurioje dirba darbuotojas.

2. Tokio paties dydžio įsikūrimo išmoka mokama darbuotojui, kuris perkeliamas į naują darbo vietą ir todėl turi keisti gyvenamąją vietą, kad galėtų laikytis 23 straipsnio.

3. Įsikūrimo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į darbuotojo šeiminių padėčių ir darbo užmokestį, nustatytą arba jo priėmimo į darbą faktinę dieną, arba jo perkėlimo į naują darbo vietą dieną.

Įsikūrimo išmoka mokama pateikus dokumentus, kuriais patvirtinamas faktas, kad darbuotojas – kartu su šeima, jei jis turi teisę į namų ūkio išmoką, – įsikūrė toje vietoje, kurioje dirba.

4. Darbuotojas, kuris turi teisę gauti namų ūkio išmoką, ir su savo šeima neįsikuria toje vietoje, kurioje jis dirba, gauna tik pusę išmokos, į kurią jis kitu atveju turėtų teisę; kita pusė išmokos išmokama, kai jo šeima įsikuria toje vietoje, kurioje jis dirba, su sąlyga, kad tai įvyksta per 9 straipsnio 3 dalyje nustatytus laikotarpius. Jei darbuotojas perkeliamas į tą vietą, kurioje jo šeima gyveno prieš jai įsikuriant toje vietoje, kurioje jis dirba, jam nesuteikiama teisė gauti įsikūrimo išmokos avansą.

5. Nuolatinės pareigas einantis darbuotojas, gavęs įsikūrimo išmoką ir per dvejus metus nuo tarnybos pradžios savo noru išėjęs iš tarnybos Agentūroje, išeidamas iš tarnybos grąžina dalį išmokos, kuri yra proporcinga nepaėjusiai to dvejų metų laikotarpio daliai.

6. Darbuotojas, gaunantis įsikūrimo išmoką, deklaruoja visas iš kitų šaltinių gaunamas panašaus pobūdžio išmokas; tokios išmokos išskaičiuojamos iš šiame straipsnyje nurodytos išmokos.

B. PERSIKĖLIMO IŠMOKA

6 straipsnis

1. Nuolatinės pareigas einantis darbuotojas, pateikęs įrodymų apie gyvenamosios vietos pakeitimą, tarnybai pasibaigus turi teisę gauti dvejų mėnesių bazinio darbo užmokesčio, jei jis turi teisę gauti namų ūkio išmoką, arba kitais atvejais – vieno mėnesio bazinio darbo užmokesčio dydžio persikėlimo išmoką su sąlyga, kad jis tarnyboje dirbo ketverius metus ir negauna panašios pašalpos naujoje darbovietėje. Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie yra darbuotojai, abu turi teisę gauti persikėlimo išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

Apskaičiuojant tarnybos laiką, atsižvelgiama į faktiškai išdirbtus metus, karo tarnybos ir vaiko priežiūros atostogų ar atostogų dėl šeiminių priežasčių laiką.

Persikėlimo išmoka indeksuojama taikant korekcinį koeficientą, nustatytą tai vietai, kurioje paskutinį kartą dirbo darbuotojas.

2. Mirus nuolatinės pareigas einančiam darbuotojui, persikėlimo išmoka mokama pergyvenusiam sutuoktiniui arba, jei tokio asmens nėra, išlaikytiniams, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, net jeigu nėra įvykdytas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas tarnybos stažo reikalavimas.

3. Persikėlimo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į tai, kokia yra darbuotojo šeiminė padėtis ir darbo užmokestis tarnybos pabaigos dieną.

4. Persikėlimo pašalpa išmokama pateikus įrodymus, kad darbuotojas ir jo šeima arba, jeigu darbuotojas miręs, tik jo šeima persikėlė į vietą, kuri yra ne mažiau kaip 70 km nutolusi nuo vietos, kurioje dirbo darbuotojas.

Darbuotojas ar mirusio darbuotojo šeima turi persikelti per trejus metus nuo jo tarnybos pabaigos.

Tas laiko apribojimas netaikomas per darbuotoją teisių įgijusiems asmenims, kurie gali įrodyti, kad jiems nebuvo žinomos pirmiau išdėstytos nuostatos.

C. KELIONĖS IŠLAIDOS

7 straipsnis

1. Darbuotojas turi teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią jo paties, jo sutuoktinio ir kartu su juo faktiškai gyvenančių išlaikytinių kelionės išlaidas:

- a) pradėdant eiti pareigas kompensuojama kelionė nuo vietos, iš kurios pareigūnas buvo įdarbintas, iki vietos, kurioje jis dirba;
- b) baigiant tarnybą, kaip apibrėžta 96 straipsnyje, kompensuojama kelionė iš vietos, kurioje jis yra įdarbintas, į kilmės vietą, kaip apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje;
- c) jį perkeltiant, jei dėl to keičiasi vieta, kurioje jis dirba.

Mirus darbuotojui, pergyvenęs sutuoktinis ir išlaikytiniai turi teisę tomis pačiomis sąlygomis gauti fiksuoto dydžio išmoką.

Jaunesnių nei dvejų metų vaikų kelionės išlaidos per visus kalendorinius metus nekompensuojamos.

2. Fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal sumą, skirtą už geografinio atstumo tarp 1 dalyje nurodytų vietų kilometrą.

Mokama tokia kilometražu grindžiama išmoka:

- 0 EUR už kiekvieną km nuo 0 iki 200 km,
- 0,1895 EUR už kiekvieną km nuo 201 iki 1 000 km,
- 0,3158 EUR už kiekvieną km nuo 1 001 iki 2 000 km,
- 0,1895 EUR už kiekvieną km nuo 2 001 iki 3 000 km,
- 0,0631 EUR už kiekvieną km nuo 3 001 iki 4 000 km,
- 0,0305 EUR už kiekvieną km nuo 4 001 iki 10 000 km
- 0 EUR už kiekvieną km virš 10 000 km.

Prie pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos pridedamas fiksuoto dydžio priedas:

- 94,74 EUR – jeigu geografinis atstumas tarp 1 dalyje nurodytų vietų yra nuo 600 iki 1 200 km,
- 189,46 EUR – jeigu geografinis atstumas tarp 1 dalyje nurodytų vietų yra didesnis nei 1 200 km.

Pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos ir fiksuoto dydžio priedai kasmet atnaujinami tokiu pat santykiu kaip ir atlyginimas.

Darbuotojo kilmės vieta jam pradėjus eiti pareigas nustatoma iš esmės pagal tai, iš kur pareigūnas įdarbintas arba kur, remiantis specialiu ir pagrįstu jo prašymu, yra jo interesų centras. Taip nustatyta kilmės vieta gali būti pakeista specialiu DSSII sprendimu, kol darbuotojas dirba tarnyboje arba kai jis išeina iš tarnybos. Tačiau kol darbuotojas eina pareigas, toks sprendimas priimamas tik išimtiniais atvejais ir darbuotojui pateikus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus. Tačiau dėl tokio pakeitimo darbuotojo interesų centru nelaikoma vieta už valstybių narių teritorijų ribų, už Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių teritorijų ribų.

8 straipsnis

1. Kiekvienais kalendoriniais metais darbuotojai, turintys teisę gauti ekspatriacijos išmoką arba išmoką už darbą užsienyje, turi teisę, neviršijant 2 dalyje nustatytos ribos, gauti kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą, kaip apibrėžta 7 straipsnyje, išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir – jeigu jis turi teisę gauti namų ūkio išmoką – savo sutuoktiniui bei išlaikytiniams, kaip apibrėžta 2 straipsnyje.

Kai abu sutuoktiniai yra Agentūros darbuotojai, kiekvienas iš jų pagal pirmiau išdėstytas nuostatas turi teisę į kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir išlaikytiniams; už kiekvieną išlaikytinį mokama tik viena išmoka. Išmoka už išlaikomus vaikus nustatoma vyro ar žmonos prašymu pagal vieno iš jų kilmės vietą.

Jeigu darbuotojas tam tikrais metais susituokia ir dėl to įgyja teisę gauti namų ūkio išmoką, mokėtinos sutuoktinio kelionės išlaidos apskaičiuojamos proporcingai laikotarpiui nuo santuokos dienos iki metų pabaigos.

Jeigu po to, kai išmokamos atitinkamos sumos, dėl šeiminių padėties pasikeitimo pasikeičia skaičiavimo bazė, atitinkamas darbuotojas tų sumų grąžinti neprivalo.

Jaunesnių nei dvejų metų vaikų kelionės išlaidos per visus kalendorinius metus nekompensuojamos.

2. Fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp darbuotojo darbo vietos ir jo kilmės vietos kilometrą.

Jeigu kilmės vieta, kaip apibrėžta 7 straipsnyje, yra už valstybių narių teritorijų ribų, už Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių teritorijų ribų, fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp darbuotojo darbo vietos ir valstybės narės, kurios pilietybę jis turi, sostinės kilometrą. Darbuotojai, kurių kilmės vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų, už Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių teritorijų ribų ir kurie nėra vienos iš valstybių narių piliečiai, neturi teisės į fiksuoto dydžio išmoką.

Mokama tokia kilometražu grindžiama išmoka:

- 0 EUR už kiekvieną km nuo 0 iki 200 km,
- 0,3820 EUR už kiekvieną km nuo 201 iki 1 000 km,
- 0,6367 EUR už kiekvieną km nuo 1 001 iki 2 000 km,
- 0,3820 EUR už kiekvieną km nuo 2 001 iki 3 000 km,
- 0,1272 EUR už kiekvieną km nuo 3 001 iki 4 000 km,
- 0,0614 EUR už kiekvieną km nuo 4 001 iki 10 000 km,
- 0 EUR už kiekvieną km virš 10 000 km.

Prie pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos pridedamas fiksuoto dydžio priedas, lygus:

- 191,00 EUR – jeigu atstumas geležinkeliu tarp darbo vietos ir kilmės vietos yra 725–1 450 km,
- 381,96 EUR – jeigu atstumas geležinkeliu tarp darbo vietos ir kilmės vietos yra didesnis nei 1 450 km.

Pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos ir fiksuoto dydžio priedai kasmet atnaujinami tokiu pat santykiu kaip ir atlyginimas.

3. Jeigu darbuotojas, kurio tarnyba kalendoriniais metais dėl kokios nors priežasties, išskyrus mirtį, nutrūksta arba kuris dalį metų yra išėjęs atostogų dėl asmeninių priežasčių, Europos Sąjungos institucijoje faktiškai dirba trumpiau kaip devynis tų metų mėnesius, jis turi teisę gauti tik dalį 1 ir 2 dalyse nurodyto fiksuoto dydžio išmokos, apskaičiuotos proporcingai faktiškai išdirbtam laikotarpiui.

4. 1–3 dalys taikomos darbuotojams, kurių darbo vieta yra valstybių narių teritorijose. Darbuotojai, kurių darbo vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų, kiekvienais kalendoriniais metais turi teisę gauti patys, o tuo atveju, jeigu jie turi teisę į namų ūkio išmoką, – taip pat už jų sutuoktinius ir kitus išlaikytinius, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, kelionės į kilmės vietą išlaidų fiksuoto dydžio išmoką arba kelionės į kitą vietą išlaidų kompensaciją, neviršijančią kelionės į kilmės vietą išlaidų. Tačiau jeigu sutuoktinis ir 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys negyvena su darbuotoju jo darbo vietoje, jie turi teisę kiekvienais kalendoriniais metais gauti kelionės iš kilmės vietos į darbo vietą arba kelionės į kitą vietą kompensaciją, neviršijančią kelionės į darbo vietą išlaidų.

Mokama fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal kelionės lėktuvu ekonomine klase kainą.

D. PERSIKRAUSTYMO IŠLAIDOS

9 straipsnis

1. Darbuotojai, kurie, kad būtų laikomasi 23 straipsnio, pradėdami tarnybą privalo pakeisti gyvenamąją vietą arba vėliau keisti darbo vietą būdami tarnyboje ir kurie negavo tų pačių išlaidų kompensacijos iš kito šaltinio, turi teisę į baldų ir asmeninių daiktų pervežimo išlaidų, įskaitant įprastinės rizikos (t. y. įsilaužimo, vagystės ir gaisro) draudimo išlaidas, kompensaciją, neviršijančią išlaidoms taikomų ribų.

Nustatant išlaidų ribas atsižvelgiama į darbuotojo šeimos padėtį persikraustymo metu ir vidutines persikraustymo bei susijusias draudimo išlaidas.

Šiai daliai įgyvendinti kiekvienos institucijos DSSII priima bendrąsias įgyvendinimo nuostatas.

2. Darbuotojui baigus tarnybą arba mirus, kompensuojamos persikraustymo iš darbuotojo darbo vietos į jo kilmės vietą išlaidos, neviršijant 1 dalyje nustatytų ribų. Jei miręs darbuotojas buvo nesusituokęs, išlaidos kompensuojamos per jį teisių įgijusiems asmenims.

3. Nuolatinės pareigas einantis darbuotojas turi persikraustyti per metus nuo bandomojo laikotarpio pabaigos. Baigus tarnybą turi būti persikraustyta per trejus metus, kaip nustatyta 6 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje. Persikraustymas po nurodytų terminų kompensuojamas tik išimtiniais atvejais specialiu DSSII sprendimu.

E. DIENPINIGIAI

10 straipsnis

1. Jeigu pareigūnas pateikia įrodymų, jog turi pakeisti gyvenamąją vietą, kad būtų laikomasi 23 straipsnio, toks darbuotojas šio straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį turi teisę gauti tokius dienpinigius už vieną kalendorinę dieną:

darbuotojas, turintis teisę gauti namų ūkio išmoką: 39,48 EUR,

darbuotojas, neturintis teisės gauti namų ūkio išmokos: 31,83 EUR.

Pirmiau nurodyta skalė peržiūrima kiekvieną kartą pagal 60 straipsnį peržiūrint atlyginimą.

2. Laikotarpis, už kurį mokami dienpinigiai:

a) darbuotojo, neturinčio teisės į namų ūkio išmoką, atveju – 120 dienų;

b) darbuotojo, turinčio teisę į namų ūkio išmoką, atveju – 180 dienų arba, jei darbuotojas dirba bandomąjį laikotarpį, bandomasis laikotarpis ir vienas mėnuo.

Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie yra darbuotojai, abu turi teisę gauti bazinius dienpinigius, laikotarpis, už kurį jie mokami, kaip nustatyta b punkte, taikomas tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis. Antrajam asmeniui taikomas a punkte nustatytas laikotarpis.

Jokiu atveju dienpinigiai nemokami ilgiau kaip iki tos dienos, kai darbuotojas persikrausto, kad įvykdytų 23 straipsnio reikalavimus.

F. KOMANDIRUOTĖS IŠLAIDOS

11 straipsnis

1. Darbuotojas, vykstantis į komandiruotę ir turintis atitinkamą siuntimą į komandiruotę, turi teisę į kelionės išlaidų kompensaciją ir į dienpinigius pagal toliau išdėstytas nuostatas.
2. Siuntime į komandiruotę nurodoma numatoma komandiruotės trukmė, pagal kurią apskaičiuojamas avansas, kurį darbuotojas gali gauti iš dienpinigiams skirtų lėšų. Išskyrus atvejus, kai priimamas specialus sprendimas, avansas nemokamas, jei numatoma, kad komandiruotė truks trumpiau nei 24 valandas ir bus vykstama į šalį, kurioje naudojama ta pati valiuta, kokia yra naudojama toje vietoje, kurioje dirba darbuotojas.
3. Išskyrus ypatingus atvejus, kurie turi būti nustatomi specialiu sprendimu, ypač kai darbuotojas atšaukiamas iš atostogų, komandiruotės išlaidų kompensacija neviršija pigiausios kelionės iš darbo vietos į komandiruotės vietą kainos, o į komandiruotę išvykęs darbuotojas neturi komandiruotės vietoje pasilikti žymiai ilgesnį laiką.

12 straipsnis

1. Kelionė geležinkeliu

Kelionės išlaidos, patirtos vykstant į komandiruotę geležinkeliu, kompensuojamos pateikus patvirtinamuosius dokumentus ir remiantis kelionės pirmąja klase trumpiausiu maršrutu nuo darbo vietos iki komandiruotės vietos išlaidomis.

2. Kelionė lėktuvu

Darbuotojams leidžiama keliauti lėktuvu, jeigu kelionės geležinkeliu į abi puses atstumas yra ne mažesnis nei 800 kilometrų.

3. Kelionė jūra

Remdamasi kelionės atstumu ir kaina kiekvienu atveju DSSĮ nustato klases, kuriomis turi būti keliaujama, ir kajutės patogumus, už kuriuos gali būti kompensuojama.

4. Kelionė automobiliu

Kelionės išlaidos atlyginamos išmokant vienkartinę išmoką, apskaičiuotą pagal kelionės geležinkeliu kainą, kaip nustatyta 1 dalyje; jokių kitų priedų neišmokama.

Tačiau jeigu darbuotojas vyksta į komandiruotę ypatingomis aplinkybėmis, DSSĮ gali nuspręsti tam darbuotojui skirti išmoką, mokamą už kiekvieną kilometrą, vietoj pirmiau nurodytos numatytos kelionės išlaidų kompensacijos, jei naudotis viešuoju transportu yra akivaizdžiai nepatogu.

13 straipsnis

1. Už komandiruotes mokamus dienpinigius sudaro fiksuoto dydžio suma, skirta visoms komandiruoto asmens patirtoms išlaidoms padengti: išlaidoms pusryčiams, pietums ir vakarienei bei papildomoms išlaidoms, įskaitant keliavimą vietoje. Apgyvandinimo išlaidos, įskaitant vietos mokesčius, kompensuojamos iki didžiausios kiekvienai šaliai nustatytos ribos, pateikus patvirtinamuosius dokumentus.

2. a) Taikoma ši valstybių narių skalė:

Paskirties šalis	Dienpinigiai (EUR)	Viršutinė išlaidų už viešbutį riba (EUR)
Austrija	95	130
Belgija	92	140
Bulgarija	58	169
Kroatija	60	120
Čekija	55	175
Kipras	93	145
Danija	120	150
Estija	71	110
Suomija	104	140
Prancūzija	95	150
Vokietija	93	115
Graikija	82	140
Ispanija	87	125
Vengrija	72	150
Airija	104	150
Italija	95	135
Latvija	66	145
Lietuva	68	115
Liuksemburgas	92	145
Malta	90	115
Nyderlandai	93	170
Lenkija	72	145
Portugalija	84	120

Paskirties šalis	Dienpinigiai (EUR)	Viršutinė išlaidų už viešbutį riba (EUR)
Rumunija	52	170
Slovėnija	70	110
Slovakija	80	125
Švedija	97	160
Jungtinė Karalystė	101	175

Jeigu komandiruotam darbuotojui maitinimą ar apgyvendinimo vietą nemokamai suteikia ar už tai kompensuoja viena iš Sąjungos institucijų, administracija ar ne Sąjungos įstaiga, apie tai turi būti pranešta. Tokiu atveju iš kompensacijos atskaitoma atitinkama suma.

b) DSSĮ nustato ir periodiškai koreguoja komandiruočių į šalis už valstybių narių europinės teritorijos skalę.

3. Kas dvejus metus, atliekant ES tarnybos nuostatų VII priedo 13 straipsnio 3 dalyje numatytą peržiūrą, peržiūrimos šio straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos normos.

14 straipsnis

Agentūra nustato išsamias 11, 12 ir 13 straipsnių taikymo taisykles.

G. NUSTATYTA KOMPENSUOTINA IŠLAIDŲ SUMA

15 straipsnis

1. Darbuotojams, dėl savo pareigų reguliariai turintiems reprezentacinių išlaidų, DSSĮ gali skirti nustatyto dydžio išmoką; pastaroji nustato jos sumą.

Be to, ypatingais atvejais DSSĮ gali nuspręsti, kad dalį atitinkamo darbuotojo apgyvendinimo išlaidų taip pat padengia Agentūra.

2. Darbuotojams, kurie dėl specialių pavedimų retkarčiais turi reprezentacinių išlaidų tarnybiniais tikslais, reprezentacinės išmokos dydis nustatomas atsižvelgiant į kiekvieną atvejį ir remiantis patvirtinamaisiais dokumentais ir DSSĮ nustatytais sąlygomis.

16 straipsnis

DSSĮ sprendimu vyresnieji vadovaujantys darbuotojai (generalinis direktorius arba lygiaverčiai AD16 ar AD15 lygio darbuotojai ir direktoriai arba lygiaverčiai AD15 ar AD14 lygio darbuotojai), neturintys tarnybinio automobilio, gali gauti nustatyto dydžio išmoką, neviršijančią 892,42 EUR per metus, įprastinių kelionių miesto, kuriame jie dirba, teritorijoje išlaidoms padengti.

Motyvuotu DSSII sprendimu ši išmoka gali būti skiriama darbuotojui, kuris dėl savo pareigų nuolat privalo vykti į keliones, kurioms jis turi leidimą naudoti savo automobilį.

4 SKIRSNIS

Mokėtinų sumų mokėjimas

17 straipsnis

1. Atlyginimas už einamąjį mėnesį darbuotojams mokamas kiekvieno mėnesio 15 dieną. Atlyginimo suma suapvalinama iki artimiausio didesnio cento.
2. Jeigu atlyginimas už visą mėnesį nepriklauso, suma padalijama į trisdešimt dalių ir:
 - a) jeigu faktiškai reikia mokėti už 15 arba mažiau dienų, priklausančių mokėti trisdešimtųjų dalių skaičius yra lygus faktiniam dienų, už kurias reikia mokėti, skaičiui;
 - b) jeigu faktiškai reikia mokėti už daugiau kaip 15 dienų, priklausančių mokėti trisdešimtųjų dalių skaičius yra lygus 30 ir faktinio dienų, už kurias nereikia mokėti, skaičiaus skirtumui.
3. Kai teisė gauti išmokas šeimai ir ekspatriacijos išmokas įgyjama po to, kai darbuotojas pradeda tarnybą, jis jas gauna nuo pirmos mėnesio, kurį tokios teisės įgyjamos, dienos. Kai darbuotojas netenka tokios teisės, jis gauna jam priklausančią sumą iki paskutinės mėnesio, kurį tos teisės netenkama, dienos.

18 straipsnis

1. Atlyginimas kiekvienam darbuotojui išmokamas toje vietoje, kur jis atlieka savo pareigas, ir tos šalies valiuta arba darbuotojo prašymu eurais į banką Sąjungoje.
2. Taisyklėse, kurias pasitarusi su Personalo komitetu DSSII nustato bendru sutarimu, išdėstytomis sąlygomis darbuotojai gali prašyti atlyginimo dalies specialaus nuolatinio pervedimo.

Pagal šios dalies pirmą sakinį atskirai ar kartu gali būti pervedama:

- a) vaikams, lankantiems švietimo įstaigą kitoje valstybėje narėje – didžiausia suma už kiekvieną išlaikomą vaiką, lygi mokymosi išmokos sumai, kuri faktiškai gaunama už tą vaiką;
- b) pateikus galiojančius patvirtinamuosius dokumentus – reguliarius mokėjimai visiems kitiems asmenims, gyvenantiems atitinkamoje valstybėje narėje, kai darbuotojas pateikia įrodymų, kad teismo ar kompetentingos administracinės institucijos sprendimu jis tiems asmenims turi įsipareigojimų.

Pervedamos sumos, nurodytos b punkte, negali viršyti 5 % darbuotojo bazinio darbo užmokesčio.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatyti pervedimai atliekami atitinkamos valstybės narės valiuta taikant tą patį valiutos kursą, kuris yra nurodytas ES tarnybos nuostatų 63 straipsnio antroje pastraipoje. Pervedamos sumos dauginamos iš koeficiento, atitinkančio skirtumą tarp korekcinio koeficiento, taikomo šaliai, į kurią atliekamas pervedimas, kaip apibrėžta ES tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnio 5 dalies b punkte, ir korekcinio koeficiento, taikomo darbuotojo atlyginimui, kaip nurodyta ES tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnio 5 dalies a punkte.

4. Be 1–3 dalyse nurodytų pervedimų, darbuotojas gali paprašyti reguliariai pervesti sumą į kitą valstybę narę vietos valiuta pagal mėnesinį valiutos kursą netaikant jokių koeficientų. Tokio pervedimo suma negali viršyti 25 % darbuotojo bazinio darbo užmokesčio.

V PRIEDAS

IŠEITINĖ IŠMOKA IR PENSIJA

1 SKYRIUS

Išeitinė išmoka

1 straipsnis

1. Darbuotojas, kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar negalios, išeidamas iš tarnybos, turi teisę:
 - a) jei jis išdirbo mažiau nei vienus metus – gauti išeitinę išmoką, lygią sumai, išskaičiuotai iš jo bazinio darbo užmokesčio kaip pensijų įmokos, padaugintai iš trijų ir atskaičius kitas pagal 91 ir 132 straipsnius sumokėtas sumas;
 - b) kitais atvejais jis turi teisę:
 - į tai, kad teisių į ištarnauto laiko pensiją Agentūroje aktuarinis ekvivalentas, perskaičiuotas faktinei pervedimo dienai, būtų pervestas į administracijos ar organizacijos pensijų fondą arba į pensijų fondą, kuriame jis įgyja teises į ištarnauto laiko pensiją dirbdamas pagal darbo sutartį arba savarankiškai, arba
 - į tai, kad tokių išmokų aktuarinis ekvivalentas būtų pervestas jų pasirinktai privačiai draudimo bendrovei ar pensijų fondui, jei tokia bendrovė ar fondas garantuoja, kad:
 - i) kapitalas nebus grąžintas;
 - ii) mėnesinės išmokos bus pradėtos mokėti ne anksčiau kaip nuo 60 metų amžiaus ir ne vėliau kaip nuo 66 metų amžiaus;
 - iii) būtų įtrauktos nuostatos dėl apgrąžos ar maitintojo netekimo pensijos;
 - iv) perkėlimas į kitą draudimo bendrovę ar kitą fondą bus leidžiamas tik tada, jeigu toks fondas atitinka i, ii ir iii papunkčiuose nustatytas sąlygas.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, darbuotojas, kuris nuo to laiko, kai pradėjo eiti pareigas, tam, kad įgytų ar išlaikytų teises į pensiją, mokėjo įmokas valstybinei pensijų sistemai, jo pasirinktai privačiai draudimo sistemai arba pensijų fondui, atitinkančiam 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar negalios, išeidamas iš tarnybos turi teisę gauti išeitinę išmoką, lygią jo teisių į pensiją, sukauptų jo tarnybos metu Agentūroje, aktuarinei vertei. Tokiais atvejais sumos, sumokėtos tam, kad būtų įgytos ar išlaikytos teisės į pensiją pagal valstybinę pensijų sistemą, pagal 91 ar 132 straipsnį atimamos iš išeitinės išmokos.
3. Kai darbuotojo tarnyba nutrūko jį pašalinus iš pareigų, mokėtina išeitinė išmoka arba atitinkamais atvejais pervestinas aktuarinis ekvivalentas nustatomi remiantis sprendimu, priimtu pagal 147 straipsnį.

2 SKYRIUS

Invalidumo pašalpa

2 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 76 straipsnio nuostatas, jaunesnis nei 65 metų darbuotojas, kuris bet kuriuo laikotarpiu, kuriuo jis įgyja teises į pensiją, metu Invalidumo nustatymo komiteto pripažįstamas turinčiu visišką pastovią negalią, dėl kurios jis negali vykdyti pareigų, atitinkančių jo kategorijos pareigybę, ir kuris dėl šių priežasčių yra priverstas baigti tarnybą Agentūroje, turi teisę tol, kol trunka šis jo nedarbingumas, gauti invalidumo pašalpą, kaip numatyta 77 straipsnyje.

2. Invalidumo pašalpą gaunantys asmenys negali dirbti mokamo darbo be išankstinio DSSĮI leidimo. Visos pajamos, gaunamos iš tokio mokamo darbo, kurios kartu su invalidumo pašalpa viršija visą paskutinį atlyginimą, gautą faktiškai dirbant tarnyboje, nustatytą pagal pirmą mėnesio, kurį turi būti sumokėta pašalpa, dieną galiojančią darbo užmokesčio skalę, atskaitomos iš invalidumo pašalpos.

Pašalpos gavėjas, kai jo paprašoma, privalo pateikti rašytinių įrodymų, kurių gali būti pareikalauta, ir praneša Agentūrai apie bet kokius veiksnius, galinčius turėti įtakos jo teisei į pašalpą.

3 straipsnis

Kai buvęs darbuotojas, gaunantis invalidumo pašalpą, yra nesulaukęs pensinio amžiaus, Agentūra gali organizuoti reguliarius jo sveikatos patikrinimus, norėdama įsitikinti, ar jis ir toliau tenkina pašalpos skyrimo reikalavimus.

3 SKYRIUS

Maitintojo netekimo pensija

4 straipsnis

Jeigu darbuotojas miršta eidamas pareigas, būdamas išėjęs atostogų dėl asmeninių priežasčių, atostogų karo tarnybai atlikti, vaiko priežiūros atostogų ar atostogų dėl šeiminių priežasčių, pergyvenęs sutuoktinis, jei pora buvo susituokusi ne trumpiau nei vienus metus iki jo mirties ir atsižvelgiant į šių Tarnybos nuostatų 76 straipsnio bei šio priedo 11 straipsnio nuostatas, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, lygią 60 % teisių į ištarnauto laiko pensiją, kurias darbuotojas buvo įgijęs savo mirties dieną.

Į santuokos trukmę neatsižvelgiama, jei toje ar ankstesnėje darbuotojo santuokoje gimė vienas ar daugiau vaikų, su sąlyga, kad pergyvenęs sutuoktinis išlaiko ar išlaikė tuos vaikus, arba jei darbuotojas mirė dėl fizinės negalios ar ligos, įgytos vykdant pareigas ar dėl nelaimingo atsitikimo.

5 straipsnis

Jei buvęs darbuotojas gaudavo invalidumo pašalpą, pergyvenęs sutuoktinis, atsižvelgiant į 8 straipsnio nuostatas, su sąlyga, kad pora buvo susituokusi tada, kai darbuotojas įgijo teisę į išmoką, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, lygią 60 % invalidumo pašalpos, kurią sutuoktinis gaudavo iki mirties.

Minimali maitintojo netekimo pensija yra 35 % paskutinio bazinio darbo užmokesčio; tačiau maitintojo netekimo pensijos dydis jokia būdu neturi viršyti invalidumo pašalpos, kurią sutuoktinis gaudavo iki mirties, sumos.

6 straipsnis

Taikant 4 ir 5 straipsnius, į santuokos trukmę neatsižvelgiama tuo atveju, kai santuoka, nors ir sudaryta pasibaigus darbuotojo tarnybai, truko ne trumpiau nei penkerius metus.

7 straipsnis

1. Šių Tarnybos nuostatų 82 straipsnio pirmoje, antroje ir trečioje pastraipose numatyta našlaičio pensija pirmajam vaikui yra lygi aštuonioms dešimtosioms maitintojo netekimo pensijos, į kurią turėtų teisę invalidumo pašalpą gaunanti darbuotoją ar buvusį darbuotoją pergyvenęs sutuoktinis, neatsižvelgiant į šio priedo 10 straipsnyje nustatytus atskaitymus.

Ji negali būti mažesnė už minimalų gyvenimo lygį, atsižvelgiant į šio priedo 8 straipsnio nuostatas.

2. Už kiekvieną paskesnę išlaikomą vaiką pensija didinama suma, dukart didesne už išmoką vaikui išlaikyti.

Našlaičiai turi teisę gauti mokymosi išmoką pagal IV priedo 3 straipsnį.

3. Visa tokiu būdu apskaičiuotos pensijos ir išmokos suma padalijama po lygiai turintiems į ją teisę našlaičiams.

8 straipsnis

Jeigu darbuotojas palieka našliu sutuoktinį, taip pat našlaičių iš ankstesnės santuokos ar kitų per jį teisių įgijusių asmenų, visa pensija, apskaičiuota taip, lyg pergyvenęs sutuoktinis turėtų išlaikyti visus šiuos asmenis, paskirstoma įvairiems susijusiems asmenims proporcingai pensijoms, kurios būtų buvusios mokamos jiems, jei būtų skaičiuojamos pagal kiekvieną kategoriją atskirai.

Jeigu darbuotojas palieka skirtingose santuokose gimusių našlaičių, visa pensija, apskaičiuota taip, lyg visi vaikai būtų tos pačios santuokos, paskirstoma įvairiems susijusiems asmenims proporcingai pensijoms, kurios būtų buvusios mokamos jiems, jei būtų skaičiuojamos pagal kiekvieną kategoriją atskirai.

Apskaičiuojant šį paskirstymą, bet kurio iš sutuoktinių ankstesnės santuokos vaikai, kurie pripažįstami išlaikytiniais, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, įtraukiami į invalidumo pašalpą gaudavusio darbuotojo ar buvusio darbuotojo santuokinių vaikų kategoriją.

Šio straipsnio antroje pastraipoje numatytu atveju aukštesnės linijos giminaičiai, kurie yra pripažinti išlaikytiniais, kaip numatyta IV priedo 2 straipsnyje, laikomi tokiais pačiais išlaikomais vaikais ir apskaičiuojant paskirstymą įtraukiami į žemutinės linijos giminaičių kategoriją.

9 straipsnis

Teisė gauti maitintojo netekimo pensiją įsigalioja pirmą kalendorinio mėnesio, einančio po mėnesio, kurį mirė invalidumo pašalpą gaudavęs darbuotojas ar buvęs darbuotojas, dieną. Tačiau jei 60 straipsnio 8 dalyje numatyta išmoka mokama mirus darbuotojui ar pensiją gauti turinčiam teisę asmeniui, tokia teisė įsigalioja pirmą ketvirto mėnesio po mirties dieną.

Teisė gauti maitintojo netekimo pensiją išnyksta kalendorinio mėnesio, kurį pensijos gavėjas miršta arba daugiau nebetenkina pensijos mokėjimo reikalavimų, pabaigoje.

Panašiai išnyksta teisė į našlaičio pensiją, jei gavėjas daugiau nebelaikomas išlaikomu vaiku, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje.

10 straipsnis

Jeigu amžiaus skirtumas tarp mirusio invalidumo pašalpą gaudavusio darbuotojo ar buvusio darbuotojo ir pergyvenusio sutuoktinio, atėmus jų santuokos trukmę, yra didesnis nei 10 metų, maitintojo netekimo pensija, apskaičiuota pagal pirmiau išdėstytas nuostatas, sumažinama už kiekvienus skirtumo metus šiais dydžiais:

- 1 %, jei skirtumas nuo 10 iki 20 metų;
- 2 %, jei skirtumas nuo 20 metų iki 24 metų imtinai;
- 3 %, jei skirtumas nuo 25 metų iki 29 metų imtinai;
- 4 %, jei skirtumas nuo 30 metų iki 34 metų imtinai;
- 5 %, jei skirtumas didesnis nei 35 metai.

11 straipsnis

Pergyvenusio sutuoktinio teisė į maitintojo netekimo pensiją išnyksta jam sudarius naują santuoką. Jis arba ji turi teisę gauti tuoj pat išmokamą kapitalo sumą, lygią dviem metinėms maitintojo netekimo pensijos sumoms, jei netaikoma 82 straipsnio antra pastraipa.

12 straipsnis

Išsituokęs darbuotojo ar buvusio darbuotojo sutuoktinis turi teisę į šiame skyriuje apibrėžtą maitintojo netekimo pensiją, jei mirus jo buvusiam sutuoktiniui jis gali įrodyti, kad teismo sprendimu ar pagal jo ir jo buvusio sutuoktinio oficialiai įregistruotą galiojantį susitarimą turi teisę būti jo išlaikomas.

Tačiau maitintojo netekimo pensija negali viršyti išlaikymo sumos, mokėtos iki buvusio sutuoktinio mirties, tą sumą pakoregavus 85 straipsnyje nustatyta tvarka.

Tokios teisės išsituokęs sutuoktinis netenka, jei jis ar ji sudaro naują santuoką prieš buvusio sutuoktinio mirtį. Jei sudaroma nauja santuoka po buvusio sutuoktinio mirties, taikomas šio priedo 11 straipsnis.

13 straipsnis

Jeigu mirus darbuotojui teisę gauti maitintojo netekimo pensiją turi daugiau nei vienas išsituokęs sutuoktinis arba vienas ar daugiau išsituokusių sutuoktinių ir pergyvenęs sutuoktinis, pensija padalijama proporcingai santuokų trukmei. Taikomos šio priedo 12 straipsnio antros ir trečios pastraipų nuostatos.

Jei kuris nors asmuo, turintis teisę į pensiją, miršta ar atsisako savo dalies, ta dalis pridedama prie kitų asmenų dalies, išskyrus atvejus, kai esama našlaičių teisių pagal 82 straipsnio antrą pastraipą.

Šio priedo 10 straipsnyje numatytas sumažinimas dėl amžiaus skirtumo taikomas atskirai pagal šį straipsnį padalytoms pensijoms.

14 straipsnis

Kai pagal šio priedo 19 straipsnį išsituokęs sutuoktinis netenka teisės į pensiją, pergyvenusiam sutuoktiniui mokama visa pensija, jei netaikoma šių Tarnybos nuostatų 82 straipsnio antra pastraipa.

4 SKYRIUS

Laikinosios pensijos*15 straipsnis*

Pareigas einančio, išėjusio atostogų dėl asmeninių priežasčių, atostogų karo tarnybai atlikti, vaiko priežiūros atostogų ar atostogų dėl šeiminių priežasčių darbuotojo, kurio buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, sutuoktinis arba išlaikytiniais pripažinti asmenys laikinai gauna maitintojo netekimo pensiją, kurią jie turėtų teisę gauti pagal šį priedą.

16 straipsnis

Invalidumo pašalpą gaunančio buvusio darbuotojo, kurio buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, sutuoktinis ar išlaikytiniais pripažinti asmenys gali laikinai gauti maitintojo netekimo pensiją, kurią jie turėtų teisę gauti pagal šį priedą.

17 straipsnis

16 straipsnio nuostatos taikomos maitintojo netekimo pensiją gaunančio ar turinčio teisę ją gauti asmens, kurio buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, išlaikomais pripažintiems asmenims.

18 straipsnis

Laikinosios pensijos pagal 15, 16 ir 17 straipsnius tampa galutinėmis pensijomis, kai tinkamai patvirtinama darbuotojo ar buvusio darbuotojo mirtis arba jei jis teisiškai paskelbiamas dingusiu be žinios, laikomu mirusiu.

5 SKYRIUS

Pensijos padidinimas išlaikomiems vaikams*19 straipsnis*

Šių Tarnybos nuostatų 81 straipsnio antros pastraipos nuostatos taikomos laikinąją pensiją gaunantiems asmenims.

81 ir 82 straipsniai taip pat taikomi vaikams, gimusiems praėjus mažiau kaip 300 dienų po darbuotojo ar buvusio darbuotojo, gaudavusio invalidumo pašalpą, mirties.

20 straipsnis

Maitintojo netekimo pensijos, invalidumo pašalpos ar laikinosios pensijos skyrimas pensininkui nesuteikia teisės gauti ekspatriacijos išmoką.

21 straipsnis

Iš darbo užmokesčių ir invalidumo pašalpų visais atvejais atskaitomos įmokos į pensijų sistemą, numatytą 78–88 straipsniuose.

22 straipsnis

Atostogų dėl asmeninių priežasčių išėję darbuotojai, kuriems toliau skaičiuojamas pensinis stažas 57 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis, toliau moka šio priedo 21 straipsnyje nurodytas įmokas, apskaičiuotas pagal jo pakopos ir lygio darbo užmokesčių.

Visos išmokos, kurias toks darbuotojas ar per jį teisių įgijęs asmenys gali gauti pagal šią pensijų sistemą, apskaičiuojamos remiantis tokiu darbo užmokesčiu.

23 straipsnis

Tinkamai atskaitytos įmokos negrąžinamos. Netinkamai atskaitytos įmokos nesuteikia teisės gauti pensiją; darbuotojo arba per jį teisių įgijusių asmenų prašymu jos yra grąžinamos be palūkanų.

6 SKYRIUS

Pensijos apskaičiavimas*24 straipsnis*

Agentūra atsako už maitintojo netekimo pensijos, laikinosios pensijos ar invalidumo pašalpos dydžio apskaičiavimą. Darbuotojui ar per jį teisių įgijusiems asmenims kartu su sprendimu dėl pensijos skyrimo pateikiama išsami apskaičiavimo ataskaita.

Invalidumo pašalpa nemokama, jei gaunamas darbo užmokestis, mokamas iš Agentūros bendrojo biudžeto. Panašiai, ji nesuderinama su bet koku atlyginimu, mokamu už darbą vienoje iš Sąjungos institucijų ar agentūrų.

25 straipsnis

Pensijos dydis bet kuriuo metu gali būti perskaičiuojamas iš naujo, jei buvo padaryta klaida ar koks nors praleidimas.

Pensijos gali būti koreguojamos arba panaikinamos, jei jų skyrimas prieštaravo šių Tarnybos nuostatų ar šio priedo nuostatoms.

26 straipsnis

Jeigu miršta invalidumo pašalpą gaunantis darbuotojas ar buvęs darbuotojas ir per jį teisių įgiję asmenys per vienus metus nuo jo mirties nesikreipia dėl pensijos ar pašalpos, jie netenka šios teisės, išskyrus atvejus, kai deramai nustatoma *force majeure* aplinkybė.

27 straipsnis

Buvęs darbuotojas arba per jį teisių įgiję asmenys, kuriems pagal šią pensijų sistemą priklauso gauti išmokas, pateikia tokių rašytinių įrodymų, kokių gali būti pareikalauta, ir informuoja Agentūrą apie faktus, galinčius turėti įtakos jų teisei gauti išmokas.

28 straipsnis

Jeigu iš darbuotojo laikinai atimamos visos teisės gauti pensiją ar jų dalis pagal 147 straipsnį, jis turi teisę reikalauti kompensuoti sumokėtas pensijų įmokas proporcingai sumai, kuria buvo sumažinta jo pensija.

7 SKYRIUS

Išmokų mokėjimas

29 straipsnis

Išmokos pagal tą pensijų sistemą mokamos kas mėnesį už praėjusį mėnesį.

Tas išmokas moka Agentūra.

Europos Sąjungoje gyvenantiems pensininkams išmokos pervedamos eurais į gyvenamosios valstybės narės banką.

Ne Sąjungoje gyvenantiems pensininkams pensijos pervedamos eurais į gyvenamosios šalies banką. Išimties tvarka pensija gali būti pervedama eurais į šalies, kurioje yra Agentūros būstinė, banką arba mokama užsienio valiuta pensininko gyvenamojoje šalyje, perskaičiavus pagal naujausią valiutos kursą, taikomą Agentūros biudžeto vykdymui.

Šis straipsnis *mutatis mutandis* taikomas invalidumo pašalpos gavėjams.

VI PRIEDAS

KIEKVIENOS PAREIGŲ GRUPĖS PAREIGYBIŲ RŪŠYS, KAIP NUMATYTA 7 STRAIPSNIO 3 DALYJE

1. AD pareigų grupė	
Vyriausiasis pareigūnas	AD 16
Vyriausiojo pareigūno pavaduotojas	AD 15
Direktorius	AD 14
Direktoriaus pavaduotojas ar lygiavertės pareigos	AD 13
Skyriaus vadovas arba lygiavertės pareigos	AD 9 – AD 13
Administratorius	AD 5 – AD 12
2. AST pareigų grupė	
AST vyresnysis padėjėjas Vykdo administracinę, techninę arba mokomąją veiklą, kuriai reikia daug savarankiškumo, ir eina svarbias pareigas personalo valdymo, biudžeto vykdymo arba politikos koordinavimo srityje	AST 10 – AST 11
Padėjėjas Vykdo administracinę, techninę arba mokomąją veiklą, kuriai reikia tam tikro savarankiškumo, visų pirma susijusių su taisyklių ir nuostatų arba bendrųjų instrukcijų įgyvendinimu, arba kaip asmeninis Agentūros nario, nario privataus biuro vadovo arba generalinio direktoriaus (pavaduotojo) arba lygiavertčio vyresniojo vadovo padėjėjas	AST 1 – AST 9
3. AST/SC pareigų grupė	
Sekretorius / raštinės darbuotojas Vykdo raštinių ir sekretoriatų užduotis, tarnybos vadybos ir kitas lygiavertes užduotis, kurioms reikia tam tikro savarankiškumo	SC 1 – SC 6

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1352**2016 m. rugpjūčio 4 d.****dėl EGA taisyklių dėl nacionalinių ekspertų, deleguotų į Europos gynybos agentūrą, ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2004/677/EB**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 42 ir 45 straipsnius,

atsižvelgdama į 2015 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1835, kuriuo apibrėžiamas Europos gynybos agentūros statusas, būstinė ir veiklos nuostatai ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnį,

kadangi:

- (1) ekspertų delegavimas turėtų suteikti galimybę Europos gynybos agentūrai (toliau – Agentūra) pasinaudoti aukštu ekspertų žinių ir profesinės patirties lygiu, ypač tose srityse, kuriose tokia patirtis Agentūroje nėra tiesiogiai prieinama;
- (2) galimybė keistis profesine patirtimi ir žiniomis gynybos srityje, kaip nustatyta Sprendime (BUSP) 2015/1835, ir teikti susijusias pagalbines funkcijas turėtų būti palaikoma laikinai skiriant valstybių narių viešojo sektoriaus institucijų deleguotuosius nacionalinius ekspertus (toliau – DNE);
- (3) nustatant DNE teises ir pareigas turėtų būti užtikrinta, kad jie vykdys savo pareigas atsižvelgdami tik į Agentūros interesus;
- (4) terminas „delegavimas“ turėtų būti aiškinamas šio sprendimo kontekste;
- (5) kadangi šiame sprendime nustatytos taisyklės turėtų pakeisti nustatytąsias Tarybos sprendime 2004/677/EB ⁽²⁾, tas sprendimas turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

*I SKYRIUS****Bendrosios nuostatos****1 straipsnis***Taikymo sritis**

Šiame sprendime nustatytos taisyklės taikomos 2 straipsnyje nustatytas sąlygas atitinkantiems DNE, kurie yra deleguojami į Agentūrą ir kurie yra ekspertai, deleguojami dalyvaujančių valstybių narių nacionalinio ar regioninio lygmens viešojo administravimo institucijų, visų pirma gynybos ministerijų ir (arba) jų agentūrų, įstaigų, nacionalinių gynybos koledžų, mokslinių tyrimų institutų, įskaitant tuos, kurie atitinka Sprendimo (BUSP) 2015/1835 11 straipsnio 4 dalies b punktą.

⁽¹⁾ OL L 266, 2015 10 13, p. 55.

⁽²⁾ 2004 m. rugsėjo 24 d. Tarybos sprendimas 2004/677/EB dėl taisyklių, taikomų nacionaliniams ekspertams ir kariniam personalui, komandiruotam į Europos gynybos agentūrą (OL L 310, 2004 10 7, p. 64).

Pagal Sprendimo (BUSP) 2015/1835 11 straipsnio 4 dalies a punktą ekspertai:

- iš trečiosios valstybės, su kuria Agentūra yra sudariusi administracinį susitarimą, arba
- iš organizacijų / subjektų, su kuriais Agentūra yra sudariusi administracinį susitarimą, su sąlyga, kad DNE yra valstybės narės arba trečiosios valstybės, su kuria Agentūra yra sudariusi administracinį susitarimą, pilietis,

deleguojami arba komandiruojami į Agentūrą pagal to sprendimo 26 straipsnio 1 dalį gavus Valdanciosios tarybos sutikimą, laikantis tuose susitarimuose nustatytų sąlygų.

2 straipsnis

Delegavimo sąlygos

Kad atitiktų delegavimo į Agentūrą sąlygas, ekspertai:

1. iki delegavimo turi būti išdirbę pas darbdavį pagal neterminuotą ar terminuotą sutartį ne trumpiau kaip 12 mėnesių;
2. lieka savo darbdavio tarnyboje per visą delegavimo laikotarpį, ir tas darbdavys toliau jiems moka atlyginimą;
3. privalo turėti bent trejų metų darbo visu etatu patirtį vykdant gynybos, administracines, mokslines, technines, veiklos, patariamąsias ar priežiūros funkcijas, susijusias su jiems paskirtų pareigų atlikimu. Prieš delegavimą darbdavys pateikia Agentūrai pažymą apie eksperto darbą per paskutinius 12 mėnesių;
4. turi būti dalyvaujančios valstybės narės piliečiai arba atitikti 1 straipsnio antros pastraipos nuostatas;
5. turi gerai mokėti vieną vienos iš dalyvaujančių valstybių narių valstybinę kalbą ir pakankamai mokėti kitą iš šių kalbų, kad galėtų vykdyti savo pareigas.

3 straipsnis

Atrankos procedūra

1. DNE atrenkami taikant atvirą ir skaidrią procedūrą, kuri nustatoma pagal 42 straipsnį.
2. Nedarant poveikio 2 straipsnio 4 daliai, DNE deleguojami garantuojant Agentūrai aukščiausius gebėjimų, naudingumo, profesinio sąžiningumo ir nuopelnų standartus atitinkančių asmenų paslaugas. Jie deleguojami iš dalyvaujančių valstybių narių piliečių užtikrinant kuo platesnį atstovavimą geografiniu pagrindu. Dalyvaujančios valstybės narės ir Agentūra bendradarbiauja siekdamos kuo labiau užtikrinti vyrų ir moterų pusiausvyrą bei laikytis lygių galimybių principo.
3. Atitinkamai dalyvaujančių valstybių narių nuolatinėms atstovybėms, trečiųjų valstybių misijoms, organizacijoms arba subjektams išsiunčiamas kvietimas pareikšti susidomėjimą; jis taip pat paskelbiamas Agentūros interneto svetainėje. Kvietime pateikiami pareigybių aprašai, išdėstomi atrankos kriterijai ir nurodomas paraiškų pateikimo terminas. Kandidatus į DNE pareigybę privalo finansiškai remti jų nacionalinės valdžios institucijos, organizacijos ar subjektai. Kiek įmanoma iki paraiškų pateikimo termino pabaigos, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki įdarbinimo pradžios datos Agentūra turi gauti finansinį rėmimą patvirtinantį laišką.

4. Neapmokamų DNE ir profesiniame mokyme dalyvaujančių nacionalinių ekspertų (toliau – PMNE) atveju Agentūra gali nuspręsti, kad DNE bus atrenkamas netaikant 1 ir 2 dalyse nustatytų atrankos procedūrų.
5. Ekspertai deleguojami atsižvelgiant į konkrečius Agentūros poreikius ir biudžeto galimybes.
6. Agentūra sukuria asmeninę DNE bylą. Toje byloje laikoma atitinkama administracinė informacija.

4 straipsnis

Administracinė delegavimo procedūra

Delegavimas įgyvendinamas Agentūros vyriausiajam pareigūnui pasikeičiant laiškais atitinkamai su atitinkamos valstybės narės nuolatine atstovybe ar misija, organizacija ar subjektu. Pasikeičiant laiškais nurodoma DNE delegavimo vieta ir pareigų grupė administratorių funkcinėje grupėje (toliau – AD) arba asistentų funkcinėje grupėje (toliau – AST), kuriai DNE priklausys. Pasikeičiant laiškais taip pat nurodomas direktoratas / skyrius, į kurį DNE deleguojamas, ir išsamiai apibūdinamos užduotys, kurias DNE turės atlikti. Prie laiškų, kuriais pasikeičiama, pridedama į Agentūrą deleguojamiems DNE taikomų taisyklių kopija.

5 straipsnis

Delegavimo laikotarpis

1. Delegavimo laikotarpis yra ne trumpesnis nei du mėnesiai ir ne ilgesnis nei treji metai. Jis gali būti kelis kartus iš eilės pratęstas, bet iš viso negali būti ilgesnis nei ketveri metai.

Vis dėlto išimtiniais atvejais, atitinkamo direktoriaus prašymu ir gavus išankstinį darbdavio sutikimą, Agentūros vyriausiasis pareigūnas gali leisti ne daugiau kaip dviem papildomais metais vieną ar kelis kartus pratęsti pirmoje pastraipoje nurodytą maksimalų ketverių metų delegavimo laikotarpį.

2. Delegavimo laikotarpis nustatomas pačioje pradžioje, pasikeičiant laiškais, kaip numatyta 4 straipsnyje. Tokia pati tvarka taikoma kiekvienu atveju, kai delegavimo laikotarpis pratęsiamas ar pakeičiama pareigybė.

3. DNE, kuris anksčiau jau buvo deleguotas į Agentūrą, gali būti deleguotas dar kartą, pasikonsultavus su kilmės valstybės nacionaline administracine institucija, jeigu DNE tebeatitinka 2 straipsnyje nustatytas delegavimo sąlygas, ir neviršijant Sprendimo (BUSP) 2015/1835 11 straipsnio 5 dalyje nustatyto bendro maksimalaus laikotarpio.

6 straipsnis

Darbdavio pareigos

Per visą delegavimo laikotarpį DNE darbdavys:

- a) toliau moka DNE atlyginimą;
- b) toliau yra atsakingas už visas DNE socialines teises, visų pirma susijusias su socialine apsauga, draudimu ir pensija, ir
- c) atsižvelgiant į 10 straipsnio 2 dalies d punktą, toliau išlaiko DNE administracinį statusą (kaip nuolatinio pareigūno ar sutartininko) ir informuoja Agentūros vyriausiąjį pareigūną apie visus DNE administracinio statuso (kaip nuolatinio pareigūno ar sutartininko) pakeitimus.

7 straipsnis

Pareigos

1. DNE padeda Agentūros personalo nariams ir atlieka Agentūros vyriausiojo pareigūno jiems paskirtas užduotis bei pareigas.
2. Atsižvelgiant į Agentūros personalo sudėtį ir, visų pirma, į DNE vaidmenį prisidedant prie Agentūros veiklos rezultatų, vyriausiasis pareigūnas gali pavesti DNE vadovaujamas pareigas, jei to reikia dėl tarnybos interesų.

Bet kuriuo atveju DNE negali Agentūros teisiškai įpareigoti.

3. DNE gali dalyvauti misijose ir posėdžiuose. Vis dėlto vyriausiasis pareigūnas gali nuspręsti, kad DNE misijose ir posėdžiuose dalyvaus:
 - a) tik lydėdamas Agentūros personalo narį arba
 - b) jei dalyvaus vienas, tik kaip stebėtojas arba tik informavimo tikslais.
4. Už DNE atliktų užduočių rezultatų patvirtinimą atsako tik Agentūra.
5. Agentūra, DNE darbdavys ir DNE deda visas pastangas, kad būtų išvengta bet kokio faktinio ar galimo interesų konflikto, susijusio su DNE pareigomis delegavimo laikotarpiu. Tuo tikslu Agentūra iš anksto informuoja DNE ir darbdavį apie numatomas pareigas ir paprašo, kad kiekvienas iš jų raštu patvirtintų, jog jiems nežinomos jokios priežastys, dėl kurių DNE neturėtų būti paskirtas į tas pareigas.

DNE visų pirma prašoma pranešti apie bet kokį galimą interesų, susijusių su DNE šeiminių aplinkybėmis (ypač artimų šeimos narių ir išplėstinės šeimos narių profesine veikla ar svarbiais jų pačių ar šeimos narių finansiniais interesais) ir siūlomomis pareigomis delegavimo metu, konfliktą.

Darbdavys ir DNE įsipareigoja pranešti Agentūrai apie bet kokį aplinkybių delegavimo laikotarpiu pasikeitimą, dėl kurio galėtų kilti bet koks interesų konfliktas.

6. Jei Agentūra mano, kad dėl deleguotajam nacionaliniam ekspertui patiktų užduočių pobūdžio reikia imtis ypatingų saugumo priemonių, prieš deleguojant nacionalinį ekspertą turi būti gautas patikimumo pažymėjimas.

8 straipsnis

DNE teisės ir pareigos

1. Delegavimo laikotarpiu DNE turi veikti sąžiningai. Visų pirma:
 - a) DNE vykdo paskirtas pareigas ir visais kitais atžvilgiais elgiasi atsižvelgdamas tik į Agentūros interesus.

Visų pirma, DNE, vykdydamas savo pareigas, nepriima jokių savo darbdavio, jokios vyriausybės, jokio kito asmens, privačios bendrovės ar valstybės įstaigos nurodymų ir nevykdo jiems jokios veiklos;
 - b) DNE susilaiko nuo bet kokių veiksmų, ypač nuo bet kokių viešų nuomonės pareiškimų, kurie gali versti suabejoti jo pozicija Agentūroje;

- c) DNE informuoja savo vadovą tais atvejais, kai jis, vykdydamas savo pareigas, turi priimti sprendimą dėl to, kaip spręsti klausimą, kuriuo DNE yra asmeniškai suinteresuotas, ar dėl jo baigties, ir tai galėtų pakenkti jo nepriklausomumui;
- d) negavęs leidimo pagal Agentūroje galiojančias sąlygas ir taisykles, DNE negali vienas ar kartu su kitais paskelbti ar prašyti paskelbti tekstą, kuriame nagrinėjamas Sąjungos darbas. Duoti leidimą atsisakoma tik tada, jei planuojama paskelbtina informacija galėtų pakenkti Agentūros ar Sąjungos interesams;
- e) visos teisės į visą DNE vykdamas pareigas atliktą darbą yra Agentūros nuosavybė;
- f) DNE gyvena delegavimo vietoje arba ne toliau nuo vietos, kuri yra suderinama su tinkamu jam paskirtų pareigų vykdymu;
- g) DNE padeda ir teikia patarimus tam vadovui, kuriam jis yra priskirtas, ir yra savo vadovui atsakingas už jam pavestų pareigų vykdymą.

2. Tiek delegavimo laikotarpiu, tiek vėliau DNE turi būti kuo diskretiškesnis visų faktų ir informacijos, kuriuos jis sužinojo vykdydamas savo pareigas ar kurie su tomis pareigomis susiję, atžvilgiu. DNE negali jokia forma jokiam neįgaliotam asmeniui atskleisti jokių dokumentų ar informacijos, kurie dar nėra teisėtai paviešinti, ar naudoti jų savo asmeninei naudai.

3. Delegavimui pasibaigus, vykdydamas naujas pareigas ir sutikdamas užimti tam tikras pareigas ar gauti lengvatas, DNE toliau privalo veikti sąžiningai ir diskretiškai.

Tuo tikslu, trejus metus po delegavimo laikotarpio pabaigos DNE nedelsdamas praneša Agentūrai apie visas pareigas ar užduotis, dėl kurių galėtų kilti interesų, susijusių su užduotimis, kurias DNE vykdė delegavimo laikotarpiu, konfliktas.

4. DNE taikomos Agentūroje galiojančios saugumo taisyklės, įskaitant duomenų apsaugos taisykles ir Agentūros tinklo apsaugos taisykles. DNE taip pat taikomos taisyklės, reglamentuojančios Agentūros finansinių interesų apsaugą.

5. Jei delegavimo laikotarpiu nesilaikoma šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalių nuostatų, Agentūra turi teisę nutraukti DNE delegavimą pagal 10 straipsnio 2 dalies c punktą.

6. DNE nedelsdamas raštu informuoja savo vadovą, jei delegavimo laikotarpiu sužino faktų, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad:

- a) galbūt vykdoma neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kurie kenkia Agentūros interesams, arba
- b) vykdomi su profesinių pareigų vykdymu susiję veiksmai, kurie gali būti šturkštus Agentūros personalo narių ar DNE pareigų pažeidimas.

Ši dalis taip pat taikoma, jei šturkštų panašių pareigų pažeidimą padaro personalo narys ar bet kuris kitas Sąjungos institucijoje dirbantis arba darbą jai atliekantis asmuo.

7. Gavęs šio straipsnio 6 dalyje nurodytą pranešimą, vadovas imasi Tarybos sprendimo (ES) 2016/1351 ⁽¹⁾ (toliau – Agentūros tarnybos nuostatai) 27 straipsnyje numatytų priemonių. Pagal šio sprendimo 4 straipsnio nuostatas vadovui taikomi Agentūros tarnybos nuostatų 27, 28 ir 29 straipsniai. Tos nuostatos *mutatis mutandis* taip pat taikomos atitinkamam DNE, siekiant užtikrinti, kad būtų gerbiamos jo teisės.

⁽¹⁾ 2016 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1351 dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

9 straipsnis

Delegavimo sustabdymas

1. Rašytiniu DNE arba jo darbdavio prašymu ir pastarajam sutikus, Agentūra gali leisti sustabdyti delegavimą ir nurodyti taikomas sąlygas. Tokio sustabdymo metu:
 - a) 19 straipsnyje nurodytos išmokos nemokamos;
 - b) 20 straipsnyje nurodytos išlaidos apmokamos tik tuo atveju, jei delegavimas sustabdomas Agentūros prašymu.
2. Agentūra apie tai praneša darbdaviui ir atitinkamos valstybės nuolatinei atstovybei ar misijai.

10 straipsnis

Delegavimo laikotarpių nutraukimas

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, delegavimas gali būti nutrauktas Agentūros arba DNE darbdavio prašymu, jei apie tai buvo įspėta prieš tris mėnesius. Jis taip pat gali būti nutrauktas DNE prašymu, jei apie tai buvo įspėta prieš tiek pat laiko ir jei sutinka darbdavys ir Agentūra.
2. Tam tikromis ypatingomis aplinkybėmis delegavimas gali būti nutrauktas be įspėjimo:
 - a) DNE darbdavio sprendimu, jei to reikia dėl esminių darbdavio interesų;
 - b) Agentūros ir darbdavio abipusiu sutarimu, DNE pateikus prašymą abiem šalims, jei to reikia dėl DNE esminių asmeninių ar profesinių interesų;
 - c) Agentūros sprendimu, jei DNE šurkščiai pažeidžia šiame sprendime nustatytas pareigas. Agentūra konsultuojasi su atitinkamos valstybės nuolatine atstovybe ar misija ir priimdama savo sprendimą atsižvelgia į gautas pastabas;
 - d) Agentūros sprendimu, kai panaikinamas arba pakeičiamas DNE administracinis statusas (kaip darbdavio nuolatinio pareigūno ar sutartininko). Prieš tai DNE turi būti suteikta galimybė pateikti pastabas.
3. Delegavimo nutraukimo pagal 2 dalies c punktą atveju Agentūra nedelsdama apie tai praneša darbdaviui ir atitinkamos valstybės narės nuolatinei atstovybei ar misijai.

II SKYRIUS

Darbo sąlygos

11 straipsnis

Socialinė apsauga

1. Prieš prasidedant delegavimo laikotarpiui darbdavys patvirtina Agentūrai, kad visu delegavimo laikotarpiu DNE atžvilgiu toliau bus taikomi socialinės apsaugos teisės aktai, taikytini DNE įdarbinusiai nacionalinei viešojo administravimo institucijai, organizacijai arba subjektui. Tuo tikslu atitinkama viešojo administravimo institucija pateikia Agentūrai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 ⁽¹⁾ 19 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažymėjimą (toliau – „portatyvus dokumentas A1“). Organizacija arba subjektas DNE pateikia „portatyviam dokumentui A1“ lygiavertę pažymą, įrodančią, kad taikytini socialinės apsaugos teisės aktai numato užsienyje patirtų sveikatos priežiūros išlaidų kompensavimą.

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

2. Nuo delegavimo pradžios Agentūra apdraudžia DNE nuo nelaimingų atsitikimų. Agentūra pateikia DNE šio draudimo sąlygų kopiją tą dieną, kai DNE atvyksta pas Agentūros vyriausiąjį pareigūną sutvarkyti su delegavimu susijusius administracinius formalumus.

3. Tais atvejais, kai DNE dalyvaujant misijoje pagal 7 straipsnio 2 dalį ir 29 straipsnį yra būtinas papildomas arba specialus draudimas, atitinkamas išlaidas apmoka Agentūra, o neapmokamų DNE ir PMNE atveju – kilmės valstybės nacionalinė administravimo institucija, pasikonsultavus dėl misijos su atitinkama valstybe nare.

12 straipsnis

Darbo laikas

1. DNE taikomos Agentūroje galiojančios taisyklės dėl darbo laiko, priklausomai nuo pareigybei, į kurią jis paskirtas Agentūroje, keliamų reikalavimų.

2. Delegavimo laikotarpiu DNE dirba visą darbo dieną. Gavusi tinkamai pagrįstą direktoriaus prašymą ir jei tai atitinka Agentūros interesus, Agentūra gali leisti DNE dirbti ne visą darbo dieną, gavus DNE darbdavio sutikimą.

3. Jei leidžiama dirbti ne visą darbo dieną, DNE dirba bent pusę įprastinio darbo laiko.

13 straipsnis

Nebuvimas darbe dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo

1. Neatvykęs į darbą dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo, DNE kuo greičiau praneša apie tai vadovui, nurodydamas savo buvimo adresą. Jei DNE nėra darbe ilgiau kaip tris dienas iš eilės, jis pateikia medicinos pažymą ir jo gali būti paprašyta atlikti Agentūros organizuojamą sveikatos patikrinimą.

2. Jei DNE nėra darbe dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo ne ilgiau kaip tris dienas, tačiau bendras dienų, kai jo nėra darbe dėl šių priežasčių, skaičius yra daugiau kaip 12 dienų per 12 mėnesių laikotarpį, DNE turi pateikti medicinos pažymą kiekvienu kitu nebuvimo darbe dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo atveju.

3. Jei DNE nėra darbe dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo ilgiau kaip vieną mėnesį arba ilgiau už jo atliekamos tarnybos laikotarpį, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis yra ilgesnis, automatiškai sustabdomas 19 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų išmokų mokėjimas. Ši dalis netaikoma su nėštumu susijusios ligos atveju. Nebuvimas darbe dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo negali trukti ilgiau, nei atitinkamo asmens delegavimo laikotarpis.

4. Tačiau jei DNE patyrė traumą darbe delegavimo laikotarpiu, jis ir toliau gauna visas 19 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas išmokas per visą laikotarpį, kurį jis negali dirbti, iki pat delegavimo laikotarpio pabaigos.

14 straipsnis

Kasmetinės atostogos, specialios atostogos ir švenčių dienos

1. Nedarant poveikio konkrečioms šiame sprendime išdėstytoms nuostatoms, DNE taikomos Agentūroje galiojančios taisyklės dėl kasmetinių atostogų, specialių atostogų ir švenčių dienų.

2. Atostogos suteikiamos gavus išankstinį skyriaus, į kurį yra paskirtas DNE, leidimą.
3. Gavusi darbdavio tinkamai pagrįstą prašymą, Agentūra gali suteikti ne daugiau kaip dvi papildomas specialių atostogų dienas per 12 mėnesių laikotarpį. Kiekvienas prašymas nagrinėjamas atskirai.
4. Iki delegavimo laikotarpio pabaigos nepanaudotos kasmetinių atostogų dienos panaikinamos.
5. DNE, kurio delegavimo laikotarpis yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, gavus motyvuotą prašymą ir Agentūros vyriausiojo pareigūno sprendimu gali būti suteiktos specialios atostogos. Tos specialios atostogos negali viršyti trijų dienų per visą delegavimo laikotarpį. Prieš suteikiant tokias atostogas, atitinkamas direktorius iš anksto konsultuojasi su Agentūros žmogiškųjų išteklių skyriumi (toliau – ŽI skyrius).

15 straipsnis

Mokymams skirtos specialios atostogos

Nepaisant 14 straipsnio 3 dalies, DNE, kurio delegavimo laikotarpis yra šeši mėnesiai arba daugiau, Agentūra gali suteikti papildomų specialių atostogų dienų darbdavio organizuojamiems mokymams, skirtiems DNE reintegravimui, jei darbdavys pateikė tinkamai pagrįstą prašymą.

16 straipsnis

Motinytės ir tėvystės atostogos

1. DNE taikomos Agentūroje galiojančios taisyklės dėl motinytės ir tėvystės atostogų.
2. Jei pagal darbdavio nacionalinės teisės aktus suteikiamos ilgesnės motinytės atostogos, DNE prašymu ir gavus išankstinį darbdavio sutikimą delegavimas sustabdomas laikotarpiui, kuris viršija Agentūros suteiktą laikotarpį. Tokiu atveju, jei to reikia dėl Agentūros interesų, delegavimo laikotarpio pabaigoje pridodamas sustabdymo trukmę atitinkantis laikotarpis.
3. Nepaisant 1 dalies, DNE gali prašyti sustabdyti delegavimą viso motinytės atostogoms leidžiamo laikotarpio metu, gavus išankstinį darbdavio sutikimą. Tokiu atveju, jei to reikia dėl Agentūros interesų, delegavimo laikotarpio pabaigoje prie jo pridodamas sustabdymo trukmę atitinkantis laikotarpis.
4. 2 ir 3 dalys taip pat taikomos įvaikinimo atvejais.
5. Maitinančiai krūtimi DNE, pateikus šį faktą patvirtinančią medicinos pažymą, jos prašymu gali būti suteikiamos ne daugiau kaip keturių savaičių specialios atostogos, prasidedančios nuo jos motinytės atostogų pabaigos, kurių metu ji gauna 19 straipsnyje nustatytas išmokas.

17 straipsnis

Valdymas ir kontrolė

Darbo laiko ir nebuvimo darbe valdymą ir kontrolę atlieka ŽI skyrius ir direktoratas ar skyrius, į kurį paskirtas DNE, laikantis Agentūroje galiojančių taisyklių ir procedūrų.

III SKYRIUS

Išmokos ir išlaidos

18 straipsnis

Išmokų ir kelionės išlaidų apskaičiavimas

1. Šios sprendimo tikslais vietą, iš kurios DNE buvo įdarbintas, DNE delegavimo ir grįžimo vietas Agentūra nustato atsižvelgdama į tų vietų geografinę padėtį pagal platumą ir ilgumą, kurią apskaičiuoja ŽI skyrius.

2. Šiame sprendime:

- a) vieta, iš kurios DNE buvo įdarbintas – vieta, kurioje DNE vykdė savo pareigas darbdaviui prieš delegavimą;
- b) delegavimo vieta – Briuselis;
- c) grįžimo vieta – vieta, kurioje DNE vykdys savo pagrindinę veiklą pasibaigus delegavimo laikotarpiui.

Vieta, iš kurios DNE buvo įdarbintas, nustatoma pasikeičiant laiškais, kaip nurodyta 4 straipsnyje.

3. Taikant šį straipsnį neatsižvelgiama į aplinkybes, susijusias su DNE atliekamu darbu valstybei, kuri nėra delegavimo vietos valstybė.

19 straipsnis

Išmokos

1. DNE turi teisę gauti dienpinigius visą delegavimo laikotarpį, vadovaujantis tais pačiais kriterijais, pagal kuriuos skiriamos ekspatriacijos išmokos laikiniams darbuotojams, kaip nurodyta Agentūros tarnybos nuostatų IV priedo 4 straipsnyje. Jei tie kriterijai tenkinami, dienpinigių norma yra 128,67 EUR. Priešingu atveju ji yra 32,18 EUR. Dienpinigių norma yra lygi išmokos, mokamos į Europos Sąjungos Tarybos generalinį sekretoriatą deleguojamam nacionaliniam ekspertui, dydžiui.

2. Visu delegavimo laikotarpiu DNE turi teisę į papildomą mėnesinę išmoką, kuri mokama pagal toliau pateiktą lentelę:

Geografinis atstumas tarp įdarbinimo vietos ir delegavimo vietos (km)	Suma (EUR)
0–150	0,00
> 150	82,70
> 300	147,03
> 500	238,95
> 800	385,98

Geografinis atstumas tarp įdarbinimo vietos ir delegavimo vietos (km)	Suma (EUR)
> 1 300	606,55
> 2 000	726,04

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos išmokos taip pat skirtos DNE patirtoms persikraustymo išlaidoms ir visoms metinėms kelionės išlaidoms delegavimo laikotarpiu padengti. Šios išmokos mokamos už misijų, kasmetinių atostogų, motinystės, tėvystės ar įvaikinimo atostogų, specialių atostogų ir Agentūros suteiktų atostogų laikotarpius, nedarant poveikio 14, 15 ir 16 straipsniams. Jei leidžiama dirbti ne visą darbo dieną, DNE turi teisę gauti proporcingai sumažintas išmokas.

4. Delegavimo laikotarpio pradžioje DNE gauna avansą, kurio suma lygi 75 dienų dienpinigių sumai; dėl to atitinkamu laikotarpiu jis nebeturi teisės į kitas tokias išmokas. Jei delegavimo laikotarpis Agentūroje baigiasi iki laikotarpio, už kurį buvo apskaičiuotas avansas, pabaigos, DNE privalo grąžinti sumą, atitinkančią likusią šio laikotarpio dalį.

5. Pasikeičiant laiškais, kaip numatyta 4 straipsnyje, darbdavys informuoja Agentūrą apie visus DNE gaunamus mokėjimus, panašius į nurodytus šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Visos tų mokėjimų sumos išskaičiuojamos iš Agentūros mokamų atitinkamų išmokų DNE.

6. Taikant Agentūros tarnybos nuostatų 60 straipsnį priimti atlyginimo ir išmokų koregavimai automatiškai taikomi mėnesinėms išmokoms ir dienpinigiams nuo mėnesio, einančio po jų priėmimo; tokie koregavimai netaikomi atgaline data. Atlikus koregavimus naujos sumos bus paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*.

20 straipsnis

Kelionės išlaidos

1. DNE turi teisę gauti jo kelionės išlaidų delegavimo laikotarpio pradžioje fiksuoto dydžio kompensaciją.
2. Fiksuoto dydžio kompensacija apskaičiuojama pagal išmoką, skiriamą už geografinio atstumo tarp įdarbinimo vietos ir delegavimo vietos kilometrą. Kilometražu grindžiama išmoka nustatoma vadovaujantis Agentūros tarnybos nuostatų IV priedo 7 straipsniu.
3. DNE turi teisę gauti jo kelionės į grįžimo vietą pasibaigus delegavimo laikotarpiui išlaidų kompensavimą. Kompensacija negali būti didesnė už sumą, kurią DNE būtų turėjęs teisę gauti, jei būtų grįžęs į vietą, iš kurios jis buvo įdarbintas.
4. DNE šeimos narių kelionės išlaidos nekompensuojamos.

21 straipsnis

Misijos ir misijų išlaidos

1. DNE gali būti siunčiamas į misiją.
2. Misijos išlaidos kompensuojamos vadovaujantis Agentūroje galiojančiomis nuostatomis.

22 straipsnis

Mokymas

DNE turi teisę dalyvauti Agentūros organizuojamuose mokymo kursuose, jei to reikia dėl Agentūros interesų. Priimant sprendimą, ar leisti dalyvauti kursuose, atsižvelgiama į DNE pagrįstus interesus, ypač į jo profesinę karjerą pasibaigus delegavimo laikotarpiui.

23 straipsnis

Administracinės nuostatos

1. DNE turi atvykti į atitinkamą Žmogiškųjų išteklių skyrių privalomiems administraciniams formalumams atlikti pirmą delegavimo laikotarpio dieną. DNE pradeda eiti savo pareigas arba nuo pirmos, arba nuo šešioliktos mėnesio dienos.
2. Mokėjimus atlieka Agentūra eurais.

IV SKYRIUS

Neapmokami deleguojami ekspertai

24 straipsnis

Neapmokami deleguojami ekspertai

1. DNE gali būti deleguojamas į Agentūrą kaip neapmokamas DNE delegavimo laikotarpiu.

Tokio delegavimo atveju Agentūra nemoka jokių išmokų ir neapmoka jokių išlaidų, išskyrus, atitinkamais atvejais, 25 straipsnyje numatytas išlaidas.

2. 18, 19 ir 20 straipsniai neapmokamiems DNE netaikomi.

Nedarant poveikio 8 straipsniui, neapmokamo DNE elgesyje visuomet turi atsispindėti faktas, kad jis yra deleguotas į Agentūrą, ir niekada negali priversti suabejoti jo pozicija Agentūroje.

25 straipsnis

Misijos

1. Jeigu neapmokamas DNE dalyvauja misijose ne jo delegavimo vietoje, jam kompensuojama laikantis galiojančių taisyklių, taikomų kompensuojant pareigūnų misijų išlaidas, išskyrus atvejus, kai Agentūra ir darbdavys yra sudarę kitokį susitarimą.
2. Jeigu misijos atveju Agentūra apdraudžia pareigūnus specialiu didelės rizikos draudimu, juo apdraudžiamas ir toje pačioje misijoje dalyvaujantis neapmokamas DNE.
3. Misijoje už Sąjungos teritorijos ribų dalyvaujančiam neapmokamam DNE taikoma Agentūroje tokioms misijoms galiojanti saugumo tvarka.

26 straipsnis

Neapmokami DNE į personalo etatų planą neįtraukiami. Tačiau skaidrumo ir informavimo tikslais apie jų skaičių Valdančiajai tarybai pranešama metinėje vyriausiojo pareigūno ataskaitoje.

V SKYRIUS

DNE, kuriems mokama iš biudžetų, susijusių su *ad hoc* projektais ar programomis

27 straipsnis

Šis sprendimas taip pat taikomas DNE, kuriems išmokos mokamos iš biudžetų, susijusių su Agentūros *ad hoc* projektais ar programomis, nurodytais Sprendimo (BUSP) 2015/1835 19 ir 20 straipsniuose (toliau – *ad hoc* DNE).

28 straipsnis

Ad hoc DNE paskiriami tik tiems *ad hoc* projektams ar programoms, kurių biudžeto lėšomis finansuojamos jų atitinkamos išmokos ir išlaidos.

Prieš įdarbinant *ad hoc* DNE reikia gauti atitinkamų prisidedančių valstybių narių patvirtinimą, remiantis vienos ar kelių atitinkamų prisidedančių valstybių narių ar Agentūros pasiūlymu, kuriame pateikiamas su kiekviena pareigybe susietas pranešimo apie laisvą darbo vietą projektas.

29 straipsnis

Ad hoc DNE į personalo etatų planą neįtraukiami. Tačiau skaidrumo ir informavimo tikslais apie jų skaičių Valdančiajai tarybai pranešama metinėje vyriausiojo pareigūno ataskaitoje.

30 straipsnis

Su *ad hoc* projektais ar programomis susiję biudžetai, iš kurių mokamos *ad hoc* DNE išmokos ir apmokamos jų išlaidos, gali būti sudaromi iš tokiuose projektuose ir programose dalyvaujančių trečiųjų valstybių įnašų, remiantis Sprendimo (BUSP) 2015/1835 26 straipsnio 5 dalimi.

Nepaisant 1 straipsnio antros pastraipos nuostatų, tokių įnašų mokėjimas nesuteikia teisės laikyti, kad atitinkamų trečiųjų valstybių piliečiai gali dalyvauti *ad hoc* DNE įdarbinimo procedūrose.

VI SKYRIUS

Profesiniame mokyme dalyvaujantys nacionaliniai ekspertai

31 straipsnis

Bendrosios nuostatos ir sąvokų apibrėžtys

PMNE – tai DNE, kuriuos Agentūra priima profesinio mokymo tikslais.

32 straipsnis

Profesinio mokymo tikslas

1. Profesinio mokymo tikslas yra:
 - a) suteikti PMNE patirties Agentūros darbo metodų ir projektų srityje;
 - b) suteikti jiems galimybę įgyti Agentūros kasdienio darbo praktinės patirties ir supratimo ir galimybę dirbti daugiakultūroje bei daugiakalbėje aplinkoje;
 - c) suteikti galimybę nacionalinių administracijų, ypač Gynybos ministerijų, darbuotojams praktiškai panaudoti jų studijų metu įgytas žinias, visų pirma atitinkamose jų atsakomybės srityse.
2. Savo ruožtu Agentūra pasinaudoja žmonių, galinčių pasiūlyti naują požiūrį, indėliu ir naujomis žiniomis, kurios praturtins kasdienį institucijos darbą ir kuria žmonių, turinčių tiesioginės darbo su jos procedūromis patirties, tinklą.

33 straipsnis

Tinkamumo kriterijai

PMNE pagal analogiją taikomos 2 straipsnio nuostatos, išskyrus 3 dalį.

34 straipsnis

Profesinio mokymo trukmė

1. Profesinių stažuotėjų trukmė – nuo trijų iki 24 mėnesių. Trukmė nustatoma pačioje pradžioje ir gali būti pratęsta dėl tinkamai pagrįstų priežasčių, neviršijant maksimalios trukmės – 24 mėnesių.
2. PMNE gali dalyvauti tik vienoje profesinėje stažuotėje.

35 straipsnis

Profesinio mokymo organizavimas

Profesinės stažuotės metu PMNE prižiūri mokymo kuratorius. Mokymo kuratorius turi informuoti ŽI skyrių apie visus svarbius incidentus profesinės stažuotės metu, ypač apie nebuvimo, ligos, nelaimingų atsitikimų ar darbo pertraukimo atvejus, apie kuriuos jis žino arba apie kuriuos jį informavo PMNE.

PMNE laikosi nurodymų, kuriuos duoda jų mokymo kuratorius, jų vadovai direktorate ar tarnyboje, į kurį jie yra deleguoti, ir ŽI skyrius.

PMNE leidžiama dalyvauti posėdžiuose, išskyrus atvejus, kai tie posėdžiai yra ribotos sudėties ar slapti, o PMNE neturi patikimumo pažymėjimo, gauti dokumentus ir dalyvauti departamento, į kurį jie yra deleguoti, veikloje.

36 straipsnis

Profesinės stažuotės sustabdymas

Rašytiniu PMNE ar jo darbdavio prašymu ir pastarajam iš anksto sutikus, Agentūros vyriausiasis pareigūnas gali leisti labai trumpam sustabdyti profesinę stažuotę arba ją anksčiau laiko nutraukti. PMNE gali grįžti likusiam profesinės stažuotės laikotarpiui užbaigti, bet tik iki to laikotarpio pabaigos. Stažuotė negali būti pratęsta jokiais aplinkybėmis.

37 straipsnis

Darbo sąlygos ir atlyginimas

1. 2 straipsnio 3 dalis, 3, 5, 18, 19 ir 20 straipsniai PMNE netaikomi.
2. PMNE laikomi neapmokamais DNE, kaip apibrėžta IV skyriuje. Jiems toliau moka jų darbdavys, o Agentūra nemoka jokios finansinės kompensacijos.

Agentūra nepriima prašymų dėl išmokų ar užmokesčių arba kelionės ar kitų išlaidų kompensavimo, išskyrus misijos išlaidų, patirtų dalyvaujant profesinėje stažuotėje, kompensavimą.

38 straipsnis

Ataskaitos ir dalyvavimo pažymėjimas

PMNE, kurie užbaigė numatytą profesinio mokymo laikotarpį, užpildo įvertinimo ataskaitas, kurių jų stažuotės pabaigoje paprašo ŽI skyrius. Mokymo kuratoriai taip pat užpildo atitinkamą įvertinimo ataskaitą.

Užpildžius tas ataskaitas, savo profesinę stažuotę baigę PMNE gauna pažymėjimą, kuriame nurodomas profesinio mokymo laikotarpis ir departamentas, kuriame jis vyko.

39 straipsnis

PMNE į personalo etatų planą neįtraukiami. Tačiau skaidrumo ir informavimo tikslais apie jų skaičių Valdancijai tarybai pranešama metinėje vyriausiojo pareigūno ataskaitoje.

VII SKYRIUS

Skundai

40 straipsnis

Skundai

Nedarant poveikio galimybei pateikti ieškinį pradėjus eiti pareigas, laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnyje nustatytų sąlygų ir terminų, DNE pagal Agentūros tarnybos nuostatus gali Darbo sutartis sudaryti įgaliotai institucijai (toliau – DSSI) pateikti skundą dėl pagal šį sprendimą DSSI priimto nutarimo, kuris daro neigiamą poveikį DNE, išskyrus nutarimus, kurie priimti tiesiogiai įgyvendinant darbdavio sprendimus.

Skundas turi būti pateiktas per du mėnesius. Laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai atitinkamam asmeniui pranešama apie sprendimą, tačiau bet koku atveju ne vėliau kaip tą dieną, kai pastarasis gavo tokį pranešimą. DSSII apie pagrįstą sprendimą skundą pateikusiam asmeniui praneša per keturis mėnesius nuo skundo pateikimo dienos. Jei pasibaigus tam terminui DNE atsakymo į skundą negauna, laikoma, kad jis numanomai atmetas.

VIII SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

41 straipsnis

Informacijos teikimas

Visų valstybių narių nuolatinėms atstovybėms kasmet pranešamas Agentūroje dirbančių DNE skaičius. Kartu su ta informacija pateikiami ir šie duomenys:

- a) organizacijos ar subjekto, kaip išdėstyta 1 straipsnio antroje pastraipoje, deleguotų DNE pilietybės;
- b) atrankos procedūros išimtys pagal 3 straipsnio 3 dalį;
- c) visų DNE paskyrimas;
- d) DNE delegavimo sustabdymo ar nutraukimo anksčiau laiko pagal 9 ir 10 straipsnius atvejai;
- e) metinis DNE išmokų koregavimas pagal 19 straipsnį.

42 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

Visais igaliojimais, kurie šiuo sprendimu suteikti Agentūrai, naudojasi DSSII.

43 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2004/677/EB panaikinamas. Tačiau to sprendimo 15–19 straipsniai toliau taikomi to prašantiems DNE, kurių delegavimo laikotarpis šio sprendimo įsigaliojimo metu dar nepasibaigęs, nedarant poveikio 44 straipsniui.

44 straipsnis

Išsigaliojimas ir taikymas

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo pirmos mėnesio, einančio po jo įsigaliojimo, dienos kiekvienam naujam delegavimui, atnaujintam ar pratęstam delegavimui.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LAJČÁK

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1353**2016 m. rugpjūčio 4 d.****dėl Europos gynybos agentūros finansinių taisyklių, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2007/463/BUSP**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 2015 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1835, kuriuo apibrėžiamas Europos gynybos agentūros statusas, būstinė ir veiklos nuostatai ⁽¹⁾, ypač į jo 18 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2007 m. rugsėjo 18 d. Taryba priėmė Sprendimą 2007/643/BUSP ⁽²⁾ dėl Europos gynybos agentūros finansinių taisyklių bei dėl viešųjų pirkimų taisyklių ir finansinius įnašus iš Europos gynybos agentūros veiklos biudžeto reglamentuojančių taisyklių;
- (2) priėmus Sprendimą (BUSP) 2015/1835, būtina panaikinti Sprendimą 2007/643/BUSP ir nustatyti naujas Europos gynybos agentūrai taikomas finansines taisykles,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS IR APIBRĖŽTYS*1 straipsnis***Dalykas**

Šiuo sprendimu nustatomos Europos gynybos agentūros (toliau – Agentūra) esminės finansinės taisyklės.

*2 straipsnis***Apibrėžtys**

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) dalyvaujanti valstybė narė – Agentūros veikloje dalyvaujanti valstybė narė;
- b) prisidedančios valstybės narės – prie konkretaus Agentūros projekto ar programos prisidedančios dalyvaujančios valstybės narės;
- c) bendrasis biudžetas – bendrasis biudžetas, sudarytas pagal Sprendimo (BUSP) 2015/1835 13 straipsnį;
- d) papildomos pajamos – papildomos pajamos, kurių turinys nustatytas Sprendimo (BUSP) 2015/1835 15 straipsnyje;
- e) leidimus suteikiantis pareigūnas – Agentūros vyriausiasis pareigūnas, kuris vykdo Sprendimo (BUSP) 2015/1835 10 straipsnio 5 dalyje apibrėžtus įgaliojimus;
- f) biudžetas – priemonė, kuria numatomos ir leidžiamos naudoti kiekvienų finansinių metų visos pajamos ir išlaidos, kurios laikomos reikalingomis Agentūrai;

⁽¹⁾ O L L 266, 2015 10 13, p. 55.

⁽²⁾ O L L 269, 2007 10 12, p. 1.

- g) kontrolė – visos priemonės, kurių imamasi siekiant pateikti pagrįstą patikinimą dėl operacijų veiksmingumo, efektyvumo ir ekonomiškumo, ataskaitų teikimo patikimumo, turto ir informacijos apsaugos, sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos, nustatymo, ištaisymo ir tolesnių su tokiu sukčiavimu ir pažeidimais susijusių veiksmų ir dėl tinkamo rizikos, susijusios su pagrindinių operacijų teisėtumu ir tvarkingumu, valdymo, atsižvelgiant į daugiamečių programų ir atitinkamų mokėjimų pobūdį. Kontrolė gali apimti įvairius patikrinimus, taip pat bet kokios politikos ir procedūrų, skirtų pasiekti pirmame sakinyje aprašytus tikslus, įgyvendinimą;
- h) patikrinimas – specialaus pajamų ar išlaidų operacijos aspekto patikrinimas.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

AGENTŪROS BIUDŽETAS

3 straipsnis

Agentūros biudžetas

Agentūros biudžetas apima bendrąjį biudžetą, veiklos, susijusios su *ad hoc* projektais ar programomis, biudžetus, kaip numatyta Sprendimo (BUSP) 2015/1835 IV skyriuje, ir bet kokius biudžetus, sudaromus dėl papildomų pajamų.

1 SKYRIUS

Biudžeto principai

4 straipsnis

Biudžeto principų laikymasis

Vadovaujantis Sprendimo (BUSP) 2015/1835 12 straipsniu, Agentūros biudžetas sudaromas ir įgyvendinamas laikantis šiame sprendime išdėstytų biudžeto principų.

5 straipsnis

Vieningumo ir biudžeto tikslumo principai

1. Pajamos surenkamos ir išlaidos patiriamos tik jei yra įrašomos į tam tikrą Agentūros biudžeto eilutę.
2. Negalima prisiimti ar leisti daryti išlaidų, kurios viršija Agentūros biudžetu patvirtintus asignavimus.
3. Asignavimas į Agentūros biudžetą gali būti įrašytas tik jei yra skirtas išlaidoms, kurios laikomos būtinomis, padengti.
4. Iš išankstinio finansavimo mokėjimų, atliktų iš Agentūros biudžeto, gaunamos palūkanos nėra mokėtinos Agentūrai.

6 straipsnis

Metinio periodiškumo principas

1. Į Agentūros biudžetą įrašyti asignavimai patvirtinami vieniems finansiniams metams, kurie prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

2. Įsipareigojimų asignavimus sudaro teisinių įsipareigojimų, priimtų finansiniais metais, arba tų teisinių įsipareigojimų, kurių parengiamųjų etapų didžioji dalis pradėta vykdyti iki gruodžio 31 d., atveju – priimtų iki kitų metų kovo 31 d., bendra suma.
3. Mokėjimų asignavimus sudaro mokėjimai, atliekami vykdant tais arba ankstesniais finansiniais metais priimtus teisinius įsipareigojimus.
4. Atsižvelgiant į Agentūros poreikius ir pagal 15 straipsnį patvirtinus Valdančiajai tarybai, nepanaudotus asignavimus galima įrašyti į paskesnių finansinių metų laikotarpio pajamų ir išlaidų sąmatą. Tie asignavimai turi būti panaudojami pirmiausiai.
5. 1–4 dalies nuostatomis neužkertamas kelias biudžetinius įsipareigojimus, susijusius su veiksmais, kurie tęsiasi daugiau nei vienus finansinius metus, suskaidyti į per kelerius metus mokamas metines dalis.

7 straipsnis

Subalansuotumo principas

1. Pajamos ir mokėjimų asignavimai turi būti subalansuoti.
2. Pagal Agentūros biudžeto struktūrą Agentūra negali imti paskolų.
3. Tam tikrais finansiniais metais susidaręs Agentūros bendrojo biudžeto perteklius laikomas dalyvaujančioms valstybėms narėms skirtomis lėšomis ir gražinamas joms, išskaitant jį iš kitų finansinių metų trečiojo įnašo.

8 straipsnis

Apskaitos vieneto principas

Agentūros biudžetas sudaromas ir vykdomas eurais, atskaitose sumos nurodomos eurais. Tačiau pinigų srautų tikslais apskaitos pareigūnas yra įgaliotas vykdyti operacijas kitomis valiutomis.

9 straipsnis

Universalumo principas

Bendra pajamų suma turi padengti bendrą mokėjimų asignavimų sumą. Visos pajamos ir išlaidos įrašomos į biudžetą, nekoreguojant jų viena kitos atžvilgiu.

10 straipsnis

Konkretumo principas

1. Asignavimai konkretiems tikslams paskiriami bent jau pagal antraštinę dalį ir skyrių.
2. Leidimus suteikiantis pareigūnas gali perkelti asignavimus iš vieno skyriaus į kitą be jokių apribojimų, taip pat perkelti iš vienos antraštinės dalies į kitą ne daugiau kaip 10 % asignavimų, numatytų tiems metams, kurie nurodyti eilutėje, iš kurios perkeliama asignavimai.

Jei perkeltina suma viršija pirmoje pastraipoje nurodytą ribą, leidimus suteikiantis pareigūnas teikia pasiūlymą Valdančiajai tarybai dėl asignavimų perkėlimo iš vienos antraštinės dalies į kitą. Valdančioji taryba gali per tris savaites pareikšti prieštaravimą tokiems perkėlimams. Po šio termino perkėlimai laikomi patvirtintais.

Leidimus suteikiantis pareigūnas informuoja Valdančiąją tarybą apie visus pagal pirmą pastraipą atliktus perkėlimus. Pasiūlymai dėl perkėlimų ir atlikti perkėlimai pagrindžiami atitinkamais ir išsamiais patvirtinamaisiais dokumentais, iš kurių matyti kredituotinos eilutės ir eilutės, iš kurių asignavimai perkeliama, įrašytų asignavimų vykdymas ir reikalingų sumų sąmata iki finansinių metų pabaigos.

11 straipsnis

Patikimo finansų valdymo principas

1. Asignavimai naudojami laikantis patikimo finansų valdymo principo, t. y. ekonomiškumo, veiksmingumo ir efektyvumo principų.
2. Ekonomiškumo principu reikalaujama, kad ištekliai, kuriuos Agentūra naudoja vykdydama savo veiklą, būtų prieinami tinkamu laiku, reikiamo kiekio bei kokybės ir geriausia kaina.

Veiksmingumo principu siekiama geriausio panaudotų išteklių ir pasiektų rezultatų santykio.

Efektyvumo principas – tai konkrečių nustatytų tikslų įvykdymas ir planuotų rezultatų pasiekimas.

12 straipsnis

Biudžeto vykdymo vidaus kontrolė

1. Agentūros biudžetas vykdomas taikant efektyvią ir veiksmingą vidaus kontrolę.
2. Agentūros biudžeto vykdymo tikslais vidaus kontrolė apibrėžiama kaip visuose valdymo lygmenyse vykdomas procesas, kurio paskirtis – suteikti pakankamą užtikrinimą, kad bus pasiekti šie tikslai:
 - a) operacijų efektyvumas, veiksmingumas ir ekonomiškumas;
 - b) ataskaitų teikimo patikimumas;
 - c) turto ir informacijos apsauga;
 - d) sukčiavimo ir pažeidimų prevencija, nustatymas, ištaisymas ir tolesni veiksmai;
 - e) tinkamas rizikos, susijusios su pagrindinių operacijų teisėtumu ir tvarkingumu, valdymas.
3. Efektyvi ir veiksminga vidaus kontrolė grindžiama geriausia tarptautine praktika ir visų pirma apima Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012⁽¹⁾ 32 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytus elementus, atsižvelgiant į Agentūros struktūrą ir dydį, jai pavestų užduočių pobūdį, sumas ir susijusią finansinę ir veiklos riziką.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

13 straipsnis

Skaidrumo principas

1. Agentūros biudžetas sudaromas ir įgyvendinamas ir ataskaitos pateikiamos laikantis skaidrumo principo.
2. Vadovaujantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 35 straipsnio 3 dalimi, priimtas Agentūros biudžetas, įskaitant etatų planą, ir taisomieji biudžetai paskelbiami Agentūros interneto svetainėje per keturias savaites nuo jų priėmimo.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRAJAM BIUDŽETUI TAIKOMOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Finansų planavimas

14 straipsnis

Bendrasis biudžetas

1. Ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. Agentūros vadovas Valdančiajai tarybai pateikia ateinančių metų bendrojo biudžeto projekto preliminarią sąmatą.
2. Ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. Agentūros vadovas Valdančiajai tarybai pateikia peržiūrėtą ateinančių metų bendrojo biudžeto projekto preliminarią sąmatą kartu su trejų metų planavimo programos projektu.
3. Ne vėliau kaip kiekvienų metų rugsėjo 30 d. Agentūros vadovas Valdančiajai tarybai pateikia bendrojo biudžeto projektą kartu su trejų metų planavimo programos projektu. Projektą sudaro:
 - a) asignavimai, laikomi reikalingais:
 - i) Agentūros veiklos, personalo ir posėdžių išlaidoms padengti;
 - ii) išorės konsultacijoms, kurios yra esminės Agentūros užduočių vykdymui, ypač operatyvinės analizės konsultacijoms, pirkti ir specialiai veiklai, vykdomai visų dalyvaujančių valstybių bendrai naudai, vykdyti;
 - b) išlaidoms padengti būtinų pajamų prognozė.
4. Valdančioji taryba siekia užtikrinti, kad 3 dalies a punkto ii papunktyje nurodyti asignavimai sudarytų didelę 3 dalyje nurodytų bendrų asignavimų dalį. Tie asignavimai atspindi tikrus poreikius ir leidžia Agentūrai atlikti operatyvinį vaidmenį.
5. Prie bendrojo biudžeto projekto pridedami išsamūs pagrindimai ir personalo etatų planas.
6. Valdančioji taryba gali vieningai nuspręsti, kad bendrojo biudžeto projektas dar turi apimti konkretų projektą ar programą, kai tai aiškiai daroma visų dalyvaujančių valstybių narių bendrai naudai.
7. Asignavimai klasifikuojami pagal antraštines dalis ir skyrius, grupuojant išlaidas pagal rūšį ar paskirtį ir, jei reikia, dalijami į straipsnius.
8. Kiekvienoje antraštinėje dalyje gali būti skyrius „Laikinieji asignavimai“. Tie asignavimai įrašomi, jei dėl rimtų priežasčių nežinomas reikalingų asignavimų dydis ar įrašytų asignavimų įgyvendinimo apimtis.

9. Pajamas sudaro:

- a) dalyvaujančių valstybių narių mokami įnašai, pagrįsti bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) dydžiu;
- b) kitos pajamos, įskaitant atskaitymus iš personalo atlyginimo ir palūkanas už lėšas Agentūros banko sąskaitose.

Bendrojo biudžeto projekte turi būti eilutės asignuotosioms pajamoms ir, kai įmanoma, turi būti nurodyta numatyta suma.

10. Valdančioji taryba bendrojo biudžeto projektą vieningai priima ne vėliau kaip kiekvienų metų gruodžio 31 d. Priimant projektą, Valdančiajai tarybai pirmininkauja Agentūros vadovas arba jo paskirtas atstovas, arba jo tam pakviestas Valdančiosios tarybos narys. Vyriausiasis pareigūnas paskelbia, kad biudžetas yra priimtas, ir praneša apie tai dalyvaujančioms valstybėms narėms.

11. Jeigu finansinių metų pradžioje bendrojo biudžeto projektas nepriimtas, suma, lygi ne daugiau kaip vienai dvyliktajai praėjusių finansinių metų biudžeto asignavimų daliai, gali būti išleista kiekvieną mėnesį pagal bet kurią biudžeto skyrių ar kitą poskyrį. Tačiau ta tvarka nesuteikia Agentūrai teisės disponuoti asignavimais, viršijančiais vieną dvyliktąją dalį asignavimų, numatytų bendrojo biudžeto projekte jį rengiant. Remdamasi vyriausiojo pareigūno pasiūlymu, Valdančioji taryba kvalifikuota balsų dauguma gali leisti didesnes nei vienos dvyliktosios dalies išlaidas, jeigu bendrieji biudžeto asignavimai tiems finansiniams metams neviršija ankstesnių finansinių metų asignavimų. Vyriausiasis pareigūnas gali pareikalauti įnašų, būtinų padengti pagal šią nuostatą leistus asignavimus, kurie sumokami per 30 dienų nuo įnašų pareikalavimo išsiuntimo.

15 straipsnis

Taisomasis biudžetas

1. Jei yra neišvengiamų, išimtinių ar nenumatytų aplinkybių, vyriausiasis pareigūnas Valdančiajai tarybai gali pateikti taisomojo biudžeto projektą.
2. Taisomojo biudžeto projektas sudaromas, pateikiamas ir priimamas bei apie jo priėmimą pranešama laikantis tos pačios tvarkos, kuri taikoma bendrajam biudžetui. Valdančioji taryba veikia deramai atsizvelgdama į skubumą tomis aplinkybėmis.

2 SKYRIUS

Finansų pareigūnai ir biudžeto vykdymas pagal patikimo finansų valdymo principą

16 straipsnis

Leidimus suteikiančio pareigūno įgaliojimai ir pareigos

1. Leidimus suteikiančio pareigūno pareigas atlieka vyriausiasis pareigūnas. Leidimus suteikiantis pareigūnas bendrąjį biudžetą vykdo pagal šias finansines taisykles ir patikimo finansų valdymo principą savo atsakomybe ir neviršydamas leistinų asignavimų. Leidimus suteikiantis pareigūnas atsako už tai, kad būtų laikomasi teisėtumo ir tvarkingumo reikalavimų.
2. Vyriausiasis pareigūnas gali perduoti biudžeto vykdymo įgaliojimus Agentūros darbuotojams, kuriems taikomas Tarybos sprendimas (ES) 2016/1351 ⁽¹⁾ (toliau – Agentūros tarnybos nuostatai), laikantis šiose finansinėse taisyklėse nustatytų sąlygų. Taip įgalioti asmenys gali veikti tik neviršydami jiems aiškiai suteiktų įgaliojimų.

⁽¹⁾ 2016 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1351 dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2004/676/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

3. Sudarant sutartis galima pavesti išoriniams subjektams arba institucijoms techninės kompetencijos užduotis ir administracinius, parengiamuosius arba pagalbinius darbus, nesusijusius su viešosios valdžios funkcijų vykdymu arba veikimu savo nuožiūra.

4. Vyriausiasis pareigūnas, deramai atsižvelgęs į riziką, susijusią su valdymo sąlygomis ir finansuojamo veiksmo pobūdžiu, pasiūlo Valdančiajai tarybai ir įdiegia organizacinę struktūrą ir vidaus kontrolės sistemas, tinkamas jo pareigoms atlikti. Tokia struktūra ir sistemos sukuriamos remiantis rizikos analize, kurioje atsižvelgiama į jų ekonominį veiksmingumą.

Valdančioji taryba duoda pritarimą sprendimams, susijusiems su Agentūros organizacine struktūra.

Vyriausiasis pareigūnas gali sukurti eksperto ir patarėjo, kurie padėtų jam kontroliuoti su jo veikla susijusią riziką, pareigybę.

5. Leidimus suteikiantis pareigūnas su atliktomis operacijomis susijusius patvirtinamuosius dokumentus saugo penkerius metus nuo Agentūrai skirto sprendimo, kuriuo patvirtinama, kad atitinkamų metų bendrasis biudžetas įvykdytas, priėmimo dienos.

6. Tvarcant asmens duomenis taikomas Sprendimo (BUSP) 2015/1835 31 straipsnis.

17 straipsnis

Ex ante kontrolė

1. Kiekvienai operacijai taikoma bent *ex ante* kontrolė, pagrįsta dokumentų tikrinimu ir turimais jau atliktos kontrolės, susijusios su operacijos veiklos ir finansiniais aspektais, rezultatais.

Ex ante kontrolė apima operacijos pradėjimą ir patikrinimą.

Operacijos pradėjimas ir patikrinimas yra atskiros funkcijos.

2. Operacijos pradėjimas suprantamas kaip visos operacijos, kurios sudaro parengiamąjį etapą priimant aktus, kuriais vykdomas Agentūros biudžetas.

3. Operacijos *ex ante* patikrinimas suprantamas kaip visos *ex ante* patikros, kurias organizuoja leidimus suteikiantis pareigūnas, norėdamas patikrinti veiklos ir finansinius aspektus. Konkrečios operacijos atveju patikrinimą atlieka ne tie patys darbuotojai, kurie operaciją pradėjo.

4. Vykdamt *ex ante* kontrolę, tikrinamas prašomų patvirtinamųjų dokumentų ir kitos turimos informacijos ryšys.

Ex ante kontrolės dažnumą ir intensyvumą nustato leidimus suteikiantis pareigūnas, atsižvelgdamas į rizikos ir ekonominio veiksmingumo aspektus. Iškilus abejonių, už atitinkamo mokėjimo tvirtinimą atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas prašo papildomos informacijos arba vykdo kontrolę vietoje, kad gautų pakankamą užtikrinimą, kuris yra *ex ante* kontrolės dalis.

Ex ante kontrolės tikslas – įsitikinti, kad:

- a) išlaidos ir pajamos yra tvarkingos ir atitinka taikomas nuostatas;
- b) taikomas 11 straipsnyje nustatytas patikimo finansų valdymo principas.

Vykdamą kontrolę, keli atskiri panašūs sandoriai, susiję su įprastomis išlaidomis, skirtomis atlyginimams, pensijoms, komandiruočių išlaidoms ir medicininėms išlaidoms grąžinti, leidimus suteikiančio pareigūno gali būti vertinami kaip viena operacija.

18 straipsnis

Ex post kontrolė

1. Leidimus suteikiantis pareigūnas gali įvesti *ex post* kontrolę, kad patikrintų operacijas, kurios jau buvo patvirtintos atlikus *ex ante* kontrolę. Tokia kontrolė gali būti vykdoma atrankos būdu atsižvelgiant į riziką.

Ex post kontrolė gali būti vykdoma remiantis dokumentais ir tam tikrais atvejais vietoje.

2. *Ex post* kontrolę vykdo ne tie patys darbuotojai, kurie atsakingi už *ex ante* kontrolę. Už *ex post* kontrolę atsakingi darbuotojai turi būti nepavaldūs darbuotojams, atsakingiems už *ex ante* kontrolę.

Darbuotojai, atsakingi už finansinių operacijų valdymo kontrolę, turi turėti būtinus profesinius įgūdžius.

19 straipsnis

Metinių ataskaitų teikimas

Leidimus suteikiantis pareigūnas teikia Valdančiajai tarybai metines savo pareigų vykdymo ataskaitas. Šiuo tikslu vyriausiasis pareigūnas, laikydamasis 44 straipsnyje nustatytų terminų, teikia Agentūros metines ataskaitas.

Agentūros metines ataskaitas sudaro skirtingos dalys, visų pirma:

- a) veiklos ataskaita, kurioje aprašomi svarbiausi finansinių metų aspektai;
- b) finansinės ataskaitos;
- c) biudžeto vykdymo ataskaita.

Galutinės ataskaitos pateikiamos kartu su apskaitos pareigūno parengtu aiškinamuoju raštu, kuriame jis pareiškia, kad metinės ataskaitos parengtos pagal taikytinus apskaitos principus, taisykles ir metodus.

Galutinėse ataskaitose pateikiama finansinė ir valdymo informacija, įskaitant kontrolės rezultatus, pareiškiant kad, išskyrus atvejus, kai su apibrėžtomis pajamų ir išlaidų sritimis susijusiose išlygose nurodyta kitaip, vyriausiasis pareigūnas yra pakankamai užtikrintas, kad:

- a) ataskaitoje pateikta informacija yra tikra ir teisinga;
- b) ataskaitoje nurodytai veiklai skirti ištekliai panaudoti numatytu tikslu laikantis patikimo finansų valdymo principo;
- c) nustatytomis kontrolės procedūromis užtikrinamos būtinos garantijos, susijusios su pagrindinių operacijų teisėtumu ir tvarkingumu. Veiklos ataskaitoje nurodomi operacijų rezultatai remiantis nustatytais tikslais, su tomis operacijomis susijusi rizika, suteiktų išteklių panaudojimas ir vidaus kontrolės sistemų veiksmingumas bei efektyvumas, įskaitant su kontrole susijusių išlaidų ir naudos bendrą įvertinimą.

20 straipsnis

Finansinė ataskaita

1. Finansinėse ataskaitose sumos nurodomos eurai, ir jas sudaro:
 - a) balansas ir pelno ir nuostolio ataskaita, kuriuose rodomas visas turtas ir įsipareigojimai, finansinė padėtis ir ekonominis rezultatas praėjusių metų gruodžio 31 d.; jie pateikiami pagal 39 straipsnyje nurodytas apskaitos taisykles;
 - b) pinigų srautų ataskaita, kurioje rodomos per metus gautos ir išmokėtos sumos ir galutinė išdo padėtis;
 - c) grynojo turto pokyčių ataskaita, kurioje pateikiama rezervų ir sukauptų rezultatų judėjimo per metus apžvalga.
2. Finansinių ataskaitų aiškinamuosiuose raštuose papildoma ir paaiškinama informacija, pateikta 1 dalyje nurodytose ataskaitose, ir pateikiama visa papildoma informacija, kurios reikalaujama pagal tarptautiniu mastu pripažintą apskaitos praktiką, kai tokia informacija yra svarbi Agentūros veiklai.

21 straipsnis

Biudžeto vykdymo ataskaita

Agentūros biudžeto vykdymo ataskaita apima bendrąjį biudžetą, su *ad hoc* veikla susijusius biudžetus ir papildomas pajamas; sumos toje ataskaitoje nurodomos eurai. Biudžeto vykdymo ataskaitos struktūra yra tokia pat kaip ir biudžeto.

Ją sudaro:

- a) ataskaita, kurioje pateikiami apibendrinti tų metų visų biudžeto pajamų ir išlaidų operacijų duomenys;
- b) aiškinamieji raštai, kuriais papildoma ir paaiškinama toje ataskaitoje pateikta informacija.

22 straipsnis

Agentūros finansinių interesų apsauga

1. Jei finansų valdymo ir sandorių kontrolės veikloje dalyvaujantis darbuotojas mano, kad sprendimas, kurį jo viršininkas reikalauja vykdyti arba jam pritarti, yra neteisėtas arba neatitinka patikimo finansų valdymo principų ar profesinių taisyklių, kurių iš to darbuotojo reikalaujama laikytis, jis apie tai raštu praneša vyriausiajam pareigūnui, kuris taip pat atsako raštu. Jei vyriausiasis pareigūnas nesiima veiksmų arba patvirtina pradinį sprendimą ar nurodymą ir darbuotojas mano, kad toks patvirtinimas nėra pagrįstas atsakymas į jam rūpimą klausimą, darbuotojas raštu informuoja Agentūros vadovą.

2. Apie neteisėtos veiklos, sukčiavimo arba korupcijos, kurie gali pakenkti Agentūros arba jos narių interesams, atvejus darbuotojas praneša institucijoms ir įstaigoms, nurodytoms taikytinuose teisės aktuose. Auditorių kolegija ir visi išorės auditoriai, atliekantys Agentūros finansinius auditus, informuoja leidimus suteikiantį pareigūną apie visus įtariamus neteisėtos veiklos, sukčiavimo arba korupcijos, kurie gali pakenkti Agentūros arba jos narių interesams, atvejus.

23 straipsnis

Apskaitos pareigūnas

1. Valdančioji taryba paskiria apskaitos pareigūną, kuriam taikomi Agentūros tarnybos nuostatai ir kuris yra visiškai nepriklausomas vykdydamas savo pareigas Agentūroje ir yra atsakingas Valdančiajai tarybai. Apskaitos pareigūnas Agentūroje yra atsakingas už:

- a) tinkamą mokėjimų vykdymą, pajamų surinkimą ir nustatytų gautinų sumų susigrąžinimą;
- b) ataskaitų saugojimą, rengimą ir teikimą pagal šios antraštinės dalies 6 skyrių bei 19, 20 ir 21 straipsnius;
- c) apskaitos taisyklių ir sąskaitų plano įgyvendinimą pagal šios antraštinės dalies 6 skyrių;
- d) leidimus suteikiančio pareigūno nustatytų apskaitos informacijos teikimo arba pagrindimo sistemų tvirtinimą; šiuo atžvilgiu apskaitos pareigūnas įgaliotas bet kuriuo metu patikrinti atitiktį patvirtinimo kriterijams;
- e) išdo valdymą.

2. Apskaitos pareigūnas iš leidimus suteikiančio pareigūno gauna visą informaciją, kuri yra būtina ataskaitoms, teisingai ir objektyviai parodančioms Agentūros finansinę padėtį ir biudžeto vykdymą, parengti. Leidimus suteikiantis pareigūnas užtikrina šios informacijos patikimumą.

3. Prieš vyriausiajam pareigūnui patvirtinant sąskaitas, jas pasirašo apskaitos pareigūnas, patvirtindamas, kad jis pagrįstai įsitikinęs, jog jose teisingai ir objektyviai atspindėta Agentūros finansinė padėtis.

Pirmoje pastraipoje nurodytu tikslu apskaitos pareigūnas patikrina, kad ataskaitos būtų parengtos pagal 39 straipsnyje nurodytas apskaitos taisykles ir kad jose būtų nurodytos visos pajamos ir išlaidos.

Leidimus suteikiantis pareigūnas arba jo įgaliotieji asmenys lieka visiškai atsakingi už tinkamą lėšų, kurias jie valdomo panaudojimą, jų kontroliuojamų išlaidų teisėtumą ir tvarkingumą ir apskaitos pareigūnui perduodamos informacijos išsamumą ir tikslumą.

Apskaitos pareigūnas yra įgaliotas patikrinti gautą informaciją ir atlikti bet kokius papildomus patikrinimus, kurie, jo nuomone, būtini, kad būtų galima pasirašyti ataskaitas.

Apskaitos pareigūnas prireikus daro išlygas, tiksliai paaiškindamas tokių išlygų pobūdį ir taikymo sritį.

Atsižvelgiant į 4 dalį, tik apskaitos pareigūnas yra įgaliotas tvarkyti pinigus ir pinigų ekvivalentus. Apskaitos pareigūnas atsakingas už jų saugojimą.

4. Vykdydamas savo pareigas apskaitos pareigūnas gali, vadovaudamasis Agentūros finansinėmis taisyklėmis, pavesti tam tikras užduotis darbuotojams, kuriems taikomi Agentūros tarnybos nuostatai, kai tai yra būtina jo pareigoms atlikti.

5. Nedarant poveikio drausminėms priemonėms, Valdančioji taryba gali bet kuriuo metu laikinai ar visam laikui nušalinti apskaitos pareigūną nuo pareigų. Tokiu atveju Valdančioji taryba skiria laikinąjį apskaitos pareigūną.

24 straipsnis

Finansų pareigūnų atsakomybė

1. 16–26 straipsniais nedaromas poveikis jokiai galimai finansų pareigūnų baudžiamajai atsakomybei, numatytai taikomoje nacionalinėje teisėje ir galiojančiose nuostatose dėl Agentūros finansinių interesų apsaugos ir dėl kovos su Sąjungos arba valstybių narių pareigūnų korupcija.
2. Kiekvienam leidimus suteikiančiam pareigūnui ir apskaitos pareigūnui gali būti taikoma drausminė priemonė ir iš jo gali būti reikalaujama sumokėti kompensaciją, kaip nustatyta Agentūros tarnybos nuostatuose. Neteisėtos veiklos, sukčiavimo arba korupcijos atveju, kuris gali pakenkti Agentūros arba jos narių interesams, klausimas perduodamas taikytiniais teisės aktais paskirtoms institucijoms ir įstaigoms, visų pirma Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF).
3. Iš bet kurio darbuotojo galima pareikalauti visiškai arba iš dalies atlyginti žalą, padarytą Agentūrai dėl sunkaus nusižengimo einant savo pareigas ar su jomis susijusio sunkaus nusižengimo. Paskyrimų tarnyba priima pagrįstą sprendimą atlikusi taikytinuose teisės aktuose nustatytus drausminių klausimų formalumus.
4. Leidimus suteikiančių pareigūnų atsakomybės atžvilgiu taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 73 straipsnio 1 ir 2 dalys.

25 straipsnis

Interesų konfliktas

1. III antraštinės dalies 2 skyriuje apibrėžti finansų pareigūnai ir kiti biudžeto vykdymo ir valdymo, įskaitant parengiamuosius veiksmus, taip pat audito arba kontrolės veikloje dalyvaujantys asmenys nesiima jokių veiksmų, dėl kurių gali kilti jų ir Agentūros interesų konfliktas.

Jei toks pavojus kyla, atitinkamas asmuo susilaiko nuo tokių veiksmų ir perduoda klausimą svarstyti vyriausiajam pareigūnui, kuris raštu patvirtina, ar interesų konfliktas egzistuoja. Atitinkamas asmuo taip pat informuoja savo tiesioginį vadovą. Jei tas pareigūnas yra vyriausiasis pareigūnas, jis privalo perduoti klausimą Agentūros vadovui.

Jei nustatoma, kad interesų konfliktas egzistuoja, atitinkamas asmuo privalo nutraukti bet kokią su tuo klausimu susijusią veiklą. Vyriausiasis pareigūnas arba, kai interesų konfliktas susijęs su vyriausiuoju pareigūnu, Agentūros vadovas imasi tolesnių reikiamų veiksmų.

2. 1 dalyje minimas interesų konfliktas konstatuojamas tais atvejais, kai dėl priešasčių, susijusių su šeima, emociniu gyvenimu, politine arba pilietine priklausomybe, ekonominiais interesais arba kitais su gavėju turimais bendrais interesais, kyla pavojus, kad 1 dalyje nurodytas finansų pareigūnas arba kitas asmuo nebegalės nešališkai ir objektyviai atlikti savo pareigų.

26 straipsnis

Pareigų atskyrimas

Leidimus suteikiančio pareigūno ir apskaitos pareigūno pareigos yra atskirtos ir nesidubliuoja.

3 SKYRIUS

Vidaus auditas

27 straipsnis

Vidaus auditoriaus skyrimas, įgaliojimai ir pareigos

1. Agentūra turi vidaus audito funkciją, kuri vykdoma laikantis atitinkamų tarptautinių standartų.
2. Vidaus auditorius negali būti nei leidimus suteikiantis pareigūnas, nei apskaitos pareigūnas.
3. Vidaus auditoriai pataria Agentūrai rizikos valdymo klausimais, teikdami nepriklausomas nuomones dėl valdymo ir kontrolės sistemų kokybės bei rekomendacijas dėl operacijų vykdymo sąlygų tobulinimo ir patikimo finansų valdymo skatinimo.

Vidaus auditorius visų pirma atsakingas už:

- a) vidaus valdymo sistemų tinkamumo ir efektyvumo ir departamentų veiklos įgyvendinant programas ir veiksmus, atsižvelgiant į su jais susijusią riziką, vertinimą;
 - b) vidaus kontrolės ir audito sistemų, taikomų kiekvienai biudžeto vykdymo operacijai, veiksmingumo ir efektyvumo vertinimą.
4. Vykdydamas savo pareigas, vidaus auditorius atlieka visos Agentūros veiklos ir visų departamentų auditą. Vidaus auditoriui prieinama visa, be jokių apribojimų informacija, kurios jam reikia savo pareigoms atlikti. Vidaus auditorius atsižvelgia į vyriausiojo pareigūno metinę ataskaitą ir visą kitą nurodytą informaciją.
 5. Vidaus auditorius parengia metinį audito planą ir jį pateikia vyriausiajam pareigūnui.
 6. Vidaus auditorius atsižvelgia į leidimus suteikiančio pareigūno pagal 19 straipsnį teikiamą ataskaitą ir visą kitą nurodytą informaciją.
 7. Vidaus auditorius praneša vyriausiajam pareigūnui savo nustatytus faktus ir rekomendacijas.

Vidaus auditorius praneša ir apie visus šiuos atvejus, kai:

- nesiiimta šalinti didelės rizikos ir neatsižvelgta į rekomendacijas,
- smarkiai vėluojama įgyvendinti ankstesniais metais pateiktas rekomendacijas.

Vyriausiasis pareigūnas užtikrina nuolatinę audito rekomendacijų įgyvendinimo stebėseną.

Kiekvienais metais vyriausiasis pareigūnas Valdancijai tarybai siunčia pranešimą, apibendrinantį atliktų vidaus auditų skaičių ir rūšis, pateiktas rekomendacijas ir veiksmus, kurių imtasi pagal tas rekomendacijas. Valdancioji taryba išnagrinėja informaciją ir patikrina, ar rekomendacijos buvo visiškai ir laiku įgyvendintos.

8. Agentūra užtikrina, kad vidaus auditoriaus kontaktiniai duomenys būtų prieinami visiems fiziniams ar juridiniams asmenims, dalyvaujantiems išlaidų operacijų veikloje, kad būtų galima konfidencialiai kreiptis į vidaus auditorių.

9. Vidaus auditoriaus ataskaitos ir nustatyti faktai visuomenei prieinami tik po to, kai vidaus auditorius patvirtina veiksmus, kurių imtasi rekomendacijoms įgyvendinti.

28 straipsnis

Vidaus auditoriaus nepriklausomumas

Vidaus auditoriaus nepriklausomumas, vidaus auditoriaus atsakomybė už veiksmus, kurių jis ėmėsi atlikdamas savo pareigas, ir vidaus auditoriaus teisė pateikti ieškinį Europos Sąjungos Teisingumo Teismui apibrėžiami pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 100 straipsnį.

4 SKYRIUS

Pajamų ir išlaidų operacijos

29 straipsnis

Pajamų vykdymas

1. Pajamų vykdymas – tai gautinų sumų sąmatų rengimas, susigrąžintinų sumų nustatymas ir nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimas. Pajamų vykdymas apima ir galimybę prirėkus atsisakyti teisės į grąžintinas sumas.
2. Klaidingai išmokėtos sumos susigrąžinamos.

Jei suma faktiškai negrąžinama iki debetiniame dokumente nurodyto termino, apskaitos pareigūnas informuoja apie tai leidimus suteikiantį pareigūną ir nedelsdamas pradeda susigrąžinimo procedūrą teisinėmis priemonėmis, įskaitant atitinkamais atvejais susigrąžinimą tarpuskaitos būdu, o jei tai neįmanoma – priverstinai.

Kai leidimus suteikiantis pareigūnas ketina visiškai arba iš dalies atsisakyti teisės susigrąžinti nustatytą gautiną sumą, jis užtikrina, kad toks atsisakymas yra deramas ir atitinka patikimo finansų valdymo ir proporcingumo principus. Atsisakymo sprendimas pagrindžiamas. Atsisakymo sprendime konstatuojama, kad buvo imtasi veiksmų susigrąžinimui užtikrinti, ir nurodomi teisiniai bei faktiniai aspektai, kuriais grindžiamas sprendimas.

Apskaitos pareigūnas sudaro susigrąžintinų sumų sąrašą. Agentūros teisės į grąžintinas sumas sąrašė grupuojamos pagal vykdomojo rašto sumoms išieškoti išdavimo datą. Apskaitos pareigūnas taip pat nurodo sprendimus visiškai arba iš dalies atsisakyti teisės susigrąžinti nustatytas sumas. Sąrašas pridedamas prie Agentūros metinių ataskaitų.

3. Nuo bet kokios debetiniame dokumente nurodytos nustatyto laiku negrąžintos skolos skaičiuojamos palūkanos pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 ⁽¹⁾ 83 straipsnį.
4. Agentūros teisėms į trečiųjų šalių grąžintinas sumas bei trečiųjų šalių teisėms į Agentūros grąžintinas sumas taikomas penkerių metų senaties terminas.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

30 straipsnis

Valstybių narių įnašas į agentūros bendrąjį biudžetą

1. Įnašai, kai taikomas BNP dydis, nustatomi taip:
 - a) kai taikomas BNP dydis, įnašų paskirstymas įnašus teikti privalančioms valstybėms narėms nustatomas pagal bendrojo nacionalinio produkto dydį, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 41 straipsnio 2 dalyje, ir pagal Tarybos sprendimą 2007/436/EB, Euratomas ⁽¹⁾ arba pagal bet kurią kitą sprendimą, kuriuo jis gali būti pakeistas;
 - b) kiekvieno įnašo apskaičiavimui naudojami duomenys, išdėstyti prie naujausio Sąjungos biudžeto pridėtos lentelės „Bendrojo biudžeto finansavimo suvestinė pagal nuosavų išteklių rūšis ir pagal valstybes nares“ skiltyje „BNP nuosavi ištekliai“. Kiekvienos įnašą teikti privalančios valstybės narės įnašas yra proporcingas tos valstybės narės BNP daliai įnašus teikti privalančių valstybių narių bendrame sudėtiname BNP.
2. Įnašų mokėjimo tvarkaraštis yra toks:
 - a) Agentūros bendrajam biudžetui finansuoti skirtus įnašus dalyvaujančios valstybės narės sumoka trimis lygiomis dalimis ne vėliau kaip atitinkamų finansinių metų kovo 15 d., birželio 15 d. ir spalio 15 d. Agentūra išsiunčia įnašų pareikalavimo laiškus dalyvaujančioms valstybėms narėms ne vėliau kaip likus 60 dienų iki dalinių mokėjimų terminų;
 - b) priėmus taisomąjį biudžetą, reikiamus įnašus dalyvaujančios valstybės narės sumoka per 60 dienų nuo įnašų pareikalavimo išsiuntimo;
 - c) kiekviena valstybė narė sumoka su savo įnašo mokėjimu susijusius banko mokesčius;
 - d) jei iki lapkričio 30 d. metinis biudžetas nepatvirtinamas, Agentūra valstybės narės prašymu gali pateikti tai valstybei narei individualų laikiną įnašų pareikalavimą, pagal kurį įmoką reikia sumokėti per 60 dienų nuo įnašų pareikalavimo išsiuntimo.

Jei mokėjimas atliekamas iki nustatyto termino ir Agentūra jį gauna praėjus ne daugiau kaip 10 dienų nuo termino pabaigos, palūkanos, kaip nustatyta 29 straipsnio 3 dalyje, Agentūrai nemokamos. Kai sumokėti vėluojama daugiau nei 10 dienų, delspinigiai mokami už visą vėlavimo laikotarpį.

31 straipsnis

Išlaidų vykdymas

1. Vykdydamas išlaidas, leidimus suteikiantis pareigūnas prisiima biudžetinius išsipareigojimus ir teisinius išsipareigojimus, tvirtina išlaidas, suteikia leidimus vykdyti mokėjimus ir imasi preliminarių priemonių asignavimams vykdyti.
2. Biudžetinis išsipareigojimas – tai operacija, kuria rezervuojamas asignavimas, būtinas būsimiems mokėjimams vykdant teisinius išsipareigojimus padengti. Teisinis išsipareigojimas – tai veiksmas, kuriuo leidimus suteikiantis pareigūnas prisiima arba nustato išsipareigojimą, dėl kurio yra mokamos lėšos. Biudžetinius išsipareigojimus ir teisinius išsipareigojimus priima tas pats leidimus suteikiantis pareigūnas, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus.

Biudžetiniai išsipareigojimai priklauso vienai iš šių kategorijų:

- a) individualus – biudžetinis išsipareigojimas yra individualus, kai yra žinomas naudos gavėjas ir išlaidų suma;

⁽¹⁾ 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 163, 2007 6 23, p. 17).

- b) bendras – biudžetinis įsipareigojimas yra bendras, kai bent vienas iš elementų, būtinų individualiam įsipareigojimui nustatyti, dar yra nežinomas;
- c) preliminarus – biudžetinis įsipareigojimas yra preliminarus, kai jis yra skirtas įprastoms administracinėms išlaidoms padengti ir kai jo suma arba galutiniai gavėjai nėra konkrečiai žinomi.

Biudžetiniai įsipareigojimai veiksams, kurie tęsiasi daugiau kaip vienus finansinius metus, gali būti suskaidyti į per keletą metų mokamas metines dalis tik tuo atveju, kai taip yra numatyta pagrindiniame akte arba kai jie yra susiję su administracinėmis išlaidomis.

3. Kiekvienas išlaidų punktas turi būti priskirtas įsipareigojimui, patvirtintas, jam turi būti suteiktas leidimas ir jis turi būti išmokėtas.

Išlaidų patvirtinimas yra veiksmas, kuriuo leidimus suteikiantis pareigūnas:

- a) patikrina kreditoriaus teisės buvimą;
- b) nustato arba patikrina reikalavimo tikrumą ir jo sumą;
- c) patikrina sąlygas, kuriomis turi būti atliktas mokėjimas.

Leidimas daryti išlaidas – tai veiksmas, kuriuo leidimus suteikiantis pareigūnas, įsitikinęs, kad asignavimai turimi, nurodo apskaitos pareigūnui sumokėti patvirtintą išlaidų sumą.

4. Kiekvienai priemonei, dėl kurios gali atsirasti iš Agentūros biudžeto padengiamų išlaidų, leidimus suteikiantis pareigūnas, prieš prisiimdamas teisinį įsipareigojimą trečiosioms šalims, prisiima biudžetinį įsipareigojimą.

5. Agentūros trejų metų planavimo programos pirmais metais Valdančioji taryba suteikia leidimą dėl Agentūros veiklos išlaidų pagal jos vykdomą veiklą su sąlyga, kad būtų aiškiai nustatyti šioje dalyje nurodyti elementai.

Planavimo programa apima išsamius tikslus ir numatomus rezultatus. Į ją taip pat įtraukiamas veiksmo (-ų), kurį (kuriuos) ketinama finansuoti, aprašymas ir nurodoma kiekvienam veiksmui skirta suma.

Visi esminiai Agentūros trejų metų planavimo programos pirmų metų pakeitimai priimami taikant tą pačią procedūrą kaip ir pirminei planavimo programai.

Valdančioji taryba gali įgalioti Agentūros leidimus suteikiantį pareigūną atlikti neesminius planavimo programos pakeitimus.

32 straipsnis

Terminai

Mokėjimai išlaidoms padengti turi būti atliekami laikantis terminų, nurodytų Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 92 straipsnyje ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 111 straipsnyje ir jais vadovaujantis.

5 SKYRIUS

Biudžeto vykdymas

33 straipsnis

Viešieji pirkimai

1. Viešiesiems pirkimams taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 V antraštinė dalis ir Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Sutartims, kurių vertė yra nuo 60 000 EUR iki ribų, nustatytų Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 118 straipsnyje, gali būti taikoma Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1268/2012 nustatyta mažos vertės sutartims, kurių suma neviršija 60 000 EUR, taikoma tvarka.

3. Agentūra, netaikydama viešųjų pirkimų procedūros, gali su Europos Komisija, tarpinstitucinėmis įstaigomis, Europos Sąjungos įstaigų vertimo centru, įsteigtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2965/94 ⁽¹⁾, ir kitomis Sąjungos įstaigomis sudaryti sutartį dėl prekių tiekimo, paslaugų teikimo ar pastarųjų atliekamų darbų vykdymo.

34 straipsnis

Bendri viešieji pirkimai

1. Agentūra jos prašymu gali būti nurodyta kaip perkančioji organizacija skiriant Komisijos arba tarpinstitucines sutartis ir skiriant kitų Sąjungos įstaigų ar agentūrų sutartis.

2. Vykdam bendradarbiavimo veiklą su valstybėmis narėmis, pavyzdžiui, veiklą, kuri nurodyta Sprendimo (BUSP) 2015/1835 IV skyriuje, Agentūra gali taikyti bendrų viešųjų pirkimų procedūras.

3. Tuo atveju, kai Agentūra ir vienos ar kelių valstybių narių perkančiosios organizacijos taiko bendrų viešųjų pirkimų procedūrą, taikomos Agentūrai galiojančios procedūrinės nuostatos.

Kai vienos ar kelių valstybių narių perkančiosioms organizacijoms priklausanti arba jų valdoma dalis sudaro 50 % arba daugiau bendros numatomos sutarties vertės arba kitais tinkamai pagrįstais atvejais taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/81/EB ⁽³⁾ ar bet kurio kito Sąjungos teisės akto, kuris gali būti taikomas atsižvelgiant į atitinkamą dalyką, procedūrinės taisyklės.

4. Kad būtų patenkinti Agentūros administraciniai poreikiai, ji gali taikyti bendrų viešųjų pirkimų procedūras kartu su priimančiosios valstybės narės perkančiosiomis organizacijomis. Tokiu atveju Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 133 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

35 straipsnis

Ekspertai

Ekspertams atrinkti Agentūra gali taikyti Deleguotojo Reglamento (ES) Nr. 1268/2012 287 straipsnio nuostatas, atsižvelgdama į programos, kurios įgyvendinimas yra patikėtas Agentūrai, pagrindiniame akte nustatytas konkrečias procedūras. Tokiems ekspertams sumokama iš anksto paskelbta fiksuota suma, o jie atrenkami atsižvelgiant į jų profesinius gebėjimus.

Išorės ekspertai atrenkami atsižvelgiant į jų įgūdžius, patirtį ir žinias, kurių reikia jiems pavestoms užduotims atlikti, ir vadovaujantis nediskriminavimo, vienodo požiūrio ir interesų konflikto nebuvimo principais.

⁽¹⁾ 1994 m. lapkričio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2965/94, įsteigiantis Europos Sąjungos įstaigų vertimo centrą (OL L 314, 1994 12 7, p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

⁽³⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo, ir iš dalies keičianti direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

36 straipsnis

Dotacijos

Dotacijoms taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 VI antraštinė dalis ir Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012, atsižvelgiant į steigimo dokumento konkrečias nuostatas.

37 straipsnis

Apdovanojimai

1. Apdovanojimams taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 VII antraštinė dalis ir Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį.
2. Konkursai, kurių apdovanojimų vieneto vertė yra 10 000 EUR ar didesnė, gali būti skelbiami tik jei yra numatyti Agentūros planavimo programoje.

38 straipsnis

Teisių gynimo priemonių nurodymas

1. Jei leidimus suteikiančio pareigūno sudarytas procedūrinis aktas neigiamai veikia pareiškėjo ar konkurso dalyvio, naudos gavėjo ar rangovo teises, jame nurodoma, kokiomis administracinėmis ir (arba) teisinėmis teisių gynimo priemonėmis galima užginčyti šį aktą.
2. Visų pirma nurodoma, kokių teisių gynimo priemonių esama, kokiai institucijai ar institucijoms galima teikti prašymą dėl užginčijimo ir per kiek laiko tai reikia padaryti.

6 SKYRIUS

Apskaita

39 straipsnis

Ataskaitoms taikomos taisyklės

Agentūra sukuria apskaitos sistemą, kurią naudojant laiku pateikiama tiksli, išsami ir patikima informacija.

Agentūros apskaitos pareigūnas priima taisyklės vadovaudamasis tarptautiniu mastu pripažintais apskaitos standartais, taikomais viešajam sektoriui. Apskaitos pareigūnas gali nukrypti nuo tų standartų, jei jis mano, kad tai reikalinga norint pateikti tikrą ir teisingą informaciją apie turtą ir išipareigojimus, išlaidas, pajamas ir pinigų srautus. Jei apskaitos pareigūnas iš esmės nukrypsta nuo tų standartų, finansinių ataskaitų aiškinamuosiuose raštuose tai nurodoma ir pateikiamos nukrypimo priežastys.

40 straipsnis

Apskaitos principai

Finansinėse ataskaitose informacija, įskaitant informaciją apie apskaitos politiką, pateikiama taip, kad būtų užtikrintas jos aktualumas, patikimumas, palyginamumas ir suprantamumas. Finansinės ataskaitos parengiamos pagal 39 straipsnį.

41 straipsnis

Apskaitos sistema

1. Apskaitos sistemą sudaro bendrosios sąskaitos ir biudžeto sąskaitos. Sąskaitos tvarkomos eurais pagal kalendorinius metus.
2. Bendrosiose sąskaitose chronologine tvarka dvejybiniu principu registruojami visi įvykiai ir operacijos, turintys įtakos Agentūros ekonominei ir finansinei padėčiai, turtui ir išipareigojimams.
3. Biudžeto sąskaitose pateikiama išsami Agentūros biudžeto vykdymo informacija. Jose registruojamos visos biudžeto pajamų ir išlaidų operacijos.

42 straipsnis

Atsargos

Agentūra tvarko atsargų apskaitą, kurioje nurodomas viso jos turto – materialaus, nematerialaus ir finansinio – kiekis ir vertė. Agentūra tikrina, kad atsargų įrašai atitiktų esamą padėtį.

7 SKYRIUS

Išorės auditas ir kova su sukčiavimu

43 straipsnis

Išorės auditas

1. Valdančioji taryba skiria Auditorių kolegiją vykdyti Agentūros administracinio ir veiklos biudžetų, finansinių sąskaitų ir finansinių ataskaitų išorės audito funkciją. Auditas atliekamas laikantis priimtų tarptautinių audito standartų, o Valdančiajai tarybai patvirtinus – ir papildomų sąlygų.

Ne rečiau kaip kas trejus metus kolegija teikia nepriklausomą patikinimą ir rekomendaciją Valdančiajai tarybai, kad Agentūros veikla buvo vykdoma laikantis patikimo finansų valdymo principų. Tos užduoties atlikimui kolegija, gavusi Valdančiosios tarybos pritarimą, gali laikinai pasitelkti papildomų darbuotojų.

2. Auditorių kolegiją sudaro bent trys auditoriai iš skirtingų dalyvaujančių valstybių narių, o jiems padeda kolegijos paskirti darbuotojai. Toks darbuotojas gali likti tol, kol jį pasiūlęs auditorių kolegijos narys eina pareigas.

3. Auditorių kolegijos nariai skiriami trijų paeiliui vykdomų auditų laikotarpiui. Turi būti užtikrinama sąžininga dalyvaujančių valstybių narių, kurios pageidauja siųsti auditorius, rotacija.

4. Valdančioji taryba skiria Auditorių kolegiją iš dalyvaujančių valstybių narių pasiūlytų kandidatų. Pageidautina, kad kandidatai būtų dalyvaujančių valstybių narių aukščiausiosios nacionalinės audito institucijos nariai ir galėtų pateikti tinkamas saugumo ir nepriklausomumo garantijas. Jie turi turėti galimybę prirėkęs vykdyti užduotis Agentūros vardu. Vykdydami tas užduotis:

- a) kolegijos nariai ir jų pagalbinis personalas toliau gauna atlyginimą iš savo nacionalinės audito įstaigos, o iš Agentūros gauna tik savo komandiruočių išlaidų atlyginimą, vadovaujantis tomis pačiomis sąlygomis, kurios numatytos Agentūros taisyklėse;

- b) jie neprašo ir negauna jokių nurodymų, išskyrus Valdančiosios tarybos nurodymus; vykdydama savo audito įgaliojimus, Auditorių kolegija ir jos nariai yra visiškai nepriklausomi ir išimtinai atsakingi už išorės audito atlikimą;
- c) už savo užduoties įvykdymą jie atsiskaito tik Valdančiajai tarybai;
- d) jie tikrina, ar Agentūros administruojamos pajamos ir išlaidos buvo vykdomos laikantis taikomų teisės aktų ir patikimo finansų valdymo principų.

5. Kiekvienais metais Auditorių kolegija išrenka pirmininką ateinantiems finansiniams metams. Kolegija priima taisykles, taikomas jos narių atliekamam auditui pagal griežčiausius tarptautinius audito standartus. Auditorių kolegija tvirtina savo narių parengtas audito ataskaitas prieš perduodama jas vyriausiajam pareigūnui ir Valdančiajai tarybai.

6. Auditoriai užtikrina, kad jie laikysis informacijos konfidencialumo ir saugos duomenis, su kuriais jie susipažįsta vykdydami auditą, vadovaudamiesi tai informacijai ir duomenims taikomomis taisyklėmis.

7. Auditoriai turi teisę nedelsdami ir iš anksto neįspėję susipažinti su dokumentais ir su visų duomenų laikmenų, susijusių su tomis pajamomis ir išlaidomis, turiniu ir patekti į patalpas, kur laikomi tie dokumentai ir laikmenos. Jie gali daryti kopijas. Vykdam Agentūros pajamas ir išlaidas dalyvaujantys asmenys teikia vyriausiajam pareigūnui ir už tų išlaidų auditą atsakingiems asmenims jų užduotims įvykdyti reikalingą pagalbą. Su auditu susijusios išlaidos padengiamos iš bendrojo biudžeto.

8. Vyriausiajam pareigūnui arba vienai iš valstybių narių pasiūlius, Valdančioji taryba kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti pasinaudoti kitais išorės subjektais specialioms peržiūroms atlikti, tai derindama su Auditorių kolegijos paskyrimu.

9. Tam tikrais atvejais dalyvaujančių valstybių narių nacionalinės audito institucijos gali savo sąskaita ir pritarus Valdančiajai tarybai gauti visą informaciją ir patikrinti visus dokumentus, kurie, jų nuomone, būtini atitinkamos nacionalinės dalies auditui atlikti arba apie kuriuos būtina pranešti Vyriausybei ir parlamentui, nepažeidžiant kitų dalyvaujančių valstybių teisių ir Auditorių kolegijos pareigų ir laikantis Agentūros taisyklių, visų pirma duomenų apsaugos taisyklių.

44 straipsnis

Metinis auditas ir agentūros biudžeto įvykdymo patvirtinimas

1. Ne vėliau kaip kitų finansinių metų kovo 31 d. vyriausiasis pareigūnas Auditorių kolegijai pateikia Agentūros metinių ataskaitų, nurodytų 19 straipsnyje, projektą, kad ji jį išnagrinėtų ir pateiktų savo nuomonę.
2. Ne vėliau kaip kitų finansinių metų birželio 30 d. Auditorių kolegija vyriausiajam pareigūnui pateikia metinę audito ataskaitą, kurioje išdėstyta kolegijos nuomonė ir pastabos dėl 1 dalyje nurodyto metinių ataskaitų projekto.
3. Ne vėliau kaip kitų finansinių metų liepos 15 d. vyriausiasis pareigūnas Valdančiajai tarybai pateikia auditorių patikrintas galutines metines ataskaitas ir audito ataskaitą su Agentūros atsakymais.
4. Ne vėliau kaip kitų finansinių metų spalio 30 d. Valdančioji taryba patvirtina auditorių patikrintas metines ataskaitas, o vyriausiajam pareigūnui ir apskaitos pareigūnui patvirtina, kad tų finansinių metų biudžetas įvykdytas.
5. Valdančiajai tarybai patvirtinus auditorių patikrintas metines ataskaitas, apie jas pranešama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Apskaitos pareigūnas visas ataskaitas ir atsargų apskaitą saugo penkerius metus nuo atitinkamo biudžeto įvykdymo patvirtinimo dienos.

45 straipsnis

OLAF

1. OLAF gali atlikti tyrimus, įskaitant patikras vietoje ir tikrinimus, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų, ar nebūta sukčiavimo, korupcijos arba kitos neteisėtos veiklos, kenkiančių Agentūros finansiniams interesams, atvejų, susijusių su Agentūros finansuojamomis dotacijomis ar sutartimis.

2. Nedarant poveikio 1 daliai, Agentūros sutartyse, susitarimuose ir sprendimuose pateikiamos nuostatos, pagal kurias Auditorių kolegijai ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai pagal savo kompetenciją atlikti auditą ir tyrimus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

KONKREČIOS NUOSTATOS, TAIKOMOS PAPILDOMOMS PAJAMOMS

46 straipsnis

Papildomos pajamos

1. Vadovaujantis Agentūros misija pagal Sprendimo (BUSP) 2015/1835 2 straipsnį, Agentūra gali gauti papildomų pajamų konkrečiam tikslui iš:

- a) Sąjungos bendrojo biudžeto kiekvienu konkrečiu atveju, visiškai laikantis jam taikomų taisyklių, procedūrų ir sprendimų priėmimo procesų;
- b) valstybių narių, trečiųjų valstybių ar kitų trečiųjų šalių, nebent Valdančioji taryba nusprendžia kitaip per vieną mėnesį nuo tokios informacijos gavimo iš Agentūros.

2. 1 dalyje nurodytos pajamos gali būti naudojamos tik konkrečiam tikslui, kuriam jos yra skirtos.

3. Papildomos administracinės išlaidos, susijusios su papildomų pajamų valdymu, turi būti padengtos, kai tinkama, iš biudžeto, susijusio su tomis papildomomis pajamomis.

4. III antraštinės dalies 2–7 skyrių nuostatos taikomos papildomoms pajamoms, išskyrus atvejus, kai atitinkamame (-uose) susitarime (-uose) numatytos kitokios taisyklės, kurios bet kuriuo atveju turi atitikti II antraštinėje dalyje nustatytus biudžeto principus.

5. Įgyvendinimo laikotarpio pabaigoje dėl bet kokių papildomų pajamų susidaręs biudžeto perteklius laikomas prie jų prisidėjusiems subjektams skirtomis lėšomis ir jiems grąžinamas. Šios lėšos taip pat gali būti panaudojamos kitiems konkrečioms tikslams, kaip nustatyta atitinkamame (-uose) susitarime (-uose), arba panaudojamos pagal atitinkamo subjekto pasiūlymą, jei Valdančioji taryba per vieną mėnesį nuo tokios informacijos gavimo iš Agentūros dienos nenusprendžia kitaip.

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

6. Apskaitos pareigūnas priima atitinkamas priemones, kuriomis užtikrinama, kad papildomų pajamų ir atitinkamų asignavimų naudojimas būtų stebimas atskirai. Todėl už įmokas iš papildomų pajamų atsiskaitoma atskirai ir jos naudojamos laikantis konkretaus tikslo, kuriam jos yra priskirtos. Siekiant skaidrumo, jos taip pat bus laikomos atskirose banko sąskaitose. Be to, Agentūros biudžeto įgyvendinimo ataskaitoje jos bus nurodomos atskirai, kaip nustatyta 21 straipsnyje.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

KONKREČIOS NUOSTATOS, TAIKOMOS SU *AD HOC* VEIKLA SUSIJUSIEMS BIUDŽETAMS

47 straipsnis

Agentūros vykdomas su *ad hoc* veikla susijusių biudžetų valdymas

1. Remdamasi vyriausiojo pareigūno arba valstybės narės pasiūlymu Valdančioji taryba gali nuspręsti, kad valstybės narės Agentūrai gali patikėti tam tikros veiklos, patenkančios į jos kompetencijos sritį, administracinį ir finansinį valdymą pagal Sprendimo (BUSP) 2015/1835 IV skyrių.
2. Valdančioji taryba Agentūros *ad hoc* projektų ir programų atveju gali Agentūrai leisti, laikantis atitinkamą veiklą reglamentuojančiuose susitarimuose nustatytų sąlygų, sudaryti sutartis ir dotacijų susitarimus ir iš anksto rinkti reikiamus įnašus iš tų valstybių narių, atsižvelgiant į valstybių narių biudžetų apribojimus, siekiant vykdyti tokias sutartis ir dotacijų susitarimus.
3. Šio sprendimo III antraštinės dalies 2–7 skyrių nuostatos taikomos *ad hoc* veiklai, nustatytai pagal Sprendimo (BUSP) 2015/1835 19 ar 20 straipsnį, išskyrus atvejus, kai programos ar projekto pagrindiniame (-iuose) teisės akte (-uose) numatytos kitokios taisyklės, kurios bet kuriuo atveju turi atitikti šio sprendimo II antraštinėje dalyje nustatytus biudžeto principus.
4. Dėl bet kokio *ad hoc* projekto ar programos susidaręs biudžeto perteklius laikomas dalyvaujančioms valstybėms narėms ir bet kokiam kitam prie projekto ar programos prisidėjusiam subjektui skirtomis lėšomis ir jų įgyvendinimo laikotarpio pabaigoje jiems grąžinamas arba panaudojamas kitiems konkrečioms tikslams, kaip nustatyta atitinkamame (-uose) susitarime (-uose), arba dėl jo panaudojimo nusprendžia atitinkama valstybė narė ar subjektas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

48 straipsnis

Pakeitimai

Visos nuorodos į Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 taip pat aiškinamos atsižvelgiant į jo pakeitimus.

49 straipsnis

Sprendimo 2007/643/BUSP panaikinimas

Sprendimas 2007/643/BUSP panaikinamas.

50 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LAJČÁK

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT